

หลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์
(หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๒)

ชื่อสถาบัน

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

คณะ/สาขาวิชา

คณะศิลปนาฏดุริยางค์ / สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

หมวดที่ ๑

ข้อมูลทั่วไป

๑. ชื่อหลักสูตร

๑.๑ ภาษาไทย

หลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

๑.๒ ภาษาอังกฤษ

Doctor of Fine Arts Program in Music

๒. ชื่อปริญญา

๒.๑ ภาษาไทย

ชื่อเต็ม : ศิลปดุษฎีบัณฑิต (ดุริยางคศิลป์)

ชื่อย่อ : ศล.ด. (ดุริยางคศิลป์)

๒.๒ ภาษาอังกฤษ

ชื่อเต็ม : Doctor of Fine Arts (Music)

ชื่อย่อ : D.F.A (Music)

๓. วิชาเอก

-

๔. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต

๕. รูปแบบของหลักสูตร

๕.๑ รูปแบบ

หลักสูตรระดับปริญญาเอก หลักสูตร ๓ ปี

๕.๒ ภาษาที่ใช้

ภาษาไทย

๕.๓ การรับเข้าศึกษา

นักศึกษาไทยและนักศึกษาต่างชาติที่สามารถใช้ภาษาไทยเป็นอย่างดี

และมีความสามารถเชิงทักษะด้านดนตรี

๕.๔ ความร่วมมือกับสถาบันอื่น เป็นหลักสูตรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์โดยเฉพาะ

๕.๕ การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา ให้ปริญญาเพียงสาขาเดียว

๖. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณา / เห็นชอบหลักสูตร

๖.๑ เป็นหลักสูตรใหม่

๖.๒ เริ่มใช้ในภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

๖.๓ สภาวิชาการสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๒

๖.๔ ผ่านการพิจารณาอนุมัติหลักสูตร จากสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันพุธที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๒

๗. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรและมาตรฐาน

หลักสูตรมีความพร้อมเผยแพร่คุณภาพและมาตรฐาน ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ.๒๕๕๘ ในปีการศึกษา ๒๕๖๔

๘. อาชีพที่ประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

๘.๑ ศิลปินหรืออาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทางด้านดุริยางคศิลป์

๘.๒ ครูหรืออาจารย์ที่สอนวิชาดุริยางคศิลป์ในสถาบันการศึกษาทุกระดับทั้งของภาครัฐและภาคเอกชน

๘.๓ นักวิจัยทางดุริยางคศิลป์ในสถาบันอุดมศึกษาทุกระดับทั้งของภาครัฐและเอกชนหรือสถาบันวิจัยต่าง ๆ

๘.๔ นักวิชาการศึกษาในสถาบันที่มีการเปิดสอนด้านดุริยางคศิลป์ทั้งของภาครัฐและภาคเอกชน

๙. ชื่อ เลขประจำตัวบัตรประชาชน ตำแหน่ง และคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ตำแหน่งทาง วิชาการ	ชื่อ – สกุล และ รหัสบัตรประจำตัว ประชาชน	ระดับ การศึกษา	ปีที่ยบ	หลักสูตร ที่ยบ	สาขาวิชา ที่ยบ	สถาบัน ที่ยบ
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	นพคุณ สดประเสริฐ ๓๑๐๑๖๐๐๙๙๓๗๑๔	ปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาตรี	๒๕๕๘ ๒๕๕๒ ๒๕๔๑	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต การศึกษามหาบัณฑิต ศึกษาศาสตรบัณฑิต	ดุริยางคศิลป์ การอุดมศึกษา คีตศิลป์ไทย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
รอง ศาสตราจารย์	สุพรรณิ เหลือบุญชู ๓๔๕๙๙๐๐๐๑๗๘๕๕	ปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาตรี	๒๕๕๐ ๒๕๒๔ ๒๕๒๐	Doctor of Philosophy Master of science การศึกษามหาบัณฑิต	Music Music ดุริยางคศาสตร์	University of Delhi, India Bemidji State University ,U.S.A. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	ดุชนิ มีป้อม ๓๑๒๐๖๐๐๘๑๑๓๗๒	ปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาตรี	๒๕๕๖ ๒๕๔๔ ๒๕๒๔	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ศึกษาศาสตรบัณฑิต	ดนตรี วัฒนธรรมการดนตรี ดุริยางค์ไทย	มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา
อาจารย์	วัชรเมธย์ อธิษณยานะ ๓๑๐๒๑๐๐๒๑๘๑๒๗	ปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาตรี ปริญญาตรี	๒๕๕๘ ๒๕๔๘ ๒๕๕๓ ๒๕๔๑	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต การศึกษามหาบัณฑิต ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต ศิลปศาสตรบัณฑิต	ดุริยางคศิลป์ การอุดมศึกษา ดนตรีไทย รัฐศาสตร์	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยรามคำแหง
อาจารย์	สาริศา ประทีปช่วง ๓๗๓๐๖๐๐๒๓๘๙๘๗	ปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาโท ปริญญาตรี	๒๕๕๘ ๒๕๔๗ ๒๕๔๖ ๒๕๔๑	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต การศึกษามหาบัณฑิต ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ศึกษาศาสตรบัณฑิต	ดุริยางคศิลป์ การอุดมศึกษา วัฒนธรรมการดนตรี ดุริยางค์ไทย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยมหิดล สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

๑๐. สถานที่จัดการเรียนการสอน

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม เลขที่ ๒ ถนนราชินี แขวงพระบรมมหาราชวัง
เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๐๐

๑๑. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

๑๑.๑ สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

วิกฤตการพัฒนาที่เกิดขึ้นทั่วโลกต่างมุ่งพัฒนาเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม และปัญหาสังคมตามมา การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมด้านดนตรีของประเทศไทย ได้มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ การเจริญเติบโตดังกล่าว ได้ก่อให้เกิดความต้องการบุคลากรศิลปินและนักวิชาการด้านดนตรีเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม นอกจากความต้องการบุคลากรดังกล่าวแล้ว การพัฒนาหลักสูตรควรจะต้องสอดคล้องกับแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งการพัฒนาหลักสูตรดุริยางค์จะเน้นให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาสามารถพัฒนาวิชาชีพ เศรษฐกิจ สังคม และประเทศให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้

สภาพการณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมของประเทศไทย และโลกนั้น ต้องพัฒนาให้สอดคล้องไปกับความรวดเร็วทางเทคโนโลยีที่สัมพันธ์กับเศรษฐกิจ ดังจะเห็นได้จากนโยบายของภาครัฐที่จะขับเคลื่อน พัฒนาระบบเศรษฐกิจไปควบคู่กับการพัฒนาประเทศบนขอบข่ายความคิด “Thailand ๔.๐” ที่ว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” การเปลี่ยนทุนทางวัฒนธรรมให้เป็น “สินค้า” (Cultural Product) เพื่อให้เกิดมูลค่าทางวัฒนธรรม ด้วยเหตุนี้จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เกิดการทบทวนศิลปวิทยาการที่มีอยู่ทางด้านวัฒนธรรม โดยเฉพาะ “ทุนทางวัฒนธรรม” ซึ่ง ดุริยางคศิลป์ นาฏศิลป์ และทัศนศิลป์ เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้เกิดมูลค่าทางวัฒนธรรมได้ การศึกษาศิลปะโดยใช้มุมมองวิชาการ ในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสร้างองค์ความรู้ใหม่ ตลอดจนสร้างผลงานทางด้านศิลปะเพื่อสนับสนุนนโยบาย Thailand ๔.๐ จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อวงการศิลปะ กล่าวคือ การศึกษาศิลปะขั้นสูงในแต่ละแขนง จะทำให้เห็นถึงฐานราก และแนวทางในการใช้ศิลปะต่อยอดให้เกิดมูลค่าทางวัฒนธรรม นอกจากนี้แล้วยังเป็นการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมให้อยู่ในสถานะที่สังคมและวัฒนธรรมเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสความนิยม ซึ่งนับเป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศและสังคมโลกต่อไป

กล่าวโดยสรุปได้ว่า สภาพเศรษฐกิจที่พัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว เป็นมูลเหตุหนึ่งที่จะทำให้ต้องศึกษาศิลปวิทยาการที่ลุ่มลึกยิ่งขึ้น เพื่อผลิตองค์ความรู้ใหม่ ๆ แก่วงวิชาการด้านศิลปะ นอกจากนี้จำเป็นต้องสนับสนุนการต่อยอดทางศิลปะเพื่อให้เกิดมูลค่าเพื่อรองรับนโยบายทางเศรษฐกิจที่พัฒนาขึ้นนั่นเอง

๑๑.๒ สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

ด้วยกระแสการพัฒนาเศรษฐกิจให้ก้าวหน้าบนแนวคิด “Thailand ๔.๐” ของภาครัฐ ส่งผลให้เกิดกระแสการเปลี่ยนแปลง พัฒนา และปรับปรุงวัฒนธรรมให้เป็นสินค้า เพื่อเพิ่มมูลค่าในเชิงเศรษฐกิจ ส่งผลให้วัฒนธรรมของกลุ่มคนที่มีความหลากหลาย เปลี่ยนไปจากส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต กลายเป็น “วัฒนธรรม

ประดิษฐ์” เพื่อรองรับกับการระบบเศรษฐกิจที่ดำเนินอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะศิลปวัฒนธรรมที่ภาครัฐส่งเสริม เช่น นาฏศิลป์ ดนตรี ศิลปหัตถกรรม เป็นต้น ตลอดจนการแสดงในพิธีกรรม ทำให้เกิดการตื่นตัวที่จะแสวงหาองค์ความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมมากขึ้น แต่ในความเป็นจริงแล้วองค์ความรู้ต่าง ๆ ทางด้านศิลปวัฒนธรรม มีมากแต่ยังไม่ลุ่มลึกในมิติทางวิชาการ และทางปฏิบัติ ดังจะเห็นได้จาก ปัจจุบันมีโรงเรียน หรือสถาบันสอนศิลปวัฒนธรรมมากขึ้น โดยเฉพาะ ดนตรี และนาฏศิลป์ สิ่งนี้แสดงให้เห็นในเบื้องต้นได้ว่า บุคลากรทางด้านศิลปวัฒนธรรม เร่งสร้างกำลังและขยายองค์ความรู้ทางด้านศิลปะให้กับคนรุ่นใหม่ เพื่อให้เกิดกระบวนการวิชาการอนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา และต่อยอดความคิดที่จะสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรมให้คงอยู่ต่อไป ในฐานะ “มรดกภูมิปัญญา”

หากมองในมุมมองของศิลปวัฒนธรรมดนตรี อาจกล่าวได้ว่า วิฤตด้านศิลปวัฒนธรรมดนตรีในปัจจุบัน มีสถานะสุมเสี่ยงต่อผลกระทบมรดกภูมิปัญญาที่ได้สร้างสรรค์ต่อกันมาให้เกิดความเสื่อมถอย ศิลปินและนักวิชาการดนตรีเป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสืบค้นมรดกภูมิปัญญา การนำเสนอข้อมูลจริงที่ได้รับจากการค้นคว้าวิจัย ความเป็นอยู่ของฐานรากด้านดนตรี และวิถีชีวิตคนไทยในสังคมและวัฒนธรรมที่ดำเนินมาจนถึงปัจจุบัน ศิลปินและนักวิชาการดนตรีจึงต้องเป็นบุคคลที่รอบรู้ปรากฏการณ์อดีตและปัจจุบันของสถานการณ์ทางดนตรี จนสามารถคิดวิเคราะห์บอกทิศทางที่น่าจะเกิดขึ้นในอนาคตได้ ในส่วนของภาครัฐมีความจำเป็นที่ต้องพิจารณา เร่งพัฒนา ผลิตศิลปินและนักวิชาการดนตรี เพื่อศึกษาค้นคว้า วิจัย ดนตรี โดยเฉพาะในพื้นที่ประเทศไทย เพื่อสังสมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในปัจจุบันจากศิลปินและครูดนตรีที่สูงวัยและมีเหลือน้อยลงอย่างต่อเนื่อง ศิลปินและนักวิชาการดนตรีต้องมีบทบาทหน้าที่นำเสนอสิ่งที่เป็ประโยชน์ต่อรัฐ เพื่อบริหารกลไกทางวัฒนธรรมดนตรี หรือบริบทที่เกี่ยวข้อง นำพาเยาวชนให้เรียนรู้ เข้าใจ และมีความภาคภูมิใจในมรดกภูมิปัญญาด้านศิลปวัฒนธรรมที่สืบทอดต่อกันมา เพื่อดำรงความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมไทย และรู้การนำมาประยุกต์ให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน

ดังนั้นแล้ว หลักสูตรศิลปดุขฎีบัณฑิต สาขาดุริยางคศิลป์ จึงเป็นแนวทางหนึ่งในการที่จะผลิตบุคลากรโดยเฉพาะทางด้านดุริยางคศิลป์ ตลอดจนศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ และทัศนศิลป์ เพื่อให้เกิดการอนุรักษ์ และองค์ความรู้ใหม่ ๆ นำไปสู่การพัฒนาในมิติวิชาการ และการสร้างสรรค์งานที่จะสร้างความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนให้แก่ประเทศชาติในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่สังคมโลก

๑๒. ผลกระทบจาก ข้อ ๑๑.๑ และ ๑๑.๒ ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

๑๒.๑ การพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรมีความจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรเชิงรุกที่มีศักยภาพในการผลิตบุคลากรด้านดุริยางคศิลป์เพื่อสร้างความภูมิใจและสร้างมูลค่าเพิ่มทางด้านดุริยางคศิลป์ ในรูปของงานวิจัยทางดุริยางคศิลป์ทั้งไทย สากล และพื้นบ้าน

๑๒.๒ ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นสถาบันชั้นนำที่มีพันธกิจดังนี้

๑๒.๒.๑ จัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ และทัศนศิลป์ ระดับพื้นฐาน วิชาชีพถึงวิชาชีพชั้นสูงที่มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับระดับชาติและนานาชาติ

๑๒.๒.๒ สร้างงานวิจัย งานสร้างสรรค์ นวัตกรรม ที่เป็นองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมอย่าง มีคุณค่าแก่สังคม

๑๒.๒.๓ เป็นศูนย์กลางบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม

๑๒.๒.๔ อนุรักษ์ พัฒนา สืบสานและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม

๑๓. ความสัมพันธ์ (ถ้ามี) กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่นของสถาบัน (รายวิชาที่เปิดสอน เพื่อให้บริการคณะ/ภาควิชาอื่น หรือต้องเรียนจากคณะ/ ภาควิชาอื่น)

- ไม่มี -

หมวดที่ ๒

ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

๑. ปรัชญา ความสำคัญ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร

๑.๑ ปรัชญา

คุณยัณฐิตตริยงคิลป์ “เป็นคนดี มีจริยธรรม มีศักยภาพในการสร้างสรรค์ศาสตร์และศิลป์”

๑.๒ ความสำคัญ

สังคมโลก และสังคมไทยมีความเปลี่ยนแปลงหลายประการ ทั้งการก้าวเข้าสู่โลกยุคดิจิทัลอย่างเต็มตัว การพัฒนาประเทศตามแนวทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ผ่านมา ส่งผลให้ประเทศไทย มีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ ได้แก่ เศรษฐกิจไทยมีขนาดใหญ่ขึ้น มีฐานการผลิตและบริการที่มีความเข้มแข็ง และโดดเด่นในหลายสาขา และความร่วมมือกับมิตรประเทศทั้งในภูมิภาคและพหุภาคี รวมถึงความร่วมมือกับประเทศในอนุภูมิภาคและอาเซียนมีความเข้มข้นและชัดเจนขึ้น จากกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) เป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป็นแนวทางในการปรับโครงสร้างของประเทศไทยตามนโยบาย “Thailand ๔.๐” ซึ่งให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่คน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศ ให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม สามารถพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

การเตรียมพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในประเทศไทย เป็นการยกระดับคุณภาพทุนของประเทศ โดยพัฒนาคนให้เหมาะสมตามช่วงวัย การหล่อหลอมให้คนไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม เป็นคนดี มีสุขภาวะที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย และมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม การพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ การเตรียมความพร้อมของกำลังคนตลอดจนการยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศตามนโยบายของภาครัฐ การจัดการศึกษาในสถาบันการศึกษาจึงต้องมีการทบทวนและปรับเปลี่ยนทั้งแนวคิด แนวทาง และกลยุทธ์ เพื่อที่จะสร้างบุคคลให้พร้อมที่จะเป็นกำลังสำคัญของสังคมโลก

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ ตระหนักถึงความเปลี่ยนแปลงและผลกระทบดังกล่าว นอกจากนี้ยังตระหนักถึงบทบาทการพัฒนาบุคลากร เพื่อสร้างบุคคลให้พร้อมที่จะเป็นกำลังสำคัญ ทั้งที่เป็นนักวิชาการด้านดุริยางคศิลป์ เป็นครูผู้สอนที่มี ทักษะ ความรอบรู้ ตลอดจนมีทักษะในการทำวิจัย อีกทั้งสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะสำคัญและจำเป็น พร้อมอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข และมีจิตเกื้อกูลสังคม จึงได้จัดการศึกษาระดับคุณยัณฐิตตริยงคิลป์ขึ้นเพื่อยกระดับความรู้ ความสามารถของบุคคลเกี่ยวกับศาสตร์ด้านดุริยางคศิลป์ พัฒนาศักยภาพและความรู้แก่บุคลากรของชาติในการผดุงรักษา พัฒนา สร้างสรรค์ ศิลปวัฒนธรรมของชาติ

ในมิติของบุคลากรทางด้านศิลปวัฒนธรรมบนพื้นฐานความคิดแบบวิชาการ ผสมผสานกับการสร้างสรรค์ผลงานด้านดุริยางคศิลป์ เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ แนวคิดใหม่ อันเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการทางด้านดุริยางคศิลป์ พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติพร้อมสำหรับการขยายผลการพัฒนาและเข้าสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมเพื่อนำพาบุคคล สังคมและท้องถิ่นสู่ความสมดุล มั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนตลอดไป

๑.๓ วัตถุประสงค์

๑.๓.๑ เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความสามารถ รอบรู้ ลุ่มลึก และเชี่ยวชาญด้านดุริยางคศิลป์ สามารถพัฒนาและประยุกต์ใช้ความรู้ความเข้าใจด้านดุริยางคศิลป์กับศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง และเป็นผู้นำในการพัฒนาองค์ความรู้

๑.๓.๒ เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความสามารถ ในการค้นคว้า วิจัย วิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างสรรค์ด้านดุริยางคศิลป์ และศาสตร์ที่เกี่ยวข้องอย่างมีศักยภาพ สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ วิชาชีพ และสังคม

๑.๓.๓ เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณธรรมจริยธรรมทางวิชาการและวิชาชีพ มีจิตสาธารณะ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และสามารถดำรงตนอยู่กับสังคมได้อย่างมีความสุข

๑.๔ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร

๑.๔.๑ สามารถใช้วิจารณ์ญาณและแสดงออกซึ่งดุลยพินิจที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมจริยธรรมทางวิชาการและวิชาชีพ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม มีจิตสาธารณะ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และสามารถดำรงตนอยู่กับสังคมได้อย่างมีความสุข

๑.๔.๒ มีความรู้เข้าใจอย่างถ่องแท้ เชี่ยวชาญในองค์ความรู้และงานวิจัยด้านดุริยางคศิลป์ สามารถเชื่อมโยง พัฒนา ประยุกต์และบูรณาการศาสตร์อื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม

๑.๔.๓ มีความรู้ ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยที่เหมาะสมกับศาสตร์ด้านดุริยางคศิลป์

๑.๔.๔ สามารถสืบค้น แสวงหา และเข้าถึงองค์ความรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างสรรค์ บูรณาการด้านดุริยางคศิลป์และศาสตร์ที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๔.๕ สามารถสร้างสรรค์ผลงานและ/หรือนวัตกรรมด้านดุริยางคศิลป์ และสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่มีคุณูปการต่อศิลปวัฒนธรรมของชาติและสังคม

๑.๔.๖ สามารถวิเคราะห์เชิงวิพากษ์งานวิจัยด้านดุริยางคศิลป์ได้อย่างเหมาะสม

๑.๔.๗ สามารถสื่อสาร ถ่ายทอดองค์ความรู้ ยกระดับคุณภาพการศึกษา งานวิชาการ งานวิจัยด้านดุริยางคศิลป์และศาสตร์ที่เกี่ยวข้องในเชิงประจักษ์ ทั้งด้านการเขียน การนำเสนอ และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสื่อสารได้อย่างเหมาะสม

๒. แผนพัฒนาปรับปรุง

คาดว่าจะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในรอบการศึกษา

แผนการพัฒนา/ เปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
๑) การประเมินผล หลักสูตรเพื่อรักษา มาตรฐานหลักสูตรไม่ต่ำ กว่าเกณฑ์ที่ สกอ. กำหนด	๑) การประเมินผลหลักสูตรทุกสิ้นภาค การศึกษา	๑) เอกสารการปรับปรุง หลักสูตร ๒) รายงานผลการประเมิน หลักสูตร
๒) การพัฒนาความเป็น เลิศทางวิชาชีพเฉพาะ ด้านดุริยางคศิลป์	๑) การสร้างองค์ความรู้ใหม่ แนวคิดและ ทฤษฎีด้านดุริยางคศิลป์ ๒) การเผยแพร่องค์ความรู้ใหม่ แนวคิดและ ทฤษฎีด้านดุริยางคศิลป์ งานวิจัย/ผลงาน วิชาการ/ผลงานสร้างสรรค์ด้าน ดุริยางคศิลป์	๑) จำนวนงานวิจัย/ผลงาน วิชาการ/ผลงานสร้างสรรค์ ด้านดุริยางคศิลป์ ๒) จำนวนการนำเสนอและการ เผยแพร่งานวิจัย/ผลงาน วิชาการ/ผลงานสร้างสรรค์ ด้านดุริยางคศิลป์ในรูปแบบ ต่าง ๆ ในระดับชาติหรือนานาชาติ
๓) การพัฒนาหลักสูตร และการสอน	๑) การประเมินและพัฒนาหลักสูตรด้าน การสอนเป็นไปตามผลสัมฤทธิ์ของ หลักสูตร ๒) การพัฒนากระบวนการเรียนการสอน ให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของหลักสูตร	๑) ผลสัมฤทธิ์ของงานวิจัย ผลงานวิชาการและผลงาน สร้างสรรค์ด้านดุริยางคศิลป์ ๒) ความสำเร็จของ กระบวนการให้เป็นไปตาม เกณฑ์การประเมินการ ประกันคุณภาพการศึกษา

หมวดที่ ๓

ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร

๑. ระบบการจัดการศึกษา

๑.๑ ระบบ

จัดการศึกษาระบบทวิภาค โดย ๑ ปีการศึกษา แบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษา ปกติ ๑ ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษา ไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์

๑.๒ การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน

จัดการศึกษาภาคฤดูร้อนต่อจากภาคการศึกษาที่ ๒ คือระหว่างเดือนเมษายน – พฤษภาคม จำนวน ๘ สัปดาห์ โดยให้เพิ่มชั่วโมงสำหรับการศึกษาในแต่ละรายวิชาให้เท่ากับการศึกษาภาคปกติ

๑.๓ การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค

ทฤษฎี ๑ หน่วยกิต เท่ากับ ๑๕ ชั่วโมง/ภาคการศึกษา

ปฏิบัติ ๑ หน่วยกิต เท่ากับ ๓๐ ชั่วโมง/ภาคการศึกษา

ศึกษด้วยตัวเอง เท่ากับ จำนวน ๓ เท่าของหน่วยกิต

๒. การดำเนินการหลักสูตร

๒.๑ วันและเวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

จัดดำเนินการเรียนการสอนเต็มเวลา โดยจัดเป็นภาคปกติแบบทวิภาค

ภาคเรียนที่ ๑ ระหว่างเดือนมิถุนายน – เดือนกันยายน

ภาคเรียนที่ ๒ ระหว่างเดือนพฤศจิกายน – เดือนกุมภาพันธ์

ภาคฤดูร้อน ระหว่างเดือนเมษายน – เดือนพฤษภาคม

๒.๒ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

๒.๒.๑ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าทุกสาขาวิชา และเป็นสาขาที่ ก.พ. รับรอง

๒.๒.๒ มีผลการสอบภาษาอังกฤษตามประกาศของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๒.๒.๓ สามารถใช้ภาษาไทยเป็นอย่างดี มีทักษะทางการวิจัย

๒.๒.๔ มีความสามารถในด้านทักษะปฏิบัติด้านดนตรี โดยผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการ

บัณฑิตศึกษา

๒.๒.๕ ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรที่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐

๒.๒.๖ เป็นผู้มีความประพฤติดี มีมารยาทดี

๒.๒.๗ ไม่เป็นโรคติดต่อร้ายแรงซึ่งเป็นโรคที่สังคมรังเกียจ และ/หรือโรคที่เป็นอุปสรรคต่อ

การศึกษา

๒.๒.๘ ผู้สมัครที่พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาของสถาบัน เพราะเรียนครบกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหนึ่งแล้วแต่ไม่สำเร็จการศึกษา หรือพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาเพราะคะแนนเฉลี่ยไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จะเข้าศึกษาในวิชาเดิมได้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

๒.๒.๙ ผู้สมัครที่มีคุณสมบัติไม่ตรงกับที่ระบุไว้ในข้อ ๒.๒.๑ – ๒.๒.๕ อาจได้รับการพิจารณาให้สมัครและเข้าศึกษาต่อ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

๒.๓ การพัฒนานักศึกษาแรกเข้า

๒.๓.๑ ปัญหาของนักศึกษาแรกเข้า

คาดว่าเมื่อแรกเข้าศึกษา นักศึกษาที่เข้าเรียนในหลักสูตรศิลปดุขฎฐิบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ มีความแตกต่างกันในทักษะปฏิบัติด้านดนตรี พื้นฐานทฤษฎี และทักษะด้านการวิจัย

๒.๓.๒ กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา/ข้อจำกัดของนักศึกษาในข้อ ๒.๓.๑

หลักสูตรศิลปดุขฎฐิบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ ให้ความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพแก่นักศึกษาที่เข้าสู่กระบวนการศึกษาในหลักสูตรนี้ ดังนั้นจึงมีนโยบายให้ปรับกระบวนการรู้ของนักศึกษาแรกเข้า ด้วยวิธีการ ดังนี้

๒.๓.๒.๑ เตรียมความพร้อมโดยการจัดการเรียนการสอนรายวิชาเสริมพื้นฐานบังคับ เป็นการทบทวนวิชาในศาสตร์สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ศึกษาเพิ่มเติมโดยไม่นับหน่วยกิต

๒.๓.๒.๒ สำหรับนักศึกษาที่ไม่ผ่านเกณฑ์การสอบตามเกณฑ์มาตรฐานที่หลักสูตรกำหนดคณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนดจัดรายวิชาเสริมพื้นฐานตามเกณฑ์การสอบเข้าให้นักศึกษาศึกษาเพิ่มเติมโดยไม่นับหน่วยกิต

๒.๓.๒.๓ หลักสูตรได้จัดอาจารย์ที่ปรึกษาเฉพาะเรื่อง และมีระบบให้คำปรึกษาสำหรับนักศึกษาที่มีปัญหาเป็นรายบุคคล

๒.๔ แผนการรับนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ ๓ ปี

๒.๔.๑ แผนการรับนักศึกษา แบบ ๑.๑ เป็นการจัดการศึกษาที่เน้นกระบวนการการวิจัย ที่ก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่

ปริญญาเอก แบบ ๑.๑	จำนวนนักศึกษาแต่ละปีการศึกษา (คน)				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
ชั้นปีที่ ๑	๕	๕	๕	๕	๕
ชั้นปีที่ ๒	-	๕	๕	๕	๕
ชั้นปีที่ ๓	-	-	๕	๕	๕
รวม	๕	๑๐	๑๕	๑๕	๑๕
บัณฑิตที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา	-	-	๕	๕	๕

หมายเหตุ จำนวนนักศึกษาอาจเปลี่ยนแปลงตามความต้องการของผู้เรียน สังคมและตลาดแรงงาน

๒.๔.๒ แผนการรับนักศึกษา แบบ ๒.๑ เป็นการจัดการศึกษาที่เน้นกระบวนการการวิจัย โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพ ก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ และวิชาชีพ และศึกษารายวิชาตามหลักสูตรกำหนด

ปริญญาเอก แบบ ๒.๑	จำนวนนักศึกษาแต่ละปีการศึกษา (คน)				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
ชั้นปีที่ ๑	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐
ชั้นปีที่ ๒	-	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐
ชั้นปีที่ ๓	-	-	๑๐	๑๐	๑๐
รวม	๑๐	๒๐	๓๐	๓๐	๓๐
บัณฑิตที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา	-	-	๑๐	๑๐	๑๐

หมายเหตุ จำนวนนักศึกษาอาจเปลี่ยนแปลงตามความต้องการของผู้เรียน สังคมและตลาดแรงงาน

๒.๕ งบประมาณตามแผน

๒.๕.๑ งบประมาณรายรับ (หน่วย : บาท)

รายละเอียดรายรับ	ปี				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
๑. งบประมาณแผ่นดิน					
- เงินเดือนและค่าจ้าง	๕๔๘,๖๔๐	๕๗๐,๕๘๐	๘๐๓,๔๑๐	๘๖๗,๖๘๐	๙๐๒,๓๙๐
๒. งบลงทุน					
- โครงสร้าง	๐	๐	๐	๐	๐
- ค่าครุภัณฑ์	๓๐๐,๐๐๐	๐	๐	๐	๐
๓. ค่าบำรุงการศึกษา					
- ค่าลงทะเบียนเรียน	๙๙๘,๐๐๐	๑,๙๙๖,๐๐๐	๒,๙๙๐,๐๐๐	๒,๙๙๐,๐๐๐	๒,๙๙๐,๐๐๐
๔. รายรับอื่น ๆ					
- รายได้อื่น	๐	๐	๐	๐	๐
รวมรายรับ	๑,๘๔๖,๖๔๐	๒,๕๖๖,๕๘๐	๓,๗๙๓,๔๑๐	๓,๘๕๗,๖๘๐	๓,๘๙๒,๓๙๐

หมายเหตุ - ประมาณการรายรับ ๙๙,๘๐๐.- บาท/คน/ปี (-เก็บหมื่นเก็บพันแปดร้อยบาทถ้วน-)

- ตามแผนการรับนักศึกษา แบบ ๑.๑ จำนวน ๕ คน และแบบ ๒.๑ จำนวน ๑๐ คน รวมทั้งสิ้น ๑๕ คน

๒.๕.๒ รายละเอียดประมาณการค่าใช้จ่าย (หน่วย : บาท)

หมวดเงิน	ปี				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
๑. งบบุคลากร					
- เงินเดือนและค่าจ้าง	๕๔๘,๖๔๐	๕๗๐,๕๘๐	๘๐๓,๔๑๐	๘๖๗,๖๘๐	๙๐๒,๓๙๐
๒. งบดำเนินงาน					
๒.๑ ค่าตอบแทน					
- ค่าตอบแทนอาจารย์พิเศษ	๕๐๔,๐๐๐	๕๐๔,๐๐๐	๕๐๔,๐๐๐	๕๐๔,๐๐๐	๕๐๔,๐๐๐
๒.๒ โครงการพัฒนาตามพันธกิจ					
- ด้านบุคลากร					
- สายวิชาการ	๒๑๐,๐๐๐	๒๑๐,๐๐๐	๒๑๐,๐๐๐	๒๑๐,๐๐๐	๒๑๐,๐๐๐
- สายสนับสนุน	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐
- ด้านนักศึกษา (ผลลัพธ์ผู้เรียน)	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐
- ด้านการวิจัยและนวัตกรรม	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐
- ด้านการบริการวิชาการ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐
- ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐
- ด้านการบริหารจัดการ	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐
- ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐
๒.๓ ค่าสาธารณูปโภค					
- ค่าสาธารณูปโภค	๐	๐	๐	๐	๐
๓. งบลงทุน					
- โครงสร้าง	๐	๐	๐	๐	๐
- ค่าครุภัณฑ์	๓๐๐,๐๐๐	๐	๐	๐	๐
รวมทั้งสิ้น	๒,๑๑๗,๖๔๐	๑,๘๓๙,๕๘๐	๒,๐๗๒,๔๑๐	๒,๑๓๖,๖๘๐	๒,๑๗๑,๓๙๐
จำนวนนักศึกษา	๑๕	๓๐	๔๕	๔๕	๔๕
ค่าใช้จ่ายต่อหัวในการผลิตบัณฑิต	๑๔๑,๑๗๖	๖๑,๓๑๙	๔๖,๐๕๔	๔๗,๔๘๒	๔๘,๒๕๓
รวมสุทธิ (รายรับ - รายจ่าย)	-๖๒๐,๖๔๐	๑,๑๕๔,๔๒๐	๒,๔๑๔,๕๙๐	๒,๓๕๐,๓๒๐	๒,๓๑๕,๖๑๐

หมายเหตุ ค่าใช้จ่ายต่อหัวในการผลิตบัณฑิตทั้ง แบบ ๑.๑ และแบบ ๒.๑ รวมเป็นเงิน ๑๔๑,๑๗๖ บาท

๒.๖ ระบบการศึกษา

- ☒ แบบชั้นเรียน
- ☐ แบบทางไกลผ่านสื่อสิ่งพิมพ์เป็นหลัก
- ☐ แบบทางไกลผ่านสื่อแพร่ภาพและเสียงเป็นสื่อหลัก
- ☐ แบบทางไกลทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อหลัก (E-learning)
- ☐ แบบทางไกลทางอินเทอร์เน็ต
- ☐ อื่นๆ

๒.๗ การเทียบโอนหน่วยกิตรายวิชา และการลงทะเบียนข้ามสถานศึกษา

การยกเว้นหรือเทียบโอนหน่วยกิตเป็นไปตามระเบียบบัณฑิตศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการโอนหรือเทียบโอนผลการเรียนและการยกเว้นการเรียนรายวิชา และประกาศบัณฑิตศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เรื่อง หลักเกณฑ์การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์เข้าสู่ระบบ ฉบับปัจจุบัน

๓. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน

๓.๑ หลักสูตรศิลปดุขภูิบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ ใช้ระยะเวลาสำเร็จการศึกษา ๓ ปี

๓.๑.๑ จำนวนหน่วยกิต

หลักสูตรศิลปดุขภูิบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ จัดหลักสูตรเป็นแบบ ๑.๑ และแบบ ๒.๑ มีจำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต

๓.๑.๒ โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตรศิลปดุขภูิบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ แบ่งเป็นหมวดวิชาโดยสอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘ ตามหลักสูตรปริญญาเอก

๓.๑.๒.๑ แบบ ๑.๑ หลักสูตรที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพ เป็นงานที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ในสาขาดุริยางคศิลป์ โดยกำหนดให้ทำวิทยานิพนธ์ ๔๘ หน่วยกิต โดยลงทะเบียนศึกษาหมวดวิชาเสริมพื้นฐาน และรายวิชาการะเบียบวิธีวิจัยและการสร้างสรรค์ทางดุริยางคศิลป์ระดับดุขภูิบัณฑิต และรายวิชาสัมมนาดุริยางคศิลป์ระดับดุขภูิบัณฑิต โดยไม่นับหน่วยกิต

๓.๑.๒.๒ แบบ ๒.๑ เป็นการจัดการศึกษาที่เน้นกระบวนการการวิจัย และการเรียนรายวิชา (course work) ที่กำหนด ประกอบด้วยหมวดรายวิชาที่ต้องศึกษา ๔ หมวด คือ หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน หมวดวิชาบังคับ หมวดวิชาเลือก และหมวดวิชาวิจัย โดยมีโครงสร้างหลักสูตร ดังนี้

หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน		ไม่นับหน่วยกิต
หมวดวิชาบังคับ	๙	หน่วยกิต
หมวดวิชาเลือก (ไม่ต่ำกว่า)	๓	หน่วยกิต
หมวดวิชาวิจัย	๓๖	หน่วยกิต
รวมไม่น้อยกว่า	๔๘	หน่วยกิต

๓.๑.๓ รายวิชาในหลักสูตร

(๑) หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน (ไม่นับหน่วยกิต) S/U

(๑.๑) วิชาเสริมพื้นฐานเฉพาะสาขา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนดจัดรายวิชาเสริมพื้นฐานบังคับให้นักศึกษาทุกคนในหลักสูตรศิลปดุริยางค์บัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (แบบ ๒.๑) ลงทะเบียนในรายวิชาเสริมพื้นฐาน โดยไม่นับเป็นหน่วยกิต หน่วยกิต (บรรยาย – ปฏิบัติ – ศึกษาด้วยตนเอง)

๔๓๔ – ๓๑๑ วิทยาการดุริยางคศิลป์ระดับดุริยางค์บัณฑิต ๓ (๓-๐-๖)

Knowledge of Music Doctoral Degree

(๑.๒) วิชาเสริมพื้นฐานบังคับตามเกณฑ์การสอบเข้า

สำหรับนักศึกษาที่มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามเกณฑ์การประเมินความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ สำหรับผู้เข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา กำหนดรายวิชาเสริมพื้นฐานให้นักศึกษาได้ศึกษาเพิ่มเติม โดยไม่นับเป็นหน่วยกิต

หน่วยกิต (บรรยาย – ปฏิบัติ – ศึกษาด้วยตนเอง)

๔๓๕ – ๓๒๑ ภาษาอังกฤษ ๑ ระดับดุริยางค์บัณฑิต ๒ (๒-๐-๔)

English ๑ for Doctoral Degree

๔๓๕ – ๓๒๒ ภาษาอังกฤษ ๒ ระดับดุริยางค์บัณฑิต ๒ (๒-๐-๔)

English ๒ for Doctoral Degree

๔๓๕ – ๓๒๓ ภาษาอังกฤษ ๓ ระดับดุริยางค์บัณฑิต ๒ (๒-๐-๔)

English ๓ for Doctoral Degree

๔๓๕ – ๓๒๔ ภาษาอังกฤษ ๔ ระดับดุริยางค์บัณฑิต ๒ (๒-๐-๔)

English ๔ for Doctoral Degree

หมายเหตุ : การสอบตามระดับคะแนนที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนดและมีอายุภายใน ๒ ปี เท่านั้น

(๒) หมวดวิชาบังคับ ๙ หน่วยกิต

นักศึกษาที่เลือกศึกษาในหลักสูตร แบบ ๑.๑ ต้องศึกษาในรายวิชาการระเบียบวิธีวิจัย และการสร้างสรรค์ทางดุริยางคศิลป์ระดับดุษฎีบัณฑิตและรายวิชาสัมมนาดุริยางคศิลป์ระดับดุษฎีบัณฑิต โดยไม่นับเป็นหน่วยกิต

นักศึกษาที่เลือกศึกษาในหลักสูตร แบบ ๒.๑ ต้องเลือกศึกษาในหมวดวิชาบังคับ ๙ หน่วยกิต

หน่วยกิต (บรรยาย – ปฏิบัติ – ศึกษาด้วยตนเอง)

๔๓๔ – ๔๐๑	ระเบียบวิธีวิจัยและการสร้างสรรค์ทางดุริยางคศิลป์ระดับดุษฎีบัณฑิต ๓ (๓-๐-๖)	
	Doctoral in Music Research Methodology and Creative Arts	
๔๓๔ – ๔๐๒	สัมมนาดุริยางคศิลป์ระดับดุษฎีบัณฑิต	๓ (๓-๐-๖)
	Doctoral Seminar in Music	
๔๓๔ – ๔๐๓	สัมมนาเชิงปฏิบัติการปราชญ์ดุริยางคศิลป์	๓ (๑-๔-๔)
	Practical Seminar in Music Artist	

(๓) หมวดวิชาเลือก ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต

นักศึกษาที่เลือกศึกษาในหลักสูตร แบบ ๒.๑ ต้องเลือกศึกษาในหมวดวิชาเลือก ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต

หน่วยกิต (บรรยาย – ปฏิบัติ – ศึกษาด้วยตนเอง)

๔๓๔ – ๕๐๑	งานภาคสนามทางดุริยางคศิลป์และการสังเคราะห์ขั้นสูง	๓ (๒-๒-๒)
	Advanced Music Fieldwork and Synthesis	
๔๓๔ – ๕๐๒	สัมมนาจรดภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติ	๓ (๓-๐-๖)
	Seminar in the Intangible Cultural Heritage of Humanity	
๔๓๔ – ๕๐๓	สัมมนาดุริยางคศิลป์ในระบบการศึกษา	๓ (๓-๐-๖)
	Seminar in Music Education System	
๔๓๔ – ๕๐๔	หัวข้อศึกษาเฉพาะทางดุริยางคศิลป์	๓ (๓-๐-๖)
	Special Topic of Music	

(๔) หมวดวิชาวิจัย

นักศึกษาที่เลือกศึกษาในหลักสูตร แบบ ๑.๑ ต้องเลือกวิทยานิพนธ์ ๔๘ หน่วยกิต
และนักศึกษาที่เลือกศึกษาในหลักสูตร แบบ ๒.๑ ต้องเลือกวิทยานิพนธ์ ๓๖ หน่วยกิต

หน่วยกิต (บรรยาย – ปฏิบัติ – ศึกษาด้วยตนเอง)

๔๓๔ – ๖๐๑ วิทยานิพนธ์
Thesis

๔๘ (๐-๐-๑๔๔)

๔๓๔ – ๖๐๒ วิทยานิพนธ์
Thesis

๓๖ (๐-๐-๑๐๘)

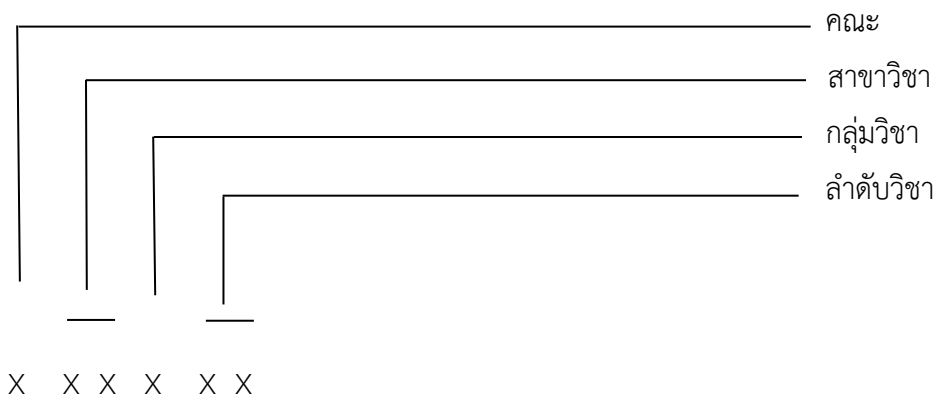
(๕) การสอบวัดคุณสมบัติ

๔๓๔ – ๗๐๑ การสอบวัดคุณสมบัติ
Qualifying Examination

S/U

ความหมายของรหัสวิชาและรหัสการจัดชั่วโมงเรียน

ความหมายของรหัสรายวิชา

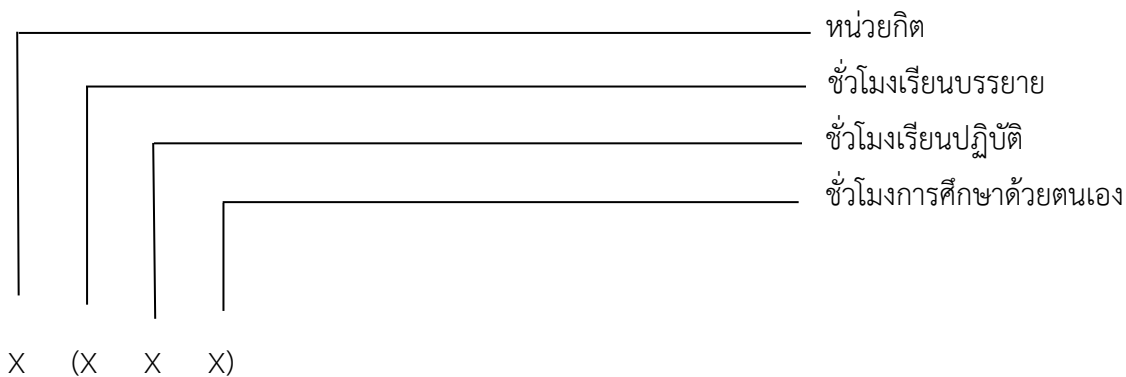
รหัสวิชาที่ใช้กำหนดเป็นตัวเลข ๖ หลัก ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่ ๑	หมายถึง	คณะ
เลข ๑	หมายถึง	คณะศิลปวิจิตร
เลข ๒	หมายถึง	คณะศิลปนาฏดุริยางค์
เลข ๓	หมายถึง	คณะศิลปศึกษา
เลข ๔	หมายถึง	บัณฑิตวิทยาลัย

ตำแหน่งที่ ๒	หมายถึง	ระดับการศึกษา
เลข ๑	หมายถึง	ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต
เลข ๒	หมายถึง	ระดับมหาบัณฑิต
เลข ๓	หมายถึง	ระดับดุษฎีบัณฑิต
ตำแหน่งที่ ๓	หมายถึง	สาขาวิชา
เลข ๑	หมายถึง	วิชาชีพครู
เลข ๒	หมายถึง	ทัศนศิลป์
เลข ๓	หมายถึง	นาฏศิลป์
เลข ๔	หมายถึง	ดุริยางคศิลป์
เลข ๕	หมายถึง	ทัศนศิลป์ นาฏศิลป์ และดุริยางคศิลป์
ตำแหน่งที่ ๔	หมายถึง	กลุ่มวิชา
เลข ๑	หมายถึง	วิชาชีพครู
เลข ๒	หมายถึง	ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
เลข ๓	หมายถึง	วิชาเสริมพื้นฐาน
เลข ๔	หมายถึง	วิชาบังคับ
เลข ๕	หมายถึง	วิชาเลือก
เลข ๖	หมายถึง	วิชาวิจัย
เลข ๗	หมายถึง	การสอบประมวลความรู้ / การสอบวัดคุณสมบัติ

ตำแหน่งที่ ๕-๖ หมายถึง ลำดับวิชา

ความหมายของรหัสการจัดชั่วโมงเรียน

๓.๑.๔ แผนการศึกษา

ชั้นปีที่ ๑ ภาคการศึกษาที่ ๑

แบบ ๑.๑			แบบ ๒.๑		
รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต	รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
๔๓๔-๔๐๑	ระเบียบวิธีวิจัยและการสร้างสรรค์ทางดุริยางคศิลป์ระดับดุष्ฎีบัณฑิต (S/U)	๓ (๓-๐-๖)	๔๓๔-๔๐๑	ระเบียบวิธีวิจัยและการสร้างสรรค์ทางดุริยางคศิลป์ระดับดุष्ฎีบัณฑิต	๓ (๓-๐-๖)
๔๓๕-๓๒x	ภาษาอังกฤษ...ระดับดุष्ฎีบัณฑิต* (S/U)	๒ (๒-๐-๔)	๔๓๔-๓๑๑	วิทยาการดุริยางคศิลป์ระดับดุष्ฎีบัณฑิต* (S/U)	๓ (๓-๐-๖)
๔๓๔-๗๐๑	การสอบวัดคุณสมบัติ* (S/U)	-	๔๓๕-๓๒x	ภาษาอังกฤษ...ระดับดุष्ฎีบัณฑิต* (S/U)	๒ (๒-๐-๔)
๔๓๔-๖๐๑	วิทยานิพนธ์ (หัวข้อวิทยานิพนธ์)	๖ (๐-๐-๑๘)			
รวม	ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต		รวม	ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต	

ชั้นปีที่ ๑ ภาคการศึกษาที่ ๒

แบบ ๑.๑			แบบ ๒.๑		
รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต	รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
๔๓๔-๔๐๓	สัมมนาดุริยางคศิลป์ระดับดุष्ฎีบัณฑิต* (S/U)	๓ (๓-๐-๖)	๔๓๔-๔๐๒	สัมมนาดุริยางคศิลป์ระดับดุष्ฎีบัณฑิต	๓ (๓-๐-๖)
๔๓๕-๓๒x	ภาษาอังกฤษ...ระดับดุष्ฎีบัณฑิต* (S/U)	๒ (๒-๐-๔)	๔๓๔-๕๐x	วิชาเลือก	๓ (๓-๐-๖)
๔๓๔-๖๐๑	วิทยานิพนธ์ (โครงร่างวิทยานิพนธ์)	๖ (๐-๐-๑๘)	๔๓๕-๓๒x	ภาษาอังกฤษ...ระดับดุष्ฎีบัณฑิต* (S/U)	๒ (๒-๐-๔)
รวม	ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต		รวม	ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต	

ชั้นปีที่ ๒ ภาคการศึกษาที่ ๑

แบบ ๑.๑			แบบ ๒.๑		
รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต	รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
๔๓๕-๓๒x	ภาษาอังกฤษ...ระดับดุष्ฎีบัณฑิต* (S/U)	๒ (๒-๐-๔)	๔๓๔-๔๐๓	สัมมนาเชิงปฏิบัติการปราชญ์ดุริยางคศิลป์	๓ (๑-๔-๔)
๔๓๔-๖๐๑	วิทยานิพนธ์ (รายงานความก้าวหน้า ครั้งที่ ๑)	๙ (๐-๐-๒๗)	๔๓๕-๓๒x	ภาษาอังกฤษ...ระดับดุष्ฎีบัณฑิต* (S/U)	๒ (๒-๐-๔)
			๔๓๔-๖๐๒	วิทยานิพนธ์ (หัวข้อวิทยานิพนธ์)	๓ (๐-๐-๙)
รวม	ไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต		รวม	ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต	

ชั้นปีที่ ๒ ภาคการศึกษาที่ ๒

แบบ ๑.๑			แบบ ๒.๑		
รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวน หน่วยกิต	รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวน หน่วยกิต
๔๓๕-๓๒x	ภาษาอังกฤษ... ระดับคุณวุฒิบัณฑิต* (S/U)	๒ (๒-๐-๔)	๔๓๕-๓๒x	ภาษาอังกฤษ... ระดับคุณวุฒิบัณฑิต* (S/U)	๒ (๒-๐-๔)
๔๓๔-๖๐๑	วิทยานิพนธ์ (รายงานความก้าวหน้า ครั้งที่ ๒)	๙ (๐-๐-๒๗)	๔๓๔-๗๐๑	การสอบวัดคุณสมบัติ* (S/U)	-
			๔๓๔-๖๐๑	วิทยานิพนธ์ (โครงสร้างวิทยานิพนธ์)	๙ (๐-๐-๒๗)
รวม	ไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต		รวม	ไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต	

ชั้นปีที่ ๓ ภาคการศึกษาที่ ๑

แบบ ๑.๑			แบบ ๒.๑		
รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวน หน่วยกิต	รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวน หน่วยกิต
๔๓๔-๖๐๑	วิทยานิพนธ์ (รายงานความก้าวหน้า ครั้งที่ ๓)	๙ (๐-๐-๒๗)	๔๓๔-๖๐๒	วิทยานิพนธ์ (รายงานความก้าวหน้า)	๑๒ (๐-๐-๓๖)
รวม	ไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต		รวม	ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต	

ชั้นปีที่ ๓ ภาคการศึกษาที่ ๒

แบบ ๑.๑			แบบ ๒.๑		
รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวน หน่วยกิต	รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวน หน่วยกิต
๔๓๔-๖๐๑	วิทยานิพนธ์ (สอบป้องกันวิทยานิพนธ์)	๙ (๐-๐-๒๗)	๔๓๔-๖๐๒	วิทยานิพนธ์ (สอบป้องกันวิทยานิพนธ์)	๑๒ (๐-๐-๓๖)
รวม	ไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต		รวม	ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต	

หมายเหตุ: *รายวิชาที่ต้องศึกษาเพิ่มเติมหรือสอบ โดยไม่นับเป็นหน่วยกิต

๓.๑.๕ คำอธิบายรายวิชา

(๑) หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน

(๑.๑) วิชาเสริมพื้นฐาน

หน่วยกิต (บรรยาย - ปฏิบัติ - ศึกษาด้วยตนเอง)

๔๓๔ - ๓๑๑ วิทยาการดุริยางคศิลป์ระดับดุษฎีบัณฑิต

๓ (๓-๐-๖)

Knowledge of Music Doctoral Degree

การทบทวนความรู้ด้านดุริยางคศิลป์เพื่อนำไปสู่การศึกษาในระดับดุษฎีบัณฑิตตามโครงสร้างของหลักสูตร

(๑.๒) วิชาเสริมพื้นฐานตามเกณฑ์การสอบเข้า

หน่วยกิต (บรรยาย - ปฏิบัติ - ศึกษาด้วยตนเอง)

๔๓๕ - ๓๒๑ ภาษาอังกฤษ ๑ ระดับดุษฎีบัณฑิต

๒ (๒-๐-๔)

English ๑ for Doctoral Degree

การอ่าน การเขียน การพูด การฟัง ที่จำเป็นสำหรับการศึกษาในระดับดุษฎีบัณฑิต

๔๓๕ - ๓๒๒ ภาษาอังกฤษ ๒ ระดับดุษฎีบัณฑิต

๒ (๒-๐-๔)

English ๒ for Doctoral Degree

การสื่อสารเพื่อความเข้าใจ การสรุปใจความสำคัญของเอกสารทางวิชาการ การเขียนและการอ้างอิงในรายงานการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการ

๔๓๕ - ๓๒๓ ภาษาอังกฤษ ๓ ระดับดุษฎีบัณฑิต

๒ (๒-๐-๔)

English ๓ for Doctoral Degree

การอ่านบทความวิทยานิพนธ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ การเขียนบทความวิทยานิพนธ์ และการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ตามสาขาที่เรียน

๔๓๕ - ๓๒๔ ภาษาอังกฤษ ๔ ระดับดุษฎีบัณฑิต

๒ (๒-๐-๔)

English ๔ for Doctoral Degree

หลักการอ่านและเขียนเชิงวิเคราะห์ การเขียนทางวิชาการ การเขียนรายงานวิทยานิพนธ์ บทความวิจัยตามสาขาที่เรียน การนำเสนอผลวิจัยในเวทีประชุมวิชาการ

(๒) หมวดวิชาบังคับ

หน่วยกิต (บรรยาย – ปฏิบัติ – ศึกษาด้วยตนเอง)

๔๓๔ – ๔๐๑ ระเบียบวิธีวิจัย และการสร้างสรรค์ทางดุริยางคศิลป์ระดับดุษฎีบัณฑิต ๓ (๓-๐-๖)

Doctoral in Research Methodology and Creative Arts

กระบวนการวิิทยาการวิจัย และกระบวนการสร้างสรรค์ทางดุริยางคศิลป์ การบูรณาการเชื่อมโยงศาสตร์ต่าง ๆ ปฏิบัติการสร้างสรรคผลงาน นวัตกรรมทางดุริยางคศิลป์ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ การสร้างสรรค์ บนพื้นฐานคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ การเขียนรายงาน บทความ การนำเสนอ การเผยแพร่ผลการวิจัยและผลการสร้างสรรค์

๔๓๔ – ๔๐๒ สัมมนาดุริยางคศิลป์ระดับดุษฎีบัณฑิต ๓ (๓-๐-๖)

Doctoral Seminar in Music

สัมมนาสาระสำคัญของดุริยางคศิลป์ ปรากฏการณ์ทางสังคม และวัฒนธรรมในอดีต ปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต

๔๓๔ – ๔๐๓ สัมมนาเชิงปฏิบัติการปราชญ์ดุริยางคศิลป์ ๓ (๑-๔-๔)

Practical Seminar in Music Artist

สังเคราะห์องค์ความรู้ของปราชญ์ดุริยางคศิลป์ นำเสนอผลการศึกษาในรูปแบบทักษะปฏิบัติ สัมมนาเชิงปฏิบัติการ และภาคินพนธ์

(๓) หมวดวิชาเลือก

หน่วยกิต (บรรยาย – ปฏิบัติ – ศึกษาด้วยตนเอง)

๔๓๔ – ๕๐๑ งานภาคสนามทางดุริยางคศิลป์และการสังเคราะห์ขั้นสูง ๓ (๓-๐-๖)

Advanced Music Fieldwork and Synthesis

แนวคิด ทฤษฎี หลักการสังเคราะห์ทางดุริยางคศิลป์ วิิทยา และกระบวนการของงานภาคสนาม ปฏิบัติการภาคสนามทางดุริยางคศิลป์ จริยธรรม จรรยาบรรณในการวิจัย และปฏิบัติงานภาคสนาม การนำเสนอผลการศึกษาภาคสนาม

๔๓๔ – ๕๐๒ สัมมนามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติ ๓ (๓-๐-๖)

Seminar in the Intangible Cultural Heritage of Humanity

ความสำคัญ คุณค่า การอนุรักษ์ ส่งเสริม พัฒนา และสืบทอดมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติในกรอบอนุสัญญาว่าด้วยการสงวนรักษามรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ขององค์การยูเนสโก

การบริหารจัดการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓
พระราชบัญญัติส่งเสริมมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๙ และข้อกำหนดกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๔๓๔ - ๕๐๓ สัมมนาดุริยางคศิลป์ในระบบการศึกษา

๓ (๓-๐-๖)

Music Seminar in Education System

สัมมนาดุริยางคศิลป์ในระบบการศึกษาตามหัวข้อที่เลือกศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิพากษ์
วิจารณ์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาระบบการศึกษา

๔๓๔ - ๕๐๔ โครงการด้านดุริยางคศิลป์

๓ (๒-๒-๕)

Project of Music

กรณีศึกษาพิเศษตามความสนใจ และนำเสนอผลงานภายใต้โครงการและขอบข่ายองค์ความรู้
เฉพาะด้านทางดุริยางคศิลป์

(๔) หมวดวิชาวิจัย

หน่วยกิต (บรรยาย - ปฏิบัติ - ศึกษาด้วยตนเอง)

๔๓๔ - ๖๐๑ วิทยานิพนธ์ (แบบ ๑.๑)

๔๘ (๐-๐-๑๔๔)

Thesis

องค์ความรู้ทางดุริยางคศิลป์ที่สร้างด้วยกระบวนการวิจัย เพื่อแสวงหาองค์ความรู้ใหม่
หรือการสร้างสรรค์ทางดุริยางคศิลป์และศาสตร์ที่เกี่ยวข้องในรูปแบบวิทยานิพนธ์ที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญ
มีศักยภาพ ก่อให้เกิดความก้าวหน้าต่อวงวิชาการด้านดุริยางคศิลป์และศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เป็นประโยชน์
ต่อสังคมและประเทศชาติ โดยคำนึงถึงคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ

๔๓๔ - ๖๐๒ วิทยานิพนธ์ (แบบ ๒.๑)

๓๖ (๐-๐-๑๐๘)

Thesis

สร้างองค์ความรู้ใหม่ทางดุริยางคศิลป์ด้วยกระบวนการวิจัย หรือการสร้างสรรค์
ทางดุริยางคศิลป์ในรูปแบบการวิจัยที่แสดงความเชี่ยวชาญ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม โดยคำนึงถึงคุณธรรม
และจรรยาบรรณทางวิชาการ

(๕) การสอบวัดคุณสมบัติ

๔๓๔ - ๗๐๑ การสอบวัดคุณสมบัติ

S/U

Qualifying Examination

แนวคิด ทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับศาสตร์ในสาขาวิชาดุริยางคศิลป์

๓.๒ ชื่อ สกุล เลขประจำตัวบัตรประชาชน ตำแหน่งและคุณวุฒิของอาจารย์

๓.๒.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตร

ตำแหน่งทาง วิชาการ	ชื่อ – สกุล และ รหัสบัตรประจำตัวประชาชน	ระดับ การศึกษา	ปี ที่จบ	หลักสูตร ที่จบ	สาขาวิชา ที่จบ	สถาบัน ที่จบ
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	นพคุณ สุดประเสริฐ ๓๑๐๑๖๐๐๙๙๓๗๑๔	ปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาตรี	๒๕๕๕ ๒๕๕๒ ๒๕๔๑	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต การศึกษามหาบัณฑิต ศึกษาศาสตรบัณฑิต	ดุริยางคศิลป์ การอุดมศึกษา คิตศิลป์ไทย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
รอง ศาสตราจารย์	สุพรรณิ เหลือบุญชู ๓๔๕๕๙๐๐๐๑๗๘๕๕	ปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาตรี	๒๕๕๐ ๒๕๒๔ ๒๕๒๐	Doctor of Philosophy Master of science การศึกษามหาบัณฑิต	Music Music ดุริยางคศาสตร์	University of Delhi, India Bemidji State University ,U.S.A. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	ดุชนี มีป้อม ๓๑๒๐๖๐๐๘๑๑๓๗๒	ปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาตรี	๒๕๕๖ ๒๕๔๔ ๒๕๒๔	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ศึกษาศาสตรบัณฑิต	ดนตรี วัฒนธรรมการดนตรี ดุริยางค์ไทย	มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา
อาจารย์	วัชรเมธย์ อรัณยะนาถ ๓๑๐๒๑๐๐๒๑๘๑๒๗	ปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาตรี ปริญญาตรี	๒๕๕๕ ๒๕๔๘ ๒๕๕๓ ๒๕๔๑	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต การศึกษามหาบัณฑิต ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต ศิลปศาสตรบัณฑิต	ดุริยางคศิลป์ การอุดมศึกษา ดนตรีไทย รัฐศาสตร์	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยรามคำแหง
อาจารย์	สาริศา ประทีปช่วง ๓๗๓๐๖๐๐๒๓๘๙๘๗	ปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาโท ปริญญาตรี	๒๕๕๕ ๒๕๔๗ ๒๕๔๖ ๒๕๔๑	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต การศึกษามหาบัณฑิต ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ศึกษาศาสตรบัณฑิต	ดุริยางคศิลป์ การอุดมศึกษา วัฒนธรรมการดนตรี ดุริยางค์ไทย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยมหิดล สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ตำแหน่งทาง วิชาการ	ชื่อ - สกุล และ รหัสบัตรประจำตัวประชาชน	ระดับ การศึกษา	ปี ที่จบ	หลักสูตร ที่จบ	สาขาวิชา ที่จบ	สถาบัน ที่จบ
อาจารย์	บำรุง พาทย์กุล ๓๑๐๑๘๐๐๗๓๔๕๒๖	ปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาตรี	๒๕๕๕ ๒๕๔๔ ๒๕๒๐	ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต การศึกษามหาบัณฑิต	ศิลปวัฒนธรรมวิจัย วัฒนธรรมการดนตรี ดุริยางคศาสตร์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	สมเกียรติ ภูมิภักดิ์ ๓๒๒๐๑๐๐๑๑๗๒๐๔	ปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาตรี	๒๕๕๘ ๒๕๔๖ ๒๕๓๘	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต การศึกษามหาบัณฑิต ศึกษาศาสตรบัณฑิต	ดุริยางคศิลป์ บริหารการศึกษา บริหารการศึกษา	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

๓.๒.๒ อาจารย์พิเศษ

ตำแหน่งทาง วิชาการ	ชื่อ – สกุล	ระดับ การศึกษา	หลักสูตร ที่จบ	สาขาวิชา ที่จบ	สถาบัน ที่จบ
อาจารย์	สมชาย เอี่ยมบางยุง	ปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาตรี ปริญญาตรี	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ศึกษาศาสตรบัณฑิต ครุศาสตรบัณฑิต	ดนตรี ดนตรีศึกษา บริหารการศึกษา สังคมศึกษา	มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สถาบันราชภัฏนครปฐม
อาจารย์	ชนะชัย กอผจญ	ปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาตรี	ศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต การศึกษามหาบัณฑิต	ศิลปกรรมศาสตร์ มนุษยดุริยางควิทยา ดุริยางคศาสตร์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ศาสตราจารย์ (เกียรติคุณ)	นพ.พูนพิศ อมาตยกุล	ปริญญาเอก ปริญญาโท	ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต กิตติมศักดิ์ Master of Arts	ดุริยางคศิลป์ Communication Disorders	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ Temple University U.S.A.
ศาสตราจารย์	วีระชาติ เปรมานนท์	ปริญญาเอก ปริญญาเอก ปริญญาโท	Post-Doctoral Doctor of Music Master of Music	Research Music Music Music	Columbia University The University of Auckland, New Zealand The University of the Philippines, The Philippines
รองศาสตราจารย์ (ศาสตรเมธี)	ณรงค์ชัย ปิฎกรัษต์	ปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาโท	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต การศึกษามหาบัณฑิต	ดนตรี วัฒนธรรมการดนตรี การอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตำแหน่งทาง วิชาการ	ชื่อ - สกุล	ระดับ การศึกษา	หลักสูตร ที่จบ	สาขาวิชา ที่จบ	สถาบัน ที่จบ
		ปริญญาตรี	การศึกษามัธยมศึกษา	ภาษาไทย	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
รองศาสตราจารย์	มานพ วิสุทธิแพทย์	ปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาตรี	Doctor of Philosophy Master of Music การศึกษามัธยมศึกษา	Music Music Ed. ดุริยางคศาสตร์	University of Delhi, India University of Philippines มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
รองศาสตราจารย์ (ศาสตรเมธี)	โกวิท ชันศิริ	ปริญญาเอก ปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาโท	ดุริยางคศาสตรบัณฑิต Doctor of Philosophy Master of Arts K.M.C. (Violin Performance)	ดนตรี Music Comparative Music Musicology- Ethnomusicology K.M.C. (Violin Performance)	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา Sussex College of Technology, UK Kent State University, Ohio, U.S.A. Conservatory of Music, Netherlands
รองศาสตราจารย์	ปัญญา รุ่งเรือง	ปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาตรี	Doctor of Philosophy ครุศาสตรมหาบัณฑิต การศึกษามัธยมศึกษา	Musicology- Ethnomusicology พื้นฐานการศึกษา มัธยมศึกษา	Kent State University, Ohio, U.S.A. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยาลัยวิชาการศึกษา (ประสานมิตร)
รองศาสตราจารย์	อรรธรณ บรรจงศิลป์	ปริญญาโท ปริญญาตรี ปริญญาตรี	Master of Music ครุศาสตรบัณฑิต การศึกษามัธยมศึกษา	Musicology จิตวิทยาการศึกษา ประวัติศาสตร์	University of Philippines, Philippines จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตำแหน่งทาง วิชาการ	ชื่อ - สกุล	ระดับ การศึกษา	หลักสูตร ที่จบ	สาขาวิชา ที่จบ	สถาบัน ที่จบ
รองศาสตราจารย์	สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์	ปริญญาเอก ปริญญาโท ประกาศนียบัตร ปริญญาตรี	Doctor of Philosophy Master of Arts Certificate of Advanced Studies การศึกษามัธยมศึกษา	Music Music Advanced Studies ดุริยางคศาสตร์	University of York, UK University of York, UK Guildhall School of Music and Drama, London, UK มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
รองศาสตราจารย์ (ศาสตราจารย์)	ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน	ปริญญาโท ปริญญาตรี	ครุศาสตรบัณฑิต ศึกษาศาสตรบัณฑิต	บริหารการศึกษา ดุริยางคไทย	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	เจริญชัย ชนไฟโรจน์	ปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาตรี	Doctor of Philosophy Master of Arts การศึกษามัธยมศึกษา	Musicology- Ethnomusicology Asian Studies เคมี	Kent State University, Ohio, U.S.A. University of Michigan, U.S.A. วิทยาลัยวิชาการศึกษาระดับนานาชาติ
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	อนรรฆ จรรย์ยานนท์	ปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาตรี	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต Master of Music ครุศาสตรบัณฑิต	ดนตรี Musicology ดนตรี	มหาวิทยาลัยมหิดล College of Music, University of the Philippines วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ตำแหน่งทาง วิชาการ	ชื่อ - สกุล	ระดับ การศึกษา	หลักสูตร ที่จบ	สาขาวิชา ที่จบ	สถาบัน ที่จบ
อาจารย์	สิริชัยชาญ ฟักจำรูญ ศิลปินแห่งชาติ ปีพุทธศักราช ๒๕๕๗ สาขาศิลปะการแสดง (ดนตรีไทย)	ปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาตรี	ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต ครุศาสตรมหาบัณฑิต ครุศาสตรบัณฑิต	พัฒนศึกษา บริหารการศึกษา ภาษาไทย	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยาลัยครูจันทระเกษม
อาจารย์	พัชรา วรสระริน	ปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาโท ปริญญาโท	Doctor of Education in Professional Development Master Practitioner of Neuro Linguistic Programming Certification Master Practitioner of NLP Coaching Certification Master Practitioner of Time Line Therapy Certification	Professional Development Neuro Linguistic Programming NLP Coaching Time Line Therapy	Victoria University, Australia The American Board of Neuro Linguistic Programming (ABNLP) Coaching Division of ABNLP, U.S.A. Time Line Therapy Association, U.S.A.

๔. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม

-

๕. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำโครงการหรืองานวิจัย

๕.๑ รายวิชา

แบบ ๑.๑ ๔๓๓ - ๖๐๑ วิทยานิพนธ์ (Thesis)

แบบ ๒.๑ ๔๓๓ - ๖๐๒ วิทยานิพนธ์ (Thesis)

๕.๒ คำอธิบายโดยย่อ

๕.๒.๑ มีการเรียนรู้ในสาระวิชาต่าง ๆ เพื่อค้นหาหัวข้อวิทยานิพนธ์ที่สนใจ

๕.๒.๒ จัดทำโครงร่างวิทยานิพนธ์ ภายใต้การดูแลของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
และมีการนำเสนอต่อคณะกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์

๕.๒.๓ เก็บรวบรวมและวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลที่ต้องการศึกษาตามโครงร่างวิทยานิพนธ์
ภายใต้การดูแลของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

๕.๒.๔ สอบป้องกันวิทยานิพนธ์ (Defense) โดยคณะกรรมการชุดเดิมและผู้ทรงคุณวุฒิ
ภายนอก ๑ - ๒ คน

๕.๒.๕ กำหนดการประเมินผลวิทยานิพนธ์ เป็น ๔ ระดับ คือ

๕.๒.๕.๑ ดีเยี่ยม (Excellent) (ระดับคะแนนตั้งแต่ ๙๐-๑๐๐ คะแนน)

๕.๒.๕.๒ ดี (Good) (ระดับคะแนนตั้งแต่ ๘๐-๘๙ คะแนน)

๕.๒.๕.๓ ผ่าน (Pass) (ระดับคะแนนตั้งแต่ ๖๐-๗๙ คะแนน)

๕.๒.๕.๔ ไม่ผ่าน (Fail) (ระดับคะแนน < ๖๐ คะแนน)

๕.๓ มาตรฐานผลการเรียนรู้

๕.๓.๑ ออกแบบวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับดุริยางคศิลป์

๕.๓.๒ มีองค์ความรู้จากการวิจัย

๕.๓.๓ แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยวิธีการวิจัยอย่างมีระบบ

๕.๓.๔ ใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

๕.๓.๕ มีคุณธรรมจริยธรรมในการวิจัย และมีความรับผิดชอบต่อส่วนร่วม

๕.๓.๖ นำเสนอและสื่อสารด้วยภาษาพูดและภาษาเขียนอย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน

๕.๔ ช่วงเวลา

แบบ ๑.๑ ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษาที่ ๑ ถึง ภาคการศึกษาที่ ๒ ปีการศึกษาที่ ๓

แบบ ๒.๑ ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษาที่ ๒ ถึง ภาคการศึกษาที่ ๒ ปีการศึกษาที่ ๓

๕.๕ จำนวนหน่วยกิต

แบบ ๑.๑ ๔๓๓ – ๖๐๑ วิทยานิพนธ์ จำนวน ๔๘ หน่วยกิต

แบบ ๒.๑ ๔๓๓ – ๖๐๒ วิทยานิพนธ์ จำนวน ๓๖ หน่วยกิต

๕.๖ การเตรียมการ

๕.๖.๑ เตรียมความพร้อมด้านความรู้ ทักษะ และระเบียบปฏิบัติในการทำวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาแก่นักศึกษาและคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

๕.๖.๒ นักศึกษาเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ที่สนใจโดยมีอาจารย์ประจำหลักสูตรเป็นผู้ให้คำแนะนำและปรึกษาเบื้องต้น

๕.๖.๓ นักศึกษายื่นขอสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยมีคณะกรรมการสอบหัวข้อเป็นผู้พิจารณาหัวข้อร่วมกัน เมื่อหัวข้อผ่านการพิจารณาแล้วคณะกรรมการสอบหัวข้อจะพิจารณาคัดเลือกคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้นักศึกษาตามความเหมาะสมกับหัวข้อวิทยานิพนธ์

๕.๖.๔ คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้คำปรึกษา และคำแนะนำในการจัดทำโครงร่างวิทยานิพนธ์

๕.๖.๕ นักศึกษายื่นขอสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ โดยมีคณะกรรมการสอบโครงร่างเป็นผู้พิจารณา
ร่วมกัน

๕.๖.๖ นักศึกษาดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ตามกระบวนการและระยะเวลาที่กำหนด

๕.๖.๖ คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จัดตารางเวลาการให้คำปรึกษา คำแนะนำและการติดตามความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์

๕.๖.๗ จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิทยานิพนธ์ เช่น แหล่งค้นคว้าข้อมูล ฐานข้อมูลงานวิจัย คอมพิวเตอร์

๕.๗ กระบวนการประเมินผล

๕.๗.๑ ประเมินผลคุณภาพวิทยานิพนธ์ โดยคณะกรรมการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์

๕.๗.๒ ประเมินผลความก้าวหน้าระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ โดยคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

๕.๗.๓ ประเมินผลการทำงานของนักศึกษาในภาพรวม จากการติดตามการทำงาน ผลงานที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอน และรายงานโดยคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

หมวดที่ ๔

ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอน และการประเมินผล

๑. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนักศึกษา

คุณลักษณะพิเศษ	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนักศึกษา
ผู้นำในการวิจัยและการสร้างองค์ความรู้ใหม่ทางดุริยางคศิลป์	มีการจัดการเรียนการสอนระเบียบวิธีวิจัยและการวิจัยสร้างสรรค์ออกแบบงานวิจัยให้เกิดความรู้ ลุ่มลึก และเชี่ยวชาญเฉพาะด้านทางดุริยางคศิลป์ การสร้างองค์ความรู้ใหม่ และการวิจัยสร้างสรรค์ผลงานทางดุริยางคศิลป์บนพื้นฐาน คุณธรรมและจริยธรรม และใช้ประโยชน์ในวงการศึกษเพื่อพัฒนาสังคมต่อไป
ผู้นำทางวิชาชีพด้านดุริยางคศิลป์	การจัดการเรียนการสอนปราชญ์ศิลป์ เพื่อนำองค์ความรู้มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประยุกต์ใช้ในงานด้านดุริยางคศิลป์สำหรับการเป็นนักวิชาชีพ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อวิชาชีพอย่างกว้างขวาง
ผู้นำทางนักวิชาการด้านดุริยางคศิลป์	การจัดการเรียนการสอนสัมมนาทางดุริยางคศิลป์และศาสตร์อื่น ๆ โดยจัดกิจกรรมทางวิชาการกับนักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ การนำเสนอและการเผยแพร่งานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ และผลงานทางวิชาการ เพื่อให้เกิดประสบการณ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการอันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติและนานาชาติต่อไป

๒. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

๒.๑ ด้านคุณธรรม จริยธรรม

ผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐาน	กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนา	กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้
๑.๑) มีความซื่อสัตย์ สุจริต สามารถใช้ดุลยพินิจอย่างผู้รู้ด้วยความยุติธรรม ชัดเจนด้วยหลักฐาน และการจัดการกับปัญหาบนพื้นฐานของหลักการที่มีเหตุผล และคำนึงมอันดีงาม	๑) การเรียนรู้ผ่านกระบวนการวิเคราะห์ และสะท้อนความคิด โดยการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ	๑) ประเมินผลจากพฤติกรรมในการทำงานร่วมกัน
๑.๒) มีความรับผิดชอบต่อนองสังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม	๒) การเรียนรู้จากประสบการณ์ และการสนทนาโต้ตอบ (dialogue)	๒) ประเมินจากการร่วมอภิปรายในชั้นเรียน
	๓) เรียนรู้จากต้นแบบ (role model) ใช้กรณีศึกษา/ยกตัวอย่าง	๓) ประเมินจากการวิเคราะห์กรณีตัวอย่างด้านคุณธรรมจริยธรรมในด้านวิชาการและวิชาชีพ
		๔) ประเมินคุณภาพของผลงานที่

ผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐาน	กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนา	กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้
สามารถวินิจฉัยอย่างผู้รู้ ด้วยความยุติธรรม และชัดเจนบนพื้นฐานของหลักการที่มีเหตุผล ๑.๓) ยึดมั่นในกฎระเบียบของสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์และจรรยาบรรณวิชาชีพ มีความคิดริเริ่มในการชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของจรรยาบรรณเพื่อการทบทวนและแก้ไขระเบียบวินัย และจรรยาบรรณด้วยความกระตือรือร้น ๑.๔) มีจิตสาธารณะ มีความเสียสละ แสดงออกซึ่งคุณธรรมจริยธรรมของผู้นำในที่ทำงานและในชุมชนที่กว้างขวางขึ้น	และอภิปรายร่วมกัน ๔) สืบค้น สืบเสาะความรู้ด้วยตนเอง ๕) กำหนดข้อตกลงในชั้นเรียนร่วมกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ๖) การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง เช่น การทำกิจกรรมกลุ่ม การจัดกิจกรรมจิตอาสา	ได้รับมอบหมาย ๕) ผู้ใช้บัณฑิตประเมินคุณธรรมจริยธรรมจากการปฏิบัติงาน

๒) ด้านความรู้

ผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐาน	กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนา	กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้
๒.๑) มีความรู้ ความเข้าใจในหลักการและทฤษฎีด้านดุริยางคศิลป์ระดับสูงอย่างถ่องแท้ และกว้างขวางเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่เปลี่ยนแปลงในวิชาชีพ ทั้งในประเทศและประเทศอื่น ๆ ๒.๒) สามารถถ่ายทอดความรู้ ความคิดที่ลุ่มลึกได้อย่างเป็นระบบ และเป็นรูปธรรม ๒.๓) มีความรู้และความเข้าใจในการปฏิบัติทางวิชาชีพอย่างลึกซึ้ง รวมถึงเทคนิคการค้นคว้าวิจัย และความท้าทายที่มีอยู่การพัฒนาและการ	๑) ใช้การสอนหลายรูปแบบตามเนื้อหาสาระ ได้แก่ การบรรยาย การทบทวน การสัมมนา การอภิปราย การสืบเสาะ กระบวนการกลุ่ม การปฏิบัติการ และเทคนิคการสอนอื่น ๆ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ๒) การเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในและนอกห้องเรียน การศึกษาดูงาน การรับรู้ข่าวสารจากสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ การเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน ๓) การเรียนรู้ผ่านกระบวนการวิจัย	๑) ประเมินผลจากการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ๒) ประเมินจากการร่วมอภิปรายในชั้นเรียน ๓) ประเมินคุณภาพรายงาน/งานวิจัย ๔) ประเมินคุณภาพการนำเสนอรายงานปากเปล่า ๕) ประเมินจากผลงานการจัดสัมมนาทางวิชาการ

สร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ ๒.๔) สามารถวิจัย วิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้เชิงบูรณาการ เพื่อสร้างองค์ความรู้หรือนวัตกรรมใหม่ทางวิชาการ และทางวิชาชีพ อันเป็น ประโยชน์ ต่อ สังคม ประเทศชาติ และนานาชาติ	๔) การสืบเสาะหาความรู้ด้วยตนเอง ๕) การเรียนรู้จากประสบการณ์	
--	---	--

๒.๓ ด้านทักษะทางปัญญา

ผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐาน	กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนา	กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้
๓.๑) สามารถบูรณาการองค์ความรู้ แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ อย่างหลากหลาย ทั้งจากภายในและภายนอกสาขาวิชา ที่ศึกษาในชั้นสูง ๓.๒) สามารถคิดวิเคราะห์ และ สังเคราะห์ผลงานวิจัยและทฤษฎี เพื่อสร้างสรรค์และพัฒนาความรู้ ความเข้าใจใหม่บนพื้นฐานของ การบูรณาการแนวคิดอย่างมี วิจารณญาณ ๓.๓) สามารถคิดแบบองค์รวม คิด เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ อย่างบูรณาการ จับประเด็นของ แก่นความคิดสำคัญได้ สามารถ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมิน ความรู้เพื่อการประยุกต์ใช้ได้อย่าง เหมาะสม ๓.๔) สามารถออกแบบและดำเนิน โครงการวิจัยที่สำคัญเพื่อจัดการ ปัญหาที่ซับซ้อน สร้างองค์ความรู้ ใหม่ แนวคิดใหม่ และนวัตกรรม	๑) ใช้การสอนหลายรูปแบบตาม เนื้อหาสาระ ได้แก่ การบรรยาย การทบทวน การสัมมนา การอภิปราย การสืบเสาะ กระบวนการ กลุ่ม การปฏิบัติการ และเทคนิค การสอนอื่น ๆ ที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ ๒) การเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ใน และนอกห้องเรียน การศึกษาดูงาน การรับรู้ข่าวสารจากสื่อเทคโนโลยี สารสนเทศ การเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน ๓) การเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดและ การใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based learning) เพื่อส่งเสริมการ คิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ได้แก่ การอภิปรายกลุ่ม การสัมมนา การ สะท้อนการเรียนรู้ ๔) การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง ได้แก่ การเรียนรู้นอกสถานที่ การ	๑) ประเมินผลจากการมีส่วนร่วม ในการแสดงความคิดเห็น ๒) ประเมินจากการร่วมอภิปรายใน ชั้นเรียน ๓) ประเมินคุณภาพรายงาน/ งานวิจัย ๔) ประเมินคุณภาพการนำเสนอ รายงานปากเปล่า ๕) ประเมินจากผลงานการจัด สัมมนาทางวิชาการ

ทางวิชาการหรือวิชาชีพ ๓.๕) สามารถคิดริเริ่ม ค้นคว้า สร้างสรรค์ พัฒนางานวิจัย ผลงาน สร้างสรรค์ ผลงานวิชาการอย่าง เป็นระบบและมีศักยภาพ ๓.๖) บูรณาการองค์ความรู้ความ รู้ทักษะและกระบวนการศึกษา ค้นคว้าอย่างลุ่มลึกตามความ เชี่ยวชาญเฉพาะบุคคล	ทำกิจกรรมกลุ่ม การนำเสนอ ผลงาน ๕) การเรียนรู้ผ่านกระบวนการวิจัย	
---	---	--

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐาน	กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนา	กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้
๔.๑) มีความเข้าใจในบทบาทและ หน้าที่ ภาวะผู้นำ และผู้ตาม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นตาม หลักธรรมาภิบาล ๔.๒) สามารถเสริมสร้างแนวคิด มี วิสัยทัศน์อย่างกว้างไกล แสดงออก ในการถ่ายทอดมุมมองด้วยความ เป็นอิสระ มีความคิดริเริ่มที่มี คุณค่าต่อสังคมและประเทศชาติ ๔.๓) มีความสามารถในการเข้าใจ ปรับตัว และอยู่ร่วมกับสังคมต่าง วัฒนธรรม พร้อมทั้งมีการประเมิน และปรับปรุงประสิทธิภาพของ ตนเอง มีการวางแผนพัฒนา แก้ไข อย่างสร้างสรรค์ในความหลากหลาย ของสังคม	๑) การเรียนรู้ผ่านกระบวนการ สะท้อนความคิด ความรู้สึกร่วมกับ ผู้อื่น ๒) การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ ตรงจากการทำงานเป็นกลุ่ม ๓) ใช้กรณีศึกษา/ยกตัวอย่าง และ อภิปรายร่วมกัน	๑) ประเมินผลจากการมีส่วนร่วม ในการแสดงความคิดเห็น ๒) ประเมินจากการร่วมอภิปรายใน ชั้นเรียน ๓) ประเมินคุณภาพรายงาน/ งานวิจัย/โครงการ ๔) ประเมินจากผลงานการจัด สัมมนาทางวิชาการ

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐาน	กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนา	กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้
๕.๑) มีตรรกะทางความคิดสามารถนำแนวคิดเชิงสถิติมาประยุกต์ใช้ในการทำงาน และการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อนได้อย่างเหมาะสม ๕.๒) สามารถสื่อสารภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ และภาษาสื่อสารอื่น ๆ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาภาพ ภาษากาย ภาษาคอมพิวเตอร์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ๕.๓) สามารถสื่อสาร ถ่ายทอดแนวความคิดได้อย่างเป็นระบบด้วยวิธีการและรูปแบบที่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ ๕.๔) สามารถบูรณาการการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล การสร้างสรรค์ผลงาน และการนำเสนอผลงานได้อย่างกว้างขวาง และมีประสิทธิภาพ	๑) การเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในและนอกห้องเรียน การศึกษาดูงาน การรับรู้ข่าวสารจากสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ การเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน ๒) ใช้การสอนหลายรูปแบบตามเนื้อหาสาระ ได้แก่ การบรรยาย การทบทวน การสัมมนา การอภิปราย การสืบเสาะ กระบวนการกลุ่ม การปฏิบัติการ และเทคนิคการสอนอื่น ๆ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ๓) การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง ได้แก่ การเรียนรู้นอกสถานที่ การทำกิจกรรมกลุ่ม การนำเสนอผลงาน	๑) ประเมินผลจากการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ๒) ประเมินจากการร่วมอภิปรายในชั้นเรียน ๓) ประเมินคุณภาพรายงาน/งานวิจัย ๔) ประเมินคุณภาพการนำเสนอรายงานปากเปล่า ๕) ประเมินจากผลงานการจัดสัมมนาทางวิชาการ ๕) ประเมินคุณภาพการเลือกใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการนำเสนอผลงาน

๖) ทักษะพิสัย

ผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐาน	กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนา	กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้
๖.๑) สามารถใช้ความรู้และทักษะปฏิบัติทางดุริยางคศิลป์จนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และพัฒนางานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ในระดับชาติหรือนานาชาติ ๖.๒) สามารถบูรณาการความรู้ทักษะปฏิบัติทางดุริยางคศิลป์และกระบวนการค้นคว้าอย่างลุ่มลึกตามความเชี่ยวชาญเฉพาะบุคคล	๑) ใช้การสอนหลายรูปแบบตามเนื้อหาสาระ ได้แก่ การบรรยาย การทบทวน การสัมมนา การอภิปราย การสืบเสาะ กระบวนการกลุ่ม การปฏิบัติการ และเทคนิคการสอนอื่น ๆ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ๒) การเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในและนอกห้องเรียน การศึกษาดูงาน การรับรู้ข่าวสารจากสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ การเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน ๓) การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง ได้แก่ การเรียนรู้นอกสถานที่ การทำกิจกรรมกลุ่ม การนำเสนอผลงาน ๔) การเรียนรู้ผ่านกระบวนการวิจัย	๑) ประเมินผลจากพฤติกรรมในการทำงานร่วมกัน ๒) ประเมินคุณภาพของผลงานที่ได้รับมอบหมาย

๓. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping) ● ความรับผิดชอบ ○ ความรับผิดชอบรอง

รหัส วิชา	รายวิชา	คุณธรรม จริยธรรม				ความรู้				ทักษะทางปัญญา						ทักษะความ สัมพันธ์ ระหว่าง บุคคลและ ความ รับผิดชอบ			ทักษะ การวิเคราะห์ เชิงตัวเลข การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ				ทักษะ พิสัย	
		๑.๑	๑.๒	๑.๓	๑.๔	๒.๑	๒.๒	๒.๓	๒.๔	๓.๑	๓.๒	๓.๓	๓.๔	๓.๕	๓.๖	๔.๑	๔.๒	๔.๓	๕.๑	๕.๒	๕.๓	๕.๔	๖.๑	๖.๒
	หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน																							
	๑. วิชาเสริมพื้นฐานเฉพาะสาขา																							
๔๓๔-๓๑๑	วิทยาการดุริยางคศิลป์ระดับดุริยางค์บัณฑิต		●		○	●		○				●			○	○		●	●	○				
	๒. วิชาเสริมพื้นฐานบังคับตามเกณฑ์ การสอบเข้า																							
๔๓๕-๓๒๑	ภาษาอังกฤษ ๑ ระดับดุริยางค์บัณฑิต	●				●				●								●		●				
๔๓๕-๓๒๒	ภาษาอังกฤษ ๒ ระดับดุริยางค์บัณฑิต	●				●				●								●		●				
๔๓๕-๓๒๓	ภาษาอังกฤษ ๓ ระดับดุริยางค์บัณฑิต	●					●						●					●		○	●		○	
๔๓๕-๓๒๔	ภาษาอังกฤษ ๔ ระดับดุริยางค์บัณฑิต	●					●								●			●		○	●		○	
	หมวดวิชาบังคับ																							
๔๓๔-๔๐๑	ระเบียบวิธีวิจัย และการสร้างสรรค์ทางดุริ ยางคศิลป์ระดับดุริยางค์บัณฑิต	●		○		●		○	○		●		○	○		○		○	○		○	●	○	

[illegible]

รหัส วิชา	รายวิชา	คุณธรรม จริยธรรม				ความรู้				ทักษะทางปัญญา						ทักษะความ สัมพันธ์ ระหว่าง บุคคลและ ความ รับผิดชอบ			ทักษะ การวิเคราะห์ เชิงตัวเลข การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ				ทักษะ พิสัย	
		๑.๑	๑.๒	๑.๓	๑.๔	๒.๑	๒.๒	๒.๓	๒.๔	๓.๑	๓.๒	๓.๓	๓.๔	๓.๕	๓.๖	๔.๑	๔.๒	๔.๓	๕.๑	๕.๒	๕.๓	๕.๔	๖.๑	๖.๒
๔๓๔- ๖๐๑	วิทยานิพนธ์ (๔๘ หน่วยกิต)	○	●	●		○	●	●	○	●	●	○	●	○	○	●		○		●	○	○	●	●
๔๓๔- ๖๐๒	วิทยานิพนธ์ (๓๖ หน่วยกิต)	○	●	●		○	●	●	○		●	○	●	○		●		○		●	○	○	●	●

หมวดที่ ๕

หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา

๑. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

ระบบการให้ค่าระดับคะแนน รวมทั้งสัญลักษณ์ค่าระดับคะแนนและความหมายของการประเมินผลการศึกษา

๑.๑ สัญลักษณ์ค่าระดับคะแนนและความหมายของการประเมินผลการศึกษา มีดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์	ค่าระดับคะแนน	ความหมาย
A	๓.๕๑-๔.๐๐	ดีเยี่ยม (Excellent)
B ⁺	๓.๐๑-๓.๕๐	ดีมาก (Very Good)
B	๒.๕๑-๓.๐๐	ดี (Good)
C ⁺	๒.๐๑-๒.๕๐	ค่อนข้างดี (Fairly Good)
C	๑.๕๑-๒.๐๐	พอใช้ (Fairly)
D ⁺	๑.๐๑-๑.๕๐	ค่อนข้างอ่อน (Below Average)
D	๐.๕๑-๑.๐๐	อ่อน (Poor)
F	๐.๐๐-๐.๕๐	ตก (Fail)

๑.๒ ในกรณีที่ไม่สามารถประเมินผลเป็นค่าระดับคะแนนตามที่กำหนดในข้อ ๑.๑ ได้ให้ใช้สัญลักษณ์และความหมายดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
I	ยังไม่สมบูรณ์ (Incomplete)
S	ผลการศึกษาผ่าน/ผลความก้าวหน้าในการดำเนินการวิทยานิพนธ์ในภาคการศึกษาเป็นที่พอใจ (Satisfactory)
U	ผลการศึกษาไม่ผ่าน/ไม่ได้ดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ ไม่ปฏิบัติตามแผนงาน หรือมีผลความก้าวหน้าในภาคการศึกษาต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนด (Unsatisfactory)
Au	การศึกษาโดยไม่นับหน่วยกิต (Audit)
IP	ความก้าวหน้าของวิทยานิพนธ์ในภาคการศึกษายังอยู่ในขั้นกำลังดำเนินการ ยังไม่อาจประเมินได้ว่าอยู่ในระดับเป็นที่น่าพอใจหรือไม่เป็นที่พอใจ (In Progress)
W	การถอนรายวิชาโดยได้รับอนุมัติ (Withdrawal)
NR	ไม่ได้รับรายงานผลการศึกษา (No Report)

๑.๓ การให้สัญลักษณ์ A, B⁺, B, C⁺, C, D⁺, D จะกระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

๑.๓.๑ รายวิชาที่นักศึกษาเข้าสอบ และ/หรือมีผลงานที่ประเมินผลการศึกษาได้

๑.๓.๒ ให้ดำเนินการเปลี่ยนจากสัญลักษณ์ I เป็นสัญลักษณ์ที่มีค่าระดับคะแนนภายใน ๒ สัปดาห์ นับแต่วันถัดจากวันเปิดภาคการศึกษาถัดไป

๑.๔ การให้สัญลักษณ์ F จะกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

๑.๔.๑ ในกรณีที่นักศึกษาเข้าสอบและสอบตก

๑.๔.๒ นักศึกษาขาดสอบโดยไม่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร หรือผู้ที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมอบหมาย

๑.๔.๓ นักศึกษาทุจริตในการสอบ

๑.๔.๔ นักศึกษามีเวลาเรียนภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และ / หรือฝึกงานไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนในรายวิชานั้น

๑.๔.๕ ให้ดำเนินการเปลี่ยนสัญลักษณ์ I เป็น F ในกรณีที่นักศึกษาไม่เข้าสอบ และ / หรือไม่ทำงานที่อาจารย์ผู้สอนกำหนด ซึ่งอาจารย์ผู้สอนจะต้องรายงานผลการศึกษาไปยังฝ่ายทะเบียนและประมวลผลของสถาบันภายใน ๒ สัปดาห์ นับแต่วันถัดจากวันประกาศผลการศึกษา

๑.๕ การให้สัญลักษณ์ I กระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

๑.๕.๑ นักศึกษาป่วยก่อนสอบ หรือระหว่างสอบเป็นเหตุให้ไม่สามารถเข้าสอบ ในบางรายวิชาหรือทั้งหมดได้ และนักศึกษาได้ปฏิบัติถูกต้องตามระเบียบการลาป่วยโดยมีใบรับรองแพทย์ และ / หรือใบรับรองการรักษาพยาบาลจากสถานพยาบาลของรัฐหรือเอกชน และต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร หรือผู้ที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมอบหมาย แต่ทั้งนี้นักศึกษาจะต้องมีเวลาเรียนในแต่ละรายวิชาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๑.๕.๒ นักศึกษาขาดสอบโดยเหตุสุดวิสัยและได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร หรือผู้ที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตร มอบหมาย

๑.๕.๓ นักศึกษาทำงานเป็นส่วนประกอบของการศึกษาในแต่ละรายวิชาไม่ครบถ้วน สมบูรณ์ และอาจารย์ผู้สอน หัวหน้าภาควิชา คณะกรรมการบริหารหลักสูตร หรือผู้ที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมอบหมาย เห็นสมควรให้รอผลการศึกษา ทั้งนี้ อาจารย์ผู้สอนจะต้องแจ้งให้ฝ่ายทะเบียนและประมวลผลของสถาบันทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

๑.๖ การให้สัญลักษณ์ S หรือ U จะกระทำเฉพาะรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดไว้ว่ามีการประเมินผลไม่เป็นค่าระดับคะแนนหรือกำหนดไว้ว่าไม่นับหน่วยกิต ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑.๖.๑ การให้สัญลักษณ์ S จะกระทำต่อเมื่อนักศึกษาได้ผ่านการศึกษารายวิชานั้น

๑.๖.๒ การให้สัญลักษณ์ U จะกระทำต่อเมื่อนักศึกษาไม่ผ่านการศึกษารายวิชานั้น

๑.๗ การให้สัญลักษณ์ W จะทำได้ในกรณีต่อไปนี้

๑.๗.๑ รายวิชาที่นักศึกษาได้รับอนุมัติให้ถอนรายวิชาภายหลังระยะที่กำหนดจะต้องยื่นคำร้องขออนุมัติเป็นกรณีพิเศษจากหัวหน้าภาควิชา และเมื่อได้รับอนุมัติให้ถอนได้รายวิชาที่ขอถอนจะบันทึกสัญลักษณ์ “W” โดยนักศึกษาจะไม่ได้รับค่าหน่วยกิตคืนแต่ถ้าไม่ได้รับอนุมัตินักศึกษจะต้องศึกษารายวิชานั้นต่อไป

๑.๗.๒ นักศึกษาถูกสั่งพักการศึกษาในภาคการศึกษานั้น

๑.๗.๓ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร หรือผู้ที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมอบหมายอนุมัติให้เปลี่ยนจากสัญลักษณ์ I เนื่องจากป่วยหรือเหตุอันพึงวิสัย ยังไม่สิ้นสุด

๑.๗.๔ รายวิชาที่นักศึกษากระทำผิดเงื่อนไขการลงทะเบียนเรียน

๑.๘ การใช้สัญลักษณ์ IP จะกระทำได้เฉพาะรายวิชาที่มีการศึกษาหรือการปฏิบัติงานต่อเนื่องมากกว่า ๑ ภาคการศึกษา และ/หรือการศึกษาในรายวิชานั้นยังไม่สิ้นสุด สัญลักษณ์ IP จะถูกเปลี่ยนเมื่อการศึกษาหรือการปฏิบัติงานในรายวิชา วันสิ้นสุด และประเมินผลการศึกษาได้

๑.๙ การให้สัญลักษณ์ NR จะกระทำได้เฉพาะในรายวิชาที่ฝ่ายทะเบียนและประมวลผลของสถาบันยังไม่ได้รับรายงานการประเมินผลการศึกษาของรายวิชานั้น ๆ ตามกำหนด

๑.๑๐ การให้สัญลักษณ์ Au จะกระทำได้เฉพาะในรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนเพื่อร่วมฟังโดยไม่นับหน่วยกิต

การประเมินผลการศึกษาให้กระทำเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาแต่ละภาคการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงการประเมินผลการศึกษา จะต้องกระทำภายในภาคการศึกษาถัดจากภาคการศึกษาที่มีการประเมินผลโดยได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

๒. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา

๒.๑.๑ การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษายังไม่สำเร็จการศึกษา

๒.๑.๑.๑ มีการสอบวัดมาตรฐานผลการเรียนรู้ในสาขาวิชา โดยจัดทวนสอบในระดับรายวิชา และระดับหลักสูตร แล้วจัดทำรายงานผลการทวนสอบ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา และใช้เป็นหลักฐานการบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้

๒.๑.๑.๒ มีการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) เป็นการสอบวัดคุณภาพของนักศึกษาระดับดุษฎีบัณฑิต โดยนักศึกษามีสิทธิ์สอบวัดคุณสมบัติได้เมื่อศึกษารายวิชาครบทุกภาควิชาตามหลักสูตรกำหนดครบถ้วนแล้ว และจะต้องระดับผลคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ หลักสูตรกำหนดให้สอบได้ ๓ ครั้ง เมื่อนักศึกษาผ่านการสอบวัดคุณสมบัติแล้ว คณะกรรมการบริหารหลักสูตรจะอนุญาตให้นักศึกษาสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ได้

๒.๑.๒ การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังนักศึกษาสำเร็จการศึกษา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตร จัดให้มีกระบวนการประเมินผลการเรียนรู้หลังจากนักศึกษาสำเร็จการศึกษา โดยประเมินจากผู้ประเมินผลการทำงานของผู้ใช้ชุมชน

๓. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

แบบ ๑ สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) เพื่อเป็นผู้มีสิทธิขอทำวิทยานิพนธ์ เสนอวิทยานิพนธ์ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย โดยคณะกรรมการที่สถาบันอุดมศึกษานั้นแต่งตั้ง ซึ่งจะต้องประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายใน และภายนอกสถาบันและต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ สำหรับผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศ คณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ ผลงานทางวิชาการ อย่างน้อย ๒ เรื่อง

แบบ ๒ ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้อง ได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) เพื่อเป็นผู้มีสิทธิขอทำวิทยานิพนธ์ เสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่าน การสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายโดย คณะกรรมการที่สถาบันอุดมศึกษานั้นแต่งตั้ง ซึ่งจะต้องประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกสถาบันและต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ สำหรับผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ ต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศ คณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

หมวดที่ ๖

การพัฒนาคณาจารย์

๑. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่

๑.๑ ปฐมนิเทศเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ ดังนี้

๑.๑.๑ บทบาทหน้าที่ของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับพันธกิจของสถาบัน ๔ ด้าน

๑.๑.๒ ด้านสิทธิประโยชน์ของอาจารย์และกฎระเบียบต่าง ๆ

๑.๑.๓ ด้านหลักสูตรตลอดจนคำอธิบายเนื้อหาวิชาในหลักสูตรเพื่อให้ผู้สอนได้เกิดความเข้าใจเพื่อจะนำไปสู่มาตรฐานผลการเรียนรู้ในรายวิชาที่ตนเองรับผิดชอบ

๑.๒ อบรมเทคนิควิธีการสอน การใช้สื่อ การวัดประเมินผล การวิเคราะห์ผู้เรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาการสอน การจัดทำรายละเอียดรายวิชาและแผนการสอน

๑.๓ มอบหมายอาจารย์ประจำหลักสูตรเป็นอาจารย์พี่เลี้ยง โดยมีหน้าที่ดังนี้

๑.๓.๑ ให้คำแนะนำและการปรึกษาเพื่อการเรียนรู้และปรับตัวเข้าสู่การเป็นอาจารย์ประจำ

๑.๓.๒ ให้คำแนะนำและร่วมทำการสอนคู่กับอาจารย์ประจำรายวิชา

๑.๓.๓ ประเมินและติดตามความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของอาจารย์ใหม่

๑.๔ อาจารย์ใหม่ทุกคนได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึงในด้านการจัดการเรียนการสอนและความรู้ในด้านงานวิจัยที่ทันสมัยและส่งเสริมให้เข้าร่วมประชุม สัมมนา และอบรม ดังนี้

๑.๔.๑ สนับสนุนให้เข้าร่วมอบรมประชุมวิชาการภายในมหาวิทยาลัยและภายนอกมหาวิทยาลัย

๑.๔.๒ ศึกษาดูงานอบรมในต่างประเทศ

๑.๔.๓ ร่วมคณะวิจัยกับนักวิจัยอาวุโสในคณะหรือภายนอกคณะและตีพิมพ์ผลงาน

๑.๔.๔ เข้าร่วมประชุมเสนอผลงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ

๒. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์

๒.๑ การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

๒.๑.๑ จัดให้มีระบบการประเมินด้านการสอนและการประเมินผลอย่างมีส่วนร่วมระหว่างผู้สอน ผู้บริหาร และผู้เรียน เพื่อการพัฒนาและปรับปรุง

๒.๑.๒ จัดการประเมินด้านการสอน จากผู้เรียน เพื่อนอาจารย์ ผู้บริหารและผู้ประเมินจากภายนอก

๒.๑.๓ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการประจำปีเพื่อทบทวน/ประเมินผลการจัดการเรียนการสอนตามแบบมาตรฐานคุณวุฒิการศึกษา ทั้งในระดับรายวิชาและระดับหลักสูตร

๒.๑.๔ สนับสนุนอาจารย์เข้าร่วมประชุมวิชาการและดูงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล

๒.๑.๕ จัดอาจารย์พี่เลี้ยง (Mentor) ให้แก่อาจารย์บรรจุใหม่

๒.๑.๖ จัดให้มีการประเมินอาจารย์และให้ข้อมูลย้อนกลับ

๒.๑.๗ สนับสนุนให้มีการวิจัยด้านนาฏศิลป์

๒.๑.๘ พัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา

๒.๒ การพัฒนาวิชาการและวิชาชีพด้านอื่น ๆ

๒.๒.๑ จัดให้อาจารย์เข้ารับการอบรมฟื้นฟูทักษะปฏิบัติการปฏิบัติที่ทันสมัย

๒.๒.๒ จัดทำโครงการพัฒนาบุคลากรทางด้านการประกันคุณภาพภายในตามนโยบายคณะ

๒.๒.๓ พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณของอาจารย์

๒.๒.๔ พัฒนาคณาจารย์ให้ก้าวสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์

๒.๒.๕ ส่งเสริมให้มีการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

หมวดที่ ๗

การประกันคุณภาพหลักสูตร

๑. การกำกับมาตรฐาน

คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดำเนินการตรวจสอบติดตามการดำเนินงานของหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยมีกลไกการกำกับดังนี้

๑.๑ การวางแผน

ในระดับหลักสูตร การจัดทำ มคอ.๒ จะต้องผ่านคณะกรรมการบริหารหลักสูตร กรรมการประจำส่วนงาน และคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาเป็นผู้พิจารณาตรวจสอบ

๑.๒ การดำเนินการ ในระดับหลักสูตรมีการกำกับมาตรฐาน โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตร มีหน้าที่ตรวจสอบการวางแผน การดำเนินการในระดับรายวิชา และมีอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาทำหน้าที่กำกับดูแลให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามแผนที่วางไว้ตามเอกสาร มคอ.๒ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของรายวิชา

๑.๓ การประเมินผล

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรทบทวนผลการดำเนินงานจากเอกสาร มคอ.๕ (การประเมินระดับรายวิชา) ทุกวิชาทุกภาคการศึกษา และ มคอ. ๗ (การประเมินระดับหลักสูตร) ทุกปีการศึกษา นอกจากนี้ยังมีการประเมินผลสัมฤทธิ์จากการได้งานทำของศิษย์บัณฑิต ตลอดจนความพึงพอใจของผู้ใช้ศิษย์บัณฑิตอีกด้วย

๒. บัณฑิต

๒.๑ มีการประเมินผลความสำเร็จของการจัดหลักสูตร ว่าสามารถผลิตศิษย์บัณฑิตที่มีคุณลักษณะตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และมีความสามารถเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและ/หรือสามารถศึกษาต่อในชั้นสูงต่อไปได้จากการสำรวจการได้งานทำของศิษย์บัณฑิต

๒.๒ มีระบบการติดตาม ประเมินผลคุณภาพศิษย์บัณฑิต ทั้งในส่วนของตัวศิษย์บัณฑิต และผู้ใช้ศิษย์บัณฑิต เพื่อดูระดับความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ผู้ใช้ศิษย์บัณฑิต

๓. นักศึกษา

๓.๑ การให้คำปรึกษาด้านวิชาการ และด้านอื่นๆแก่นักศึกษา

๓.๑.๑ จัดให้มีการปฐมนิเทศนักศึกษาเพื่อให้คำแนะนำทางวิชาการ แผนการเรียนการสอนในหลักสูตร วิธีการศึกษาเล่าเรียน รวมถึงชี้แจงตารางการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาแต่ละท่าน

๓.๑.๒ จัดให้มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อทำหน้าที่แนะนำและช่วยเหลือนักศึกษาทางด้านการเรียนการสอนหรือการให้คำแนะนำในด้านอื่น ๆ ที่นักศึกษาอาจมีปัญหา คณะกรรมการบริหารหลักสูตรจะ

เป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำ และแนวทางแก้ไขให้อาจารย์และนักศึกษาที่มีปัญหาเกินกว่าระดับความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา

๓.๑.๓ สนับสนุนให้นักศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมเสริมทักษะที่จะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานและการใช้ชีวิตในสังคมเพิ่มเติม นอกเหนือจากการศึกษารายวิชาในหลักสูตรที่จัดโดยหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

๓.๑.๔ สนับสนุนให้นักศึกษาได้ไปดูงาน นำเสนอทั้งในและต่างประเทศ เพื่อให้นักศึกษามีโอกาสได้นำผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้นมา นำเสนอต่อสาธารณะ อีกทั้งยังเป็นการเปิดโลกทัศน์ให้แก่นักศึกษาให้มีโอกาสได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ ด้านต่าง ๆ ในต่างประเทศ

๓.๒ การอุทธรณ์ของนักศึกษา

นักศึกษาสามารถอุทธรณ์เกี่ยวกับการเรียนการสอนในรายวิชาได้ที่อาจารย์ผู้รับผิดชอบวิชาหรือคณะกรรมการบริหารหลักสูตร หากปัญหาใดต้องแก้ไขในระดับนโยบาย ทางหลักสูตรจะเสนอเรื่องให้ประธานโครงการบัณฑิตศึกษาพิจารณาข้ออุทธรณ์ดังกล่าว นอกจากนี้ นักศึกษาสามารถอุทธรณ์ในเรื่องเกี่ยวกับวิชาการหรืออื่น ๆ มายังบัณฑิตศึกษาได้โดยตรงทั้งในรูปแบบของการติดต่อด้วยตนเองหรือยื่นเป็นเอกสาร หลังจากนั้นคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาจะดำเนินการพิจารณาข้ออุทธรณ์ดังกล่าว

๔. อาจารย์

๔.๑ การรับอาจารย์ใหม่

มีการคัดเลือกอาจารย์ใหม่โดยกำหนดคุณสมบัติสาขาที่ต้องการและดำเนินการคัดเลือกตามระเบียบและหลักเกณฑ์ของคณะ ฯ และสถาบัน โดยการกลั่นกรองคุณสมบัติและประสบการณ์จากหลักฐานการสมัครก่อน จากนั้นคณะกรรมการสอบคัดเลือกจะพิจารณาความรู้ ความสามารถ และทักษะจากการนำเสนอผลงานวิชาการ ซึ่งผลการสอบคัดเลือกนั้น ยึดเกณฑ์คุณสมบัติทางวิชาการที่สอดคล้องกับมาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของกระทรวงการศึกษาดิจิทัล และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อสาขาวิชา รวมทั้งมิติการตัดสินใจของคณะกรรมการสอบคัดเลือกเป็นหลัก

๔.๒ การมีส่วนร่วมของคณาจารย์ในการวางแผน การติดตามและทบทวนหลักสูตร

มีการจัดประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรทุกเดือนเพื่อวางแผน ปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชาที่อาจารย์รับผิดชอบ เพื่อทบทวนติดตามคุณภาพหลักสูตร และนำข้อเสนอแนะจากการประเมินรายวิชามาประกอบการพิจารณาวางแผน เพื่อการปรับปรุงหลักสูตร

๔.๓ การแต่งตั้งอาจารย์พิเศษ

ประธานหลักสูตรสามารถพิจารณาเลือกอาจารย์พิเศษมาเป็นผู้สอนในรายวิชาที่ตนเองรับผิดชอบได้ โดยพิจารณาจากคุณสมบัติและประสบการณ์ของผู้สอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่ต่างจากความชำนาญ

ของคณาจารย์ประจำ เพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้จากผู้มีประสบการณ์เฉพาะด้านทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ และนำเสนอต่อบัณฑิตศึกษา เพื่อพิจารณาอนุมัติก่อนจัดการเรียนการสอนในรายวิชาดังกล่าว

๕. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

๕.๑ มีคณะกรรมการการบริหารหลักสูตรเป็นผู้กำหนดแผนงาน และงบประมาณ ให้คำแนะนำ และแนวปฏิบัติต่าง ๆ ตลอดจนกำกับดูแลการดำเนินงาน และคุณภาพด้านต่างๆของหลักสูตร

๕.๒ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวางแผนการจัดการเรียนการสอนร่วมกับอาจารย์ผู้สอน ติดตาม และรวบรวมข้อมูล สำหรับใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร โดยกระทำทุกปีอย่างต่อเนื่อง

๕.๓ มีการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการดำเนินงานของหลักสูตร และประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ทุกสิ้นปีการศึกษา

๖. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

มีการจัดสรรงบประมาณประจำปี เพื่อสั่งซื้อหนังสือ ตำรา สื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์ โสตทัศนูปกรณ์ อุปกรณ์ดนตรี และวัสดุครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์อย่างเพียงพอในการสนับสนุนการเรียนการสอนในชั้นเรียน สร้างสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา และพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน

๖.๑ การบริหารบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

๖.๑.๑ การกำหนดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับตำแหน่ง

มีการกำหนดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งของบุคลากรสายสนับสนุนตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งของนักวิชาการศึกษาและเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สอดคล้องกับระเบียบการสรรหาพนักงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๖.๑.๒ การเพิ่มทักษะความรู้เพื่อการปฏิบัติงาน

มีการดำเนินการสอดคล้องกับนโยบายของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการส่งเสริมให้บุคลากรสายสนับสนุน ได้รับการพัฒนาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ หรือเทคนิค วิธีการ วิทยาการใหม่ ๆ ตามตำแหน่งงานนั้น ๆ เช่น การสอนงาน การจัดการความรู้ในองค์กร หรือการส่งไปอบรม ณ หน่วยงานนอกที่จัดอบรมในเรื่องนั้นโดยเฉพาะ

๖.๒ การบริหารทรัพยากรสนับสนุนการเรียนการสอน

๖.๒.๑ มีห้องสมุดสำหรับการสืบค้นในสาขาวิชาตามหลักสูตร มีระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต ที่สามารถค้นคว้าข้อมูลจากสถาบันอื่นๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๖.๒.๒ มีห้องปฏิบัติการทางด้านดนตรี เพียงพอสำหรับการเรียนการสอนในหลักสูตร

๖.๒.๓ มีห้องเรียน สื่อวัสดุอุปกรณ์การศึกษา พร้อมอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ที่เพียงพอสำหรับการเรียนการสอนในหลักสูตร

๖.๒.๔ มีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ

๖.๓ การจัดการทรัพยากรการเรียนการสอนเพิ่มเติม

ห้องสมุดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีการสำรวจรายชื่อหนังสือ ตำรา วารสาร ที่ต้องการหรือมีความจำเป็นจากหัวหน้าสาขาวิชา ประธานหลักสูตรปีการศึกษาละ ๑ ครั้ง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดหาทรัพยากรด้านการเรียนการสอน ทั้งตำรา หนังสืออ้างอิง วารสารทางวิชาการ ให้สอดคล้องกับความต้องการ และสอดคล้องกับการเรียนการสอนของนักศึกษา และอาจารย์ผู้สอน ตลอดจนสามารถจัดสรรทรัพยากรต่างๆ เหล่านี้ได้เหมาะสม

๖.๔ การประเมินความเพียงพอของทรัพยากร

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ รับผิดชอบการจัดสรรทรัพยากร มีการสำรวจความเพียงพอของหนังสือ ตำรา วารสารและอุปกรณ์การเรียนการสอน ตลอดจนทรัพยากรอื่นๆ ที่จำเป็น โดยพิจารณาผลการประเมินจากแบบสำรวจความพึงพอใจและความต้องการหนังสือ ตำรา วารสารและอุปกรณ์การเรียนการสอนของนักศึกษาและคณาจารย์ต่อทรัพยากรต่างๆ แล้วนำมาปรับปรุงพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาและคณาจารย์อย่างเหมาะสม

๗. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators)

ตัวบ่งชี้ด้านมาตรฐานของหลักสูตรในองค์ประกอบที่ ๑ ตามเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน ๑๒ ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

ตัวบ่งชี้และเป้าหมาย	ปีการศึกษา				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
๑. อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	/	/	/	/	/
๒. มีรายละเอียดของหลักสูตรตามแบบ มคอ.๒ ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์	/	/	/	/	/
๓. มีรายละเอียดของรายวิชาตามแบบ มคอ.๓ อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	/	/	/	/	/
๔. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา ตามแบบ มคอ.๕ ภายใน ๓๐ วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา	/	/	/	/	/
๕. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๗ ภายใน ๖๐ วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา	/	/	/	/	/

ตัวบ่งชี้และเป้าหมาย	ปีการศึกษา				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
๖. มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.๓ อย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	/	/	/	/	/
๗. มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอนหรือการประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.๗ ปีที่แล้ว	-	/	/	/	/
๘. อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคนได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	/	/	/	/	/
๙. อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการและ/หรือวิชาชีพอย่างน้อย ปีละหนึ่งครั้ง	/	/	/	/	/
๑๐. จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน(ถ้ามี)ได้รับการพัฒนาวิชาการและ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ต่อปี	/	/	/	/	/
๑๑. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕.๐	-	-	/	/	/
๑๒. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕.๐	-	-	-	/	/

หมวดที่ ๘

การประเมินและปรับปรุงการดำเนินงานของหลักสูตร

๑. การประเมินประสิทธิผลของการสอน

๑.๑ การประเมินกลยุทธ์การสอน กำหนดให้คณาจารย์เขียน มคอ.๓ ของรายวิชาที่สอน และปรับปรุง มคอ.๓ เป็นประจำทุกภาคการศึกษา

๑.๒ การประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอน ทำการสำรวจเพื่อประเมินประสิทธิภาพการสอนของคณาจารย์ โดยแจกแบบประเมินให้กับนักศึกษาในแต่ละรายวิชาก่อนสิ้นภาคการศึกษา ข้อมูลที่ได้จะถูกวิเคราะห์โดยฝ่ายวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และส่งให้คณาจารย์ผู้สอนแต่ละคนในภาคการศึกษาถัดไปเพื่อใช้เป็นผลย้อนกลับในการปรับปรุงการสอนและรายวิชาของตน

๒. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม

๒.๑ โดยนักศึกษาปัจจุบัน และบัณฑิตที่จบการศึกษาในหลักสูตร

ประเมินการสอนโดยนักศึกษาโดยมีประธานหลักสูตรฯ เป็นผู้รับผิดชอบในการให้ข้อมูลและติดตามการแก้ไขปรับปรุง

๒.๒ โดยผู้ใช้คุชภักดิ์บัณฑิตหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

แบบประเมินความพึงพอใจโดยผู้ใช้คุชภักดิ์บัณฑิต

๒.๓ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ปรึกษาและ/หรือจากผู้ประเมิน

การประเมินคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานภายในสถาบันและภายนอกที่เกี่ยวข้องทางการศึกษา

๓. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร

การประเมินผลคุณภาพการศึกษาประจำปี ตามดัชนีในหมวด ๗ ข้อ ๗ โดยผู้ประเมินระดับสาขาวิชาที่แต่งตั้ง โดยคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

๔. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุง

กำหนดเป็นแผนกลยุทธ์ในการปรับปรุงหลักสูตรเพื่อให้หลักสูตรที่ปรับปรุงใหม่มีรูปแบบและสาระเป็นไปตามผลที่ได้จากการประเมินส่วนหนึ่ง และจากการศึกษาในเชิงวิชาการในเรื่องของการศึกษาอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งจะมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร โดยคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการทั้งนี้อยู่ในกรอบของการประกันคุณภาพการศึกษา

~ ๕๓ ~

ภาคผนวก

เอกสารแนบ ก

รายละเอียดอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร

แบบฟอร์มประวัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตร

☐ ระดับปริญญาตรี ☒ ระดับบัณฑิตศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

แนบหลังแบบรายงานข้อมูลการพิจารณารายละเอียดของหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ (TQF)

๑. อาจารย์ประจำหลักสูตร. ศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์/ ศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

๒. ชื่อ – สกุลดร.นพคุณ สุตประเสริฐ.....

๓. ตำแหน่งทางวิชาการ.....ผู้ช่วยศาสตราจารย์.....

๔.สังกัด.....คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.....

๕. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา	สาขาวิชา	พ.ศ.
ปริญญาเอก	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต	ดุริยางคศิลป์	๒๕๕๘
ปริญญาโท	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	การศึกษามหาบัณฑิต	การอุดมศึกษา	๒๕๕๒
ปริญญาตรี	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	ศึกษาศาสตรบัณฑิต	คีตศิลป์ไทย	๒๕๔๑

๖. ผลงานทางวิชาการ (ผลงานย้อนหลัง ๕ ปี)

๖.๑ งานวิจัย

จักรกฤษณ์ วัฒนากุล, ดุษฎี มีป้อม และนพคุณ สุตประเสริฐ. (๒๕๖๑). “การดำเนินงานองระนาตหุ้ม เพลงฉิ่งพระฉันทเข้าใน

งานพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระมหาปรมมหาภูมิพลอดุลยเดชมบรมนาถบพิตร”, ใน รายงานสืบเนื่องจาก

การประชุมวิชาการระดับชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ครั้งที่ ๒. พฤษภาคม ๒๕๖๑, น. ๑๕๕ – ๑๗๐.

เจริญเสกข์ ปลื้มปรีชา, บำรุง พาทยกุล และนพคุณ สุตประเสริฐ. (๒๕๖๒). “โครงสร้างและลักษณะทางดนตรีของเพลงเรื่อง

ตรุษ”. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ทางศิลปศาสตร์ประยุกต์ ครั้งที่ ๘ สถาบันเทคโนโลยี

พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒, น. ๘๘-๙๐ .

นพคุณ สุตประเสริฐ. (๒๕๖๐). “การสร้างสื่อการเรียนการสอน E-Learning การขับร้องเพลงละครพื้นทาง เรื่องพญาผานอง

ตอนรักสามเส้า”, รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ครั้งที่ ๑ “เรื่องการ

วิจัยและพัฒนาการศึกษาไทยด้านศิลปวัฒนธรรม Thailand ๔.๐”. ๑(๑) มิถุนายน ๒๕๖๐. น. ๒๗๙ – ๒๙๒.

นพคุณ สุตประเสริฐ. (๒๕๖๑). **หลักการสร้างสรรค์ทางขับร้องเพลงพญาตริก เถา**. โครงการวิจัยสร้างสรรค์
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๑. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.

Nopphakoon Sudprasert. (๒๐๑๘). “**Krup Clapping Techniques in Sepha Performing Arts: A Hermitage
Education**”, The Asia Pacific Society for Ethnomusicology Annual Conference ๒๐๑๘ & China-
ASEAN National Music Culture and Education Seminar, Guiyang, China. July ๒๐๑๘, pp. ๑๕๕ – ๑๖๐.

Nopphakoon Sudprasert. (๒๐๑๙). “**The Theoretical and Creation of Individual Singing Style of
“Phaya Truk Tao” (The Three Different Variation)** ”, The ๒nd International Conference on
Research and The ๒๓rd Asia-Pacific Society for Ethnomusicology Annual Conference ๒๐๑๙
(APSE), ๑๓th -๑๔th ๒๐๑๙ ,Petcharat Garden Hotel, Roi-Et, Thailand. pp. ๔๕.

๖.๒ ตำรา

-

๖.๓ หนังสือ

-

๖.๔ บทความวิชาการ

-

๖.๕ ผลงานวิชาการในลักษณะอื่น

-

๖.๖ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม

-

๗. ประสบการณ์ทางวิชาการ

๗.๑ ประสบการณ์การสอน

๗.๑.๑ ระดับปริญญาตรี ๙ ปี

- (๑) ทักษะการขับร้องเพลงโขน
- (๒) ทักษะการขับร้องเพลงตับมโหรี
- (๓) ทักษะการขับร้องเพลงเดี่ยว
- (๔) ทักษะการขับร้องเพลงสามชั้นและเพลงเถา
- (๕) ทักษะการขับร้องเพลงไทย ๒ (ขยับกรับขับเสภา)
- (๖) ประวัติศาสตร์ดุริยางคศิลป์ไทย

๗.๑.๒ ระดับบัณฑิตศึกษา ๔ ปี

- (๑) สุนทรียศาสตร์ทางดุริยางคศิลป์ไทย
- (๒) ครุดุริยางคศิลป์ไทยศึกษา

๗.๒ ประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ (ถ้ามี)

- (๑) ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ไทย
- (๒) ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- (๓) กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- (๔) กรรมการสอบศิลปนิพนธ์ คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- (๕) ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

แบบฟอร์มประวัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตร

☐ ระดับปริญญาตรี ☒ ระดับบัณฑิตศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

แนบหลังแบบรายงานข้อมูลการพิจารณารายละเอียดของหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ (TQF)

๑. อาจารย์ประจำหลักสูตร ศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์/ศิลปดุชนั้บัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

๒. ชื่อ – สกุลดร.สุพรรณิ เหลือบุญชู.....

๓. ตำแหน่งทางวิชาการ.....รองศาสตราจารย์.....

๔. สังกัด.....บัณฑิตศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.....

๕. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิระดับอุดมศึกษา	สาขาวิชา	พ.ศ.
ปริญญาเอก	University of Delhi, India	Doctor of Philosophy	Music	๒๕๕๐
ปริญญาโท	Bemidji State University, U.S.A.	Master of science	Music	๒๕๒๔
ปริญญาตรี	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	การศึกษามัธยมศึกษา	ดุริยางคศาสตร์	๒๕๒๐

๖. ผลงานทางวิชาการ (ผลงานย้อนหลัง ๕ ปี)

๖.๑ งานวิจัย

ซัซพงค์ ไชยรัตน์, สุพรรณิ เหลือบุญชู และเฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี. (๒๕๕๘). “เทคนิคการสีซออีสาน”, ใน วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ๓๔(๓), น. ๘๕ – ๙๖.

ณัชพล หะหวัง, สุพรรณิ เหลือบุญชู และกาญจนา อินทรสุวานนท์. (๒๕๕๘). “แนวทางการอนุรักษ์ดนตรีมอญเมืองเกาะตะมะ รัฐมอญในประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์”, ใน วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. ๑๑(๒) กรกฎาคม – ธันวาคม, น. ๒๘๘ – ๓๐๖.

ณัฐพจน์ โพธิ์เจริญ, สุพรรณิ เหลือบุญชู และปัทมาวดี ขาญสุวรรณ. (๒๕๕๙). “การสืบทอดและอนุรักษ์ดนตรีของกลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง ตำบลดอนคา อำเภอกู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี”, ใน วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. ๗(๑), น. ๙ – ๒๓.

ปิยะนันท์ แนวคำดี, สุพรรณิ เหลือบุญชู และปัทมาวดี ขาญสุวรรณ. (๒๕๕๘). “ดนตรีสำหรับเจริญใจในอีสานใต้”, ใน วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. ๑๒(๑), น. ๑๘๒ – ๑๙๐.

- ภักธีร์ตา วัฒนประดิษฐ์ และสุพรรณิ เหลือบุญชู. (๒๕๖๐). “การจัดการเรียนการสอนดนตรีในมหาวิทยาลัย
ภูมิณฑรวิจิตรศิลปะแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา”, ใน **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต**.
๑๓(๑), น. ๑๓๒ – ๑๕๕.
- มนตรี ศรีแก้วทุม, สุพรรณิ เหลือบุญชู และสุภณ สมจิตศรีปัญญา. (๒๕๕๘). “บทบาทของหนุมาร ผ่านวงษ์
ศิลปินหมอลำเรื่องต่อกลอน ทำนองขอนแก่น”, ใน **วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม**. ๑๒(๑), น. ๒๑๖ – ๒๒๖.
- วิระ บำรุงศรี และสุพรรณิ เหลือบุญชู. (๒๕๕๘). “การบริหารจัดการวงดนตรีลูกทุ่งในประเทศไทย กรณีศึกษา
วงดนตรีลูกทุ่ง บุญศรี รัตน์ นกน้อย อุไรพร อาภาพร นครสวรรค์ เอกชัย ศรีวิชัย”, ใน **วารสาร
สถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ**. ๑๖(๓๒), น. ๔๙ – ๖๐.
- สมเกียรติ ภูมิภักดี, สุพรรณิ เหลือบุญชู และทินกร อัดไพบุลย์. (๒๕๕๘). “กระบวนการเรียนการสอนดนตรีใน
วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยศิลปะแห่งมณฑลยูนนาน ประเทศ สาธารณรัฐประชาชนจีน”, ใน
วารสารมหาวิทยาลัย ราชภัฏมหาสารคาม (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). ๙(๑), มกราคม-
เมษายน, น. ๔๗ – ๕๓.
- สุรพล นามเสนา, สุพรรณิ เหลือบุญชู และอกนิษฐ์ คลังแสง. (๒๕๖๐). “การจัดการเรียนการสอนดนตรีใน
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา”, ใน **วารสารราชพฤกษ์**. ๑๕(๑), น.
๖๕ – ๗๒.
- Dome Swangarom, Supunnee Leauboonshoo & Chalernsak Pikulsri. (๒๐๑๕). “Khup traditions
in Northern Lao People’s Democratic Republic: Conservation and transmission”, **Asia
Pacific Journal of Multidisciplinary Research**. Vol. ๓(๒), May, pp. ๒๖ – ๓๐.
- Jantana Khochprasert, Supunnee Leauboonshoo & Kanjana Intarasunanon. (๒๐๑๕). “An
elaboration of Thai vocal instructors in Thai university classes”, **Asia Pacific Journal
of Multidisciplinary Research**. Vol. ๓(๒), May ๒๐๑๕, pp. ๑๐ – ๑๖.
- Nopphakoon Sudprasert, Supunnee Leauboonshoo & Kanchana Intarasunanont. (๒๐๑๕). “Traditional
Singing in Thai khon Performances”, **Asia Pacific Journal of Education, Arts and
Sciences**. Vol. ๒(๔), October, pp. ๓๐ – ๓๕.
- Sarisa Prateepchuang, Supunnee Leauboonshoo & Truong Ngoc Thang. (๒๐๑๖). “The musical
heritage of water puppet performances in Hanoi, socialist republic of Vietnam”,
Wacana Seni: Journal of Arts Discourse. Vol. ๑๕, pp. ๙๕ – ๑๑๒.
- Supatra Vilailuck, Supunnee Leauboonshoo & Sudarat Janlekha. (๒๐๑๕). “The Future Management of
Thai Musical Study”, **Asian Culture and History**. Vol. ๗(๑), pp. ๑๑๙ – ๑๒๔.

Watcharamon Kongkhunthian, Supunnee Leauboonshoo & Truong Ngoc Thang. (๒๐๑๕). “Đàn Bầu: Conservation and Inheritance at the Vietnam National Academy of Music, Socialist Republic of Vietnam” , **The International Journal of Critical Cultural Studies**. Vol. ๑๓(๔), December ๒๐๑๕, pp. ๓๙ – ๕๑.

๖.๒ ตำรา

สุพรรณิ เหลือบูนชู. (๒๕๕๙). **การขับร้องเพลงไทย**. มหาสารคาม: โรงพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

๖.๓ หนังสือ

สุพรรณิ เหลือบูนชู. (๒๕๕๘). **สุนทรีภาพ**. มหาสารคาม: โรงพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

๖.๔ บทความวิชาการ

Supunnee Leauboonshoo. (๒๐๑๙). “A Comparative Study of Classical Vocal Music in Thailand and India”, The ๒nd International Conference on Research and The ๒๓rd Asia-Pacific Society for Ethnomusicology Annual Conference ๒๐๑๙ (APSE), ๑๓th -๑๔th ๒๐๑๙, Petcharat Garden Hotel, Roi-Et, Thailand. pp. ๑๒.

๖.๕ ผลงานวิชาการในลักษณะอื่น

การผลิตสื่อการเรียนการสอนการขับร้องเพลงไทย เพลงไทยสากล

๖.๖ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม

จัดทำโครงการอนุรักษ์ ส่งเสริม สืบสาน และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ทำรูปแบบการแสดงและจัดนิทรรศการทั้งภายในและต่างประเทศ

๗. ประสบการณ์ทางวิชาการ

๗.๑ ประสบการณ์การสอน

๗.๑.๑ ระดับปริญญาตรี ๓๗ ปี

(๑) สุนทรีศาสตร์

(๒) มนุษย์กับการใช้เหตุผลและจริยธรรม

(๓) ทักษะการขับร้องไทย

(๔) ทักษะการขับร้องประสานเสียง

(๕) ทักษะการขับร้องเพลงเดี่ยว

(๖) ประวัติศาสตร์ดนตรีไทย

(๗) ประวัติดนตรีตะวันตก

(๘) ดนตรีพื้นบ้าน

(๙) ดนตรีกับวัฒนธรรม

(๑๐) กระบวนการเรียนการสอนดนตรี

(๑๑) ดนตรีสำหรับครูประถมศึกษา

(๑๒) สังคีตนิยม

(๑๓) การประพันธ์เพลงไทย

๗.๑.๒ ระดับบัณฑิตศึกษา ๑๕ ปี

- (๑) สุนทรียศาสตร์
- (๒) การวิจัยทางดุริยางคศาสตร์
- (๓) ดนตรีลุ่มน้ำโขง
- (๔) ดนตรีในระบบการศึกษา
- (๕) สัมมนาดนตรีศึกษา
- (๖) หลักสูตรและการสอนดนตรีศึกษา
- (๗) ดนตรีและการละเล่นพื้นบ้าน
- (๘) การจัดการดนตรีและศิลปะการแสดง
- (๙) ทฤษฎีการสอนดนตรีขั้นสูง
- (๑๐) การวัดและการประเมินผลทางดนตรีขั้นสูง
- (๑๑) การบริหารจัดการดนตรีศึกษา

๗.๒ ประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ (ถ้ามี)

- (๑) ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- (๒) ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- (๓) ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- (๔) ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- (๕) ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- (๖) ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

แบบฟอร์มประวัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตร

☐ ระดับปริญญาตรี ☒ ระดับบัณฑิตศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

แนบหลังแบบรายงานข้อมูลการพิจารณารายละเอียดของหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ (TQF)

๑. อาจารย์ประจำหลักสูตร. ศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์/ศิลปดุष्ฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

๒. ชื่อ – สกุล.....ดร.วัชรมณท์ อรัณยะนาค.....

๓. ตำแหน่งทางวิชาการ.....อาจารย์.....

๔. สังกัด.....วิทยาลัยนาฏศิลป์.....สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.....

๕. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิระดับอุดมศึกษา	สาขาวิชา	พ.ศ.
ปริญญาเอก	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต	ดุริยางคศิลป์	๒๕๕๘
ปริญญาโท	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	การศึกษามหาบัณฑิต	การอุดมศึกษา	๒๕๔๘
ปริญญาตรี	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต	ดนตรีไทย	๒๕๕๓
ปริญญาตรี	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	ศิลปศาสตรบัณฑิต	รัฐศาสตร์	๒๕๔๑

๖. ผลงานทางวิชาการ

๖.๑ งานวิจัย (ผลงานวิจัยย้อนหลัง ๕ ปี)

จุลชาติ อรัณยะนาค และวัชรมณท์ คงขุนเทียน. (๒๕๖๑). “การสร้างสรรค์การแสดง ชุด ทวยชนัดสรรพสัต์ว้อสุรา”

ใน วารสารพัฒนศิลป์วิชาการ. ๒(๒) กรกฎาคม – ธันวาคม, น. ๑๙ – ๓๗.

ณรงค์เดช หมอกเมฆ,วัชรมณท์ คงขุนเทียน และสาริศา ประทีปช่วง. (๒๕๖๒). “บทบาทและความสำคัญของดนตรีที่

ปรากฏในสังคีตภาพจากภาพจิตรกรรมฝาผนังในเขตพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี”. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ทางศิลปศาสตร์ประยุกต์ ครั้งที่ ๘ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒ , น. ๗๕ –๘๗ .

โอภาส ขำนาญกิจ, วัชรมนต์ คงขุนเทียน และสาริศา ประทีปช่วง. (๒๕๖๒). “การผลิตสายซอจากเส้นไผ่ล่อน”. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ศิลปกรรมวิจัย ครั้งที่ ๕ ศิลปะสร้างโลก . วันที่ ๑๒-๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ณ โรงแรมอวานี ขอนแก่น โฮเทลแอนด์ คอนเวนชันเซ็นเตอร์ จังหวัดขอนแก่น , น. ๗๘๒-๗๘๓ .

อริพัชร สุวรรณวัฒน์, วัชรมนต์ คงขุนเทียน และดุขฎิ มีป้อม. (๒๕๖๒). “การเรียบเรียงเพลงไทยตามแนวทางการบรรเลงกระจับ”. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ทางศิลปศาสตร์ประยุกต์ ครั้งที่ ๘ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒, น. ๑๐๔-๑๑๒ .

๖.๒ ตำรา

-

๖.๓ หนังสือ

-

๖.๔ บทความวิชาการ

วัชรมนต์ คงขุนเทียน. (๒๕๖๒). “การเรียนการสอนวิชาชีพเครื่องสายไทยในศตวรรษที่ ๒๑ ” ใน โครงการประชุมสัมมนาเครือข่ายการจัดการความรู้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล สถาบันพลศึกษา และสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ครั้งที่ ๑๒ “การจัดการความรู้สู่มหาวิทยาลัยนวัตกรรม. วันที่ ๒๕ – ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ณ โรงแรม เอเชีย แอร์พอร์ต จังหวัดปทุมธานี, น. ๙๕.

วัชรมนต์ คงขุนเทียน. (๒๕๖๒). “ การสอนวิชาชีพเครื่องสายไทยในศตวรรษที่ ๒๑ ” ใน โครงการประชุมสัมมนาเครือข่ายการจัดการความรู้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล สถาบันพลศึกษา และสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ครั้งที่ ๑๒ “การจัดการความรู้สู่มหาวิทยาลัยนวัตกรรม (Knowledge Management : Innovative University). E-book บทความแนวปฏิบัติที่ดี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. [ออนไลน์] จาก <http://www.km12.rmutt.ac.th/e-book-บทความแนวปฏิบัติที่ดี-8/>, น. ๔๘-๕๕.

วัชรมนต์ คงขุนเทียน. (๒๕๖๒). “การสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านคีตศิลป์ไทยของวิทยาลัยนาฏศิลป์”. การจัดการความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. [ออนไลน์] จาก https://www.kroobannok.com/board_view.php?b_id=๑๖๔๔๒๑&bcat_id=๑๖

สาริศา ประทีปช่วง , อนันต์ สบฤกษ์ และวัชรมนต์ อรัญยะนาถ. (๒๕๖๒). “การเรียนการสอนดนตรีไทยชุมชนอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ” ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ครั้งที่ ๓. วันที่ ๑๓-๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๒, ณ โรงแรมเพชรรัชต์ การ์เดน จังหวัดร้อยเอ็ด, น. ๓๒.

๖.๕ ผลงานวิชาการในลักษณะอื่น

-

๖.๖ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม

-

๗. ประสบการณ์ทางวิชาการ

๗.๑ ประสบการณ์การสอน

๗.๑.๑ ระดับปริญญาตรี ๖ ปี

- (๑) การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
- (๒) การสอนนาฏศิลป์ดนตรีแบบบูรณาการ

๗.๑.๒ ระดับบัณฑิตศึกษา ๓ ปี

- (๑) สุนทรียศาสตร์ทางดุริยางคศิลป์ไทย
- (๒) ครูดุริยางคศิลป์ในไทยศึกษา

๗.๒ ประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ (ถ้ามี)

- (๑) ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ไทย
- (๒) กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- (๓) กรรมการสอบศิลปนิพนธ์ วิทยาลัยนาฏศิลป์
- (๔) ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

แบบฟอร์มประวัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตร

☐ ระดับปริญญาตรี ☒ ระดับบัณฑิตศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

แนบหลังแบบรายงานข้อมูลการพิจารณารายละเอียดของหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ (TQF)

๑. อาจารย์ประจำหลักสูตร ศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์/ศิลปดุष्ฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

๒. ชื่อ – สกุล.....ดร.สาริศา ประทีปช่วง.....

๓. ตำแหน่งทางวิชาการ.....อาจารย์.....

๔.สังกัด.....โครงการบัณฑิตศึกษา.....สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.....

๕. ประวัติการศึกษา

ระดับ การศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา	สาขาวิชา	พ.ศ.
ปริญญาเอก	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต	ดุริยางคศิลป์	๒๕๕๘
ปริญญาโท	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	การศึกษามหาบัณฑิต	การอุดมศึกษา	๒๕๔๗
ปริญญาโท	มหาวิทยาลัยมหิดล	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต	วัฒนธรรมการดนตรี	๒๕๔๖
ปริญญาตรี	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	ศึกษาศาสตรบัณฑิต	ดุริยางค์ไทย	๒๕๔๑

๖. ผลงานทางวิชาการ

๖.๑ งานวิจัย (ผลงานวิจัยย้อนหลัง ๕ ปี)

๖.๑ งานวิจัย (ผลงานวิจัยย้อนหลัง ๕ ปี)

กณพ กิ้มเจี้ยง, ดุष्ฎี มีป้อม และสาริศา ประทีปช่วง. (๒๕๖๑). “การปรับวงปีพาทย์เสภาของครูประสิทธิ์ ถาวร ศิลปินแห่งชาติ” ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ครั้งที่ ๒. พฤษภาคม ๒๕๖๑, น. ๑๒๗ – ๑๓๙.

ณรงค์เดช หมอกเมฆ,วัชรเมธณ์ คงขุนเทียน และสาริศา ประทีปช่วง. (๒๕๖๒). “บทบาทและความสำคัญของดนตรีที่ปรากฏในสังคีตภาพจากภาพจิตรกรรมฝาผนังในเขตพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี”. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ทางศิลปศาสตร์ประยุกต์ ครั้งที่ ๘ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒ , น. ๗๕ –๘๗ .

นิทัศน์ ชูเชิด, บำรุง พาทยกุล และสาริศา ประทีปช่วง. (๒๕๖๒). “สัมฤทธิ์ผลในความเป็นนักระนาดเอกที่ได้รับ
การ ยกย่องให้เป็นศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง (ครุฑหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง)”. ใน รายงาน
สืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ทางศิลปศาสตร์ประยุกต์ ครั้งที่ ๘ สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒, น. ๙๗ -๑๐๓ .

สุจิตตรา มินา, สาริศา ประทีปช่วง และดุขฎิ มีป้อม. (๒๕๖๒). “เพลงทับกับการแสดงหนังตะลุงคณะหนังสมุ
ศ.ประทุม จังหวัดนครศรีธรรมราช” ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ สถาบัน
บัณฑิตพัฒนศิลป์ ครั้งที่ ๓. วันที่ ๑๓-๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๒, ณ โรงแรมเพชรรัชต์ การ์เดน จังหวัด
ร้อยเอ็ด, น. ๕๕.

โอภาส ชำนาญกิจ,วัชรณณ์ คงขุนเทียน และสาริศา ประทีปช่วง. (๒๕๖๒). “การผลิตสายซอจากเส้นไผ่”. ใน รายงาน
สืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ศิลปกรรมวิจัย ครั้งที่ ๕ ศิลปะสร้างโลก . วันที่ ๑๒-๑๓ กรกฎาคม
๒๕๖๒ ณ โรงแรมอวานี ขอนแก่น ไฮเทลแลนด์ คอนเวนชันเซ็นเตอร์ จังหวัดขอนแก่น , น. ๗๘๒ -๗๘๓ .

๖.๒ ตำรา

-

๖.๓ หนังสือ

-

๖.๔ บทความวิชาการ

สาริศา ประทีปช่วง. (๒๕๖๑). “แนวทางการเขียนงานวิจัยเพื่อการทำผลงานทางวิชาการด้านดุริยางค์ไทย วิทยาลัยนาฏ
ศิลป์” ใน บทความแนวทางปฏิบัติที่ดี โครงการประชุมสัมมนาเครือข่ายการจัดการความรู้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคล สถาบันการพลศึกษา และสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ครั้งที่ ๑๑ “การจัดการความรู้สู่การขับเคลื่อน
THAILAND ๔.๐. กรกฎาคม ๒๕๖๑, น. ๘๒๙ - ๘๓๕.

สาริศา ประทีปช่วง. (๒๕๖๒). “การปรับวงมโหรีเครื่องเดี่ยวเพื่อการประกวด” ใน โครงการประชุมสัมมนาเครือข่ายการ
จัดการความรู้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล สถาบันการพลศึกษา และสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ครั้งที่ ๑๒ “การ
จัดการความรู้สู่มหาวิทยาลัยนวัตกรรม. วันที่ ๒๕ - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ณ โรงแรม เอเชีย แอร์พอร์ต จังหวัด
ปทุมธานี, น. ๑๐๕.

สาริศา ประทีปช่วง. (๒๕๖๒). “การปรับวงมโหรีเครื่องเดี่ยวเพื่อการประกวด” ใน โครงการประชุมสัมมนา
เครือข่ายการจัดการความรู้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล สถาบันการพลศึกษา และสถาบันบัณฑิตพัฒน
ศิลป์ ครั้งที่ ๑๒ “การจัดการความรู้สู่มหาวิทยาลัยนวัตกรรม (Knowledge Management : Innovative
University). E-book บทความแนวปฏิบัติที่ดี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. [ออนไลน์] จาก
<http://www.km12.mutt.ac.th/e-book-บทความแนวปฏิบัติที่ดี -8/>, น. ๑๔๒-๑๕๑.

Sarisa Prateepchuang. (๒๐๑๘). “Improvement Techniques for a Small Sized Mahoree Ensemble Performances”, The Asia Pacific Society for Ethnomusicology Annual Conference ๒๐๑๘ & China-ASEAN National Music Culture and Education Seminar, Guiyang, China. July ๒๐๑๘, pp. ๔๙ – ๕๔.

สาริศา ประทีปช่วง , อนันต์ สบฤกษ์ และวัชรมณฑิ์ อรัณยนาถ. (๒๕๖๒). “การเรียนรู้การสอนดนตรีไทยชุมชนอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม” ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ครั้งที่ ๓. วันที่ ๑๓-๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๒, ณ โรงแรมเพชรรัชต์ การ์เดน จังหวัดร้อยเอ็ด, น. ๓๒.

๖.๕ ผลงานวิชาการในลักษณะอื่น

-

๖.๖ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม

-

๗. ประสบการณ์ทางวิชาการ

๗.๑ ประสบการณ์การสอน

๗.๑.๑ ระดับปริญญาตรี ๒ ปี

- (๑) การวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้
- (๒) มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม
- (๓) ศิลปนิพนธ์

๗.๑.๒ ระดับบัณฑิตศึกษา ๓ ปี

- (๑) มานุษยวิทยาการดนตรี
- (๒) ระเบียบวิธีวิจัยทางดุริยางคศิลป์

๗.๒ ประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ (ถ้ามี)

- (๑) ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ไทย
- (๒) กรรมการสอบศิลปนิพนธ์และวิทยานิพนธ์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- (๓) ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- (๔) ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร

แบบฟอร์มประวัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตร

☐ ระดับปริญญาตรี ☒ ระดับบัณฑิตศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

แนบหลังแบบรายงานข้อมูลการพิจารณารายละเอียดของหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ (TQF)

๑. อาจารย์ประจำหลักสูตร ศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์/ศิลปดุष्ฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

๒. ชื่อ – สกุล.....ดร.ดุष्ฎี มีป้อม.....

๓. ตำแหน่งทางวิชาการ.....ผู้ช่วยศาสตราจารย์.....

๔. สังกัด.....คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.....

๕. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา	สาขาวิชา	พ.ศ.
ปริญญาเอก	มหาวิทยาลัยมหิดล	ปรัชญาดุष्ฎีบัณฑิต	ดนตรี	๒๕๕๖
ปริญญาโท	มหาวิทยาลัยมหิดล	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต	วัฒนธรรมการ ดนตรี	๒๕๔๔
ปริญญาตรี	วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา	ศึกษาศาสตรบัณฑิต	ดุริยางคไทย	๒๕๒๔

๖. ผลงานทางวิชาการ

๖.๑ งานวิจัย (ผลงานวิจัยย้อนหลัง ๕ ปี)

กณพ กิมฉีแยง, ดุष्ฎี มีป้อม และสาริศา ประทีปช่วง. (๒๕๖๑). “การปรับวงปีพาทยเสภาของครูประสิทธิ์ถาวร ศิลปินแห่งชาติ” ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ครั้งที่ ๒. พฤษภาคม ๒๕๖๑, น. ๑๒๗ – ๑๓๙.

จักรกฤษณ์ วัฒนากุล, ดุष्ฎี มีป้อม และนพคุณ สุดประเสริฐ. (๒๕๖๑). “การดำเนินงานองระนาดทุ้ม เพลงฉิ่งพระฉันเข้าในงานพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระมหาปรมมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร” ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ครั้งที่ ๒. พฤษภาคม ๒๕๖๑, น. ๑๕๕ – ๑๗๐.

จุฑาทิพย์ สุขุม, ดุष्ฎี มีป้อม และบำรุง พาทยกุล. (๒๕๖๑). “ทางฆ้องวงใหญ่ เพลงเรื่องแขกไท่” ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ครั้งที่ ๒. พฤษภาคม ๒๕๖๑, น. ๑๗๑ – ๑๘๔.

ชัยวัฒน์ ครุฑบุญ, บำรุง พาทยกุล และดุष्ฎี มีป้อม. (๒๕๖๒). “วิวัฒนาการของสำนักดนตรีบ้านบางม่วง จังหวัด
นนทบุรี”. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ทางศิลปศาสตร์ประยุกต์ ครั้งที่ ๘

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒, น. ๑๑๓ – ๑๒๐ .

ดำรง เชื้อเกสร, ดุष्ฎี มีป้อม และบำรุง พาทยกุล. (๒๕๕๙). “เดี่ยวระนาดทุ้มเพลงต่อยรูป สามชั้น ทางครุฑม บาปุยะ
วาทย์ กรณีศึกษาครูเผชิญ กองโชค”, ใน วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.

๓(พิเศษ). น. ๑๓๒ – ๑๔๒.

ดุष्ฎี มีป้อม. (๒๕๕๙). “การศึกษามือฆ้องมอญและการแปรทำนองเพลงพิธีกรรมในงานอวมงคล”, ใน วารสาร
ความหลากหลายทางวัฒนธรรม. ๑๔(๓๓), กันยายน - ธันวาคม, น. ๒๒๒ – ๒๓๗.

ธราธิป สิทธิชัย และดุष्ฎี มีป้อม. (๒๕๖๐). “แนวคิดและวิธีการประพันธ์ทางเดี่ยวปี่ใน เพลงแขกมอญ ๓ ชั้น
ของครูปี่บ คงลายทอง” ใน วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. ๘(๒), น. ๒๐๔ – ๒๑๖.

ปิติกร เทียนจีน และดุष्ฎี มีป้อม. (๒๕๖๒). “เพลงหน้าพาทย์ “ตระ” ตำรับครูสำราญ เกิดผล (ศิลปินแห่งชาติ)”.
ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ทางศิลปศาสตร์ประยุกต์ ครั้งที่ ๘ สถาบันเทคโนโลยี

พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒, น. ๖๗ – ๗๔ .

สุจิตตรา มินา, สาริศา ประทีปช่วง และดุष्ฎี มีป้อม. (๒๕๖๒). “เพลงทับกับการแสดงหนังตะลุงคณะหนัง สุมล ศ.

ประทุม จังหวัดนครศรีธรรมราช” ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ สถาบันบัณฑิต
พัฒนศิลป์ ครั้งที่ ๓. วันที่ ๑๓-๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๒, ณ โรงแรมเพชรรัชต์ การ์เดน จังหวัดร้อยเอ็ด, น. ๕๕.

อติพัทธ์ สุวรรณวัฒน์, วัชรณธ์ คงขุนเทียน และดุष्ฎี มีป้อม. (๒๕๖๒). “การเรียบเรียงเพลงไทยตามแนวทางการ
บรรเลงกู่เจิง”. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ทางศิลปศาสตร์ประยุกต์ ครั้งที่ ๘

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒, น. ๑๐๔ – ๑๑๒ .

๖.๒ ตำรา

-

๖.๓ หนังสือ

-

๖.๔ บทความวิชาการ

-

๖.๕ ผลงานวิชาการในลักษณะอื่น

-

๖.๖ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม

-

๗. ประสบการณ์ทางวิชาการ

๗.๑ ประสบการณ์การสอน

๗.๑.๑ ระดับปริญญาตรี ๒๐ ปี

- (๑) ทักษะเพลงไทย ๕
- (๒) ทักษะเพลงไทย ๖
- (๓) การประพันธ์เพลงไทย
- (๔) ปฏิบัติเครื่องสายปี่ชวาหรือปี่พาทย์มอญ
- (๕) การแปรทำนอง
- (๖) สุนทรียศาสตร์ดุริยางคศิลป์
- (๗) การปรับวงดนตรีไทย

๗.๑.๒ ระดับบัณฑิตศึกษา ๙ ปี

- (๑) ดุริยางคศิลป์ไทยกับการแสดง

๗.๒ ประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ (ถ้ามี)

- (๑) ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ไทย
- (๒) ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- (๓) กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- (๔) กรรมการสอบศิลปนิพนธ์ คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- (๕) กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยมหิดล
- (๖) ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

แบบฟอร์มประวัติอาจารย์ประจำหลักสูตร

☐ ระดับปริญญาตรี ☒ ระดับบัณฑิตศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

แนบหลังแบบรายงานข้อมูลการพิจารณารายละเอียดของหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ (TQF)

๑. อาจารย์ประจำหลักสูตร. ศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์/ ศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

๒. ชื่อ – สกุล ดร. บำรุง พาทย์กุล

๓. ตำแหน่งทางวิชาการ..... อาจารย์

๔. สังกัด..... วิทยาลัยนาฏศิลป์..... สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.....

๕. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา	สาขาวิชา	พ.ศ.
ปริญญาเอก	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ศิลปศาสตรดุษฎี บัณฑิต	ศิลปวัฒนธรรมวิจัย	๒๕๕๕
ปริญญาโท	มหาวิทยาลัยมหิดล	ศิลปศาสตรมหา บัณฑิต	วัฒนธรรมการดนตรี	๒๕๔๔
ปริญญาตรี	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	การศึกษามหาบัณฑิต	ดุริยางคศาสตร์	๒๕๒๐

๖. ผลงานทางวิชาการ

๖.๑ งานวิจัย (ผลงานวิจัยย้อนหลัง ๕ ปี)

จุฑาทิพย์ สุขุม, ดุษฎี มีป้อม และบำรุง พาทย์กุล. (๒๕๖๑). “ทางช้างวงใหญ่ เพลงเรื่องแขกไท” ใน รายงานสืบเนื่องจาก

การประชุมวิชาการระดับชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ครั้งที่ ๒. พฤษภาคม ๒๕๖๑, น. ๑๗๑ – ๑๘๔.

ชำนาญ แก้วสว่าง, บำรุง พาทย์กุล และสมเกียรติ ภูมิภักดิ์. (๒๕๖๑). “เพลงและดนตรีที่ปรากฏในละครรำของพื้นที่จังหวัด

อ่างทอง” ใน วารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัยสวนดุสิต. ๑๔(๓) (กันยายน – ธันวาคม ๒๕๖๑), น. ๑๕๗ – ๑๗๓.

ชัยวัฒน์ ครุฑบุญ, บำรุง พาทย์กุล และดุษฎี มีป้อม. (๒๕๖๒). “วิวัฒนาการของสำนักดนตรีบ้านบางม่วง จังหวัด

นนทบุรี”. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ทางศิลปศาสตร์ประยุกต์ ครั้งที่ ๘

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒, น. ๑๑๓ – ๑๒๐ .

ดำรง เชื้อเกสร, ดุษฎี มีป้อม และบำรุง พาทยกุล. (๒๕๕๙). “เดี่ยวระนาดท้มเพลงต่อयरูป สามชั้น ทางครุพุ่ม
บาปุยะวาทย์ กรณีกีฬาครูเผชิญ กองโซค” ใน วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
อุบลราชธานี. ๗(พิเศษ). น. ๑๓๒ – ๑๔๒.

นิทัศน์ ชูเชิด, บำรุง พาทยกุล และสาริศา ประทีปช่วง. (๒๕๖๒). “สัมฤทธิผลในความเป็นนักระนาดเอกที่ได้รับ
การ ยกย่องให้เป็นศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการหลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง)”. ใน รายงาน
สืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ทางศิลปศาสตร์ประยุกต์ ครั้งที่ ๘ สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒, น. ๙๗ – ๑๐๓ .

ยุวรัตน์ นักทำนา, นิวัฒน์ สุขประเสริฐ และบำรุง พาทยกุล. (๒๕๖๒). “การพัฒนาศักยภาพผู้เป่าปี่ชาวตามแนวทาง
ของครูปี่บ คงลายทอง”. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ทางศิลปศาสตร์ประยุกต์ ครั้งที่ ๘
ที่ ๘ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒, น. ๑๒๑ – ๑๒๘ .

ศาสตรา เลาส่งเนิน, บำรุง พาทยกุล และบุญช่วย โสวัตร. (๒๕๖๒). “มรดกภูมิปัญญาพระยาประสานดุริยศัพท์
(แปลก ประสานศัพท์) : เดี่ยวปี่ใน เพลงแขกมอญ สามชั้น”. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุม
วิชาการระดับชาติ ทางศิลปศาสตร์ประยุกต์ ครั้งที่ ๘ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง. ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒, น. ๑๒๙ – ๑๔๓ .

สิทธิศักดิ์ ไชยวงศ์, สิริชัยชาญ ฟ้าจรรูญ และบำรุง พาทยกุล. (๒๕๕๙). “วิเคราะห์เพลงประกอบการแสดงชุดฟ้อนโยคี
ถวายไฟ”, ในวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. ๗ (พิเศษ). น. ๑๑๖ – ๑๓๑.

๖.๒ ตำรา

-

๖.๓ หนังสือ

-

๖.๔ บทความวิชาการ

-

๖.๕ ผลงานวิชาการในลักษณะอื่น

-

๖.๖ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม

-

๗. ประสพการณ์ทางวิชาการ

๗.๑ ประสพการณ์การสอน

ระดับบัณฑิตศึกษา ๙ ปี

- (๑) ครูดุริยางคศิลป์
- (๒) สัมมนาและนิทรรศการทางดุริยางคศิลป์

๗.๒ ประสพการณ์การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ (ถ้ามี)

- (๑) ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ไทย
- (๒) กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- (๓) ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

แบบฟอร์มประวัติอาจารย์ประจำหลักสูตร

☐ ระดับปริญญาตรี ☒ ระดับบัณฑิตศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

แนบหลังแบบรายงานข้อมูลการพิจารณารายละเอียดของหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ (TQF)

๑. อาจารย์ประจำหลักสูตร ศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์/ ศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

๒. ชื่อ - สกุล.....ดร.สมเกียรติ ภูมิภักดิ์.....

๓. ตำแหน่งทางวิชาการ.....ผู้ช่วยศาสตราจารย์.....

๔. สังกัด.....วิทยาลัยนาฏศิลปจันทบุรี.....สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.....

๕. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา	สาขาวิชา	พ.ศ.
ปริญญาเอก	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต	ดุริยางคศิลป์	๒๕๕๘
ปริญญาโท	มหาวิทยาลัยบูรพา	การศึกษา มหาบัณฑิต	บริหารการศึกษา	๒๕๔๖
ปริญญาตรี	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	ศึกษาศาสตร์ บัณฑิต	บริหารการศึกษา	๒๕๓๘

๖. ผลงานทางวิชาการ (เขียนตามรูปแบบการอ้างอิงและบรรณานุกรม)

๖.๑ งานวิจัย(ผลงานวิจัยย้อนหลัง ๕ ปี)

ชำนาญ แก้วสว่าง, บำรุง พาทยกุล และสมเกียรติ ภูมิภักดิ์. (๒๕๖๑). “เพลงและดนตรีที่ปรากฏในละครรำของพื้นที่จังหวัดอ่างทอง” ใน วารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัยสวนดุสิต. ๑๔(๓) (กันยายน – ธันวาคม ๒๕๖๑), น. ๑๕๗ – ๑๗๓.

สมเกียรติ ภูมิภักดิ์. (๒๕๕๙). “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตะโปนไทย กลองทัด เพลงหน้าพาทย์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ อะโดบีโฟโต้ช็อป (Adobe Photoshop) และโซนี่ วีกัส (Sony Vegas)”, ใน วารสารวิเทศศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ๖(๒), น. ๑๓๖ – ๑๖๔.

๖.๒ ตำรา

-

๖.๓ หนังสือ

สมเกียรติ ภูมิภักดิ์. (๒๕๖๑). จังหวะหน้าทับ. กรุงเทพฯ: เจปรีน.

๖.๔ บทความวิชาการ

-

๖.๔ ผลงานวิชาการในลักษณะอื่น

-

๖.๕ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม

-

๗. ประสบการณ์ทางวิชาการ

๗.๑ ประสบการณ์การสอน

ระดับปริญญาตรี ๑๓ ปี

- (๑) สุนทรีศาสตร์ทางนาฏดุริยางค์
- (๒) สุนทรีศาสตร์ดุริยางคศิลป์
- (๓) ทักษะเพลงไทย ๑
- (๔) ทักษะเพลงไทย ๒
- (๕) ทักษะเพลงไทย ๓
- (๖) ทักษะเพลงไทย ๔
- (๗) ทักษะเพลงไทย ๕
- (๘) ทักษะเพลงไทย ๖
- (๙) การประพันธ์เพลงไทย
- (๑๐) การบรรจุเพลงร้องและเพลงหน้าพาทย์
- (๑๑) การวิจัยด้านดุริยางคศิลป์
- (๑๒) ศิลปนิพนธ์

๗.๒ ประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ (ถ้ามี)

- (๑) ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ไทย
- (๒) กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- (๓) กรรมการสอบศิลปนิพนธ์ วิทยาลัยนาฏศิลปจันทบุรี
- (๔) กรรมการสอบดุริยนิพนธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

- (๕) ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- (๖) ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
จังหวัดชลบุรี
- (๗) ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
จังหวัดระยอง
- (๘) ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
จังหวัดตราด
- (๙) ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
จังหวัดจันทบุรี
- (๑๐) ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
จังหวัดจันทบุรี

ภาคผนวก ข

รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร
หลักสูตรศิลปดุष्ฎิบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

ตารางที่ ๑ แสดงความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา

ชั้นปี	ผลลัพธ์การเรียนรู้
ปีที่ ๑	๑. สามารถแสดงออกซึ่งคุณลักษณะที่เกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมทางวิชาการและวิชาชีพ เป็นผู้มีความซื่อสัตย์ สุจริต มีธรรมภิบาล รู้จักครองตน ครองคน และครองงานได้อย่างเหมาะสม มีความรับผิดชอบต่องานของตนเอง ผู้อื่น และสังคม มีจิตสาธารณะ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีมนุษยสัมพันธ์ อนุรักษ์ ส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม และสามารถดำรงตนอยู่กับสังคมได้อย่างมีความสุข ๒. มีความรู้เข้าใจอย่างถ่องแท้ รอบรู้ ลุ่มลึก และเชี่ยวชาญในองค์ความรู้และงานวิจัยด้านดุริยางคศิลป์ สามารถเชื่อมโยง พัฒนา ประยุกต์และบูรณาการศาสตร์อื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม ๓. มีความรู้ ความเข้าใจในศาสตร์และศิลป์อย่างลุ่มลึก ในบริบทที่เกี่ยวข้องกับดุริยางคศิลป์ และศาสตร์ของระเบียบวิธีวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ และพัฒนา ศาสตร์ ศิลป์ ที่สร้างสรรค์สังคม พัฒนาองค์ความรู้ใหม่ และเกิดความรู้ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ ตลอดจนสามารถเผยแพร่และขยายองค์ความรู้สู่ประชาคมอาเซียน และประชาคมโลกได้
ปีที่ ๒	๑. สามารถประดิษฐ์ คิดค้น สร้างสรรค์ สืบสาน และสามารถสืบค้น แสวงหา และเข้าถึงองค์ความรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างองค์ความรู้ใหม่ สร้างสรรค์บูรณาการด้านดุริยางคศิลป์และศาสตร์ที่เกี่ยวข้องอย่างมีศักยภาพ ๒. สามารถสร้างสรรค์ผลงานและ/หรือนวัตกรรมด้านดุริยางคศิลป์ และสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่มีคุณภาพต่อการศิลปวัฒนธรรม โดยอนุรักษ์ ส่งเสริม พัฒนา และเผยแพร่ของชาติและสังคม
ปีที่ ๓	๑. สามารถคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิพากษ์ วิจัย ประเมินงานได้อย่างเหมาะสม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาด้านดุริยางคศิลป์ได้อย่างมีคุณภาพ ๒. สามารถสื่อสารและถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยด้านดุริยางคศิลป์และศาสตร์ที่เกี่ยวข้องในเชิงประจักษ์ ทั้งด้านการเขียน การนำเสนอ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่งานด้านดุริยางคศิลป์ และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ ๒ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร
หลักสูตรศิลปดุष्ฎิบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร*						
	ELO ๑	ELO ๒	ELO ๓	ELO ๔	ELO ๕	ELO ๖	ELO ๗
๑. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มี ความสามารถ รอบรู้ ลุ่มลึก และเชี่ยวชาญด้านดุริยางคศิลป์ และเป็นผู้นำในการพัฒนา องค์ความรู้		✓			✓		✓
๒. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มี ความสามารถในการค้นคว้า วิจัย วิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างสรรค์ด้านดุริยางคศิลป์ และศาสตร์ที่เกี่ยวข้องอย่างมี ศักยภาพ สามารถสร้างองค์ ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ ต่อวงวิชาการ วิชาชีพ และ สังคม		✓	✓	✓	✓	✓	✓
๓. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มี คุณธรรมจริยธรรมทาง วิชาการและวิชาชีพ มีจิต สาธารณะ สามารถทำงาน ร่วมกับผู้อื่นได้ และสามารถ ดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่าง มีความสุข	✓			✓	✓	✓	

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร* (Expected Learning Outcomes)

ELO ๑	Ethics	สามารถแสดงออกซึ่งคุณลักษณะที่พึงประสงค์เกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมทางวิชาการและวิชาชีพ เป็นผู้มีความซื่อสัตย์ สุจริต มีธรรมาภิบาล รู้จักครองตน ครองคน และครองงานได้อย่างเหมาะสม มีความรับผิดชอบต่องานของตนเอง ผู้อื่น และสังคม มีจิตสาธารณะ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีมนุษยสัมพันธ์ อนุรักษ์ ส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม และสามารถดำรงตนอยู่กับสังคมได้อย่างมีความสุข
ELO ๒	Advanced Knowledge	มีความรู้เข้าใจอย่างถ่องแท้ รอบรู้ ลุ่มลึก และเชี่ยวชาญในองค์ความรู้ และงานวิจัยด้านดุริยางคศิลป์ สามารถเชื่อมโยง พัฒนา ประยุกต์และบูรณาการศาสตร์อื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม
ELO ๓	Methods	มีความรู้ ความเข้าใจในศาสตร์และศิลป์อย่างลุ่มลึก ในบริบทที่เกี่ยวข้องกับดุริยางคศิลป์ และศาสตร์ของระเบียบวิธีวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ และพัฒนา ศาสตร์ ศิลป์ ที่สร้างสรรค์สังคม พัฒนาองค์ความรู้ใหม่ และเกิดความรู้ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ ตลอดจนสามารถเผยแพร่และขยายองค์ความรู้สู่ประชาคมอาเซียน และประชาคมโลกได้
ELO ๔	Research	สามารถประดิษฐ์ คิดค้น สร้างสรรค์ สืบสาน และสามารถสืบค้น แสวงหา และเข้าถึงองค์ความรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างองค์ความรู้ใหม่ สร้างสรรค์บูรณาการด้านดุริยางคศิลป์และศาสตร์ที่เกี่ยวข้องอย่างมีศักยภาพ
ELO ๕	Innovation	สามารถสร้างสรรค์ผลงานและ/หรือนวัตกรรมด้านดุริยางคศิลป์ และสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่มีคุณูปการต่อศิลปวัฒนธรรม โดยอนุรักษ์ ส่งเสริม พัฒนา และเผยแพร่ของชาติและสังคม
ELO ๖	Intellectual Inquiry	สามารถคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิพากษ์ วิจัย ประเมินงานได้อย่างเหมาะสม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาด้านดุริยางคศิลป์ได้อย่างมีคุณภาพ
ELO ๗	Communication and Technology	สามารถสื่อสารและถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยด้านดุริยางคศิลป์และศาสตร์ที่เกี่ยวข้องในเชิงประจักษ์ ทั้งด้านการเขียน การนำเสนอ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่งานด้านดุริยางคศิลป์ และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ของหลักสูตร	กลยุทธ์การสอน	กลยุทธ์การประเมินผล
ELO ๑ Ethics สามารถแสดงออกซึ่งคุณลักษณะ ที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมจริยธรรม ทางวิชาการและวิชาชีพ เป็นผู้มีความ ซื่อสัตย์ สุจริต มีธรรมภิบาล รู้จักครองตน ครองคน และครอง งานได้อย่างเหมาะสม มีความ รับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น และ สังคม มีจิตสาธารณะ สามารถ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีมนุษย สัมพันธ์ อนุรักษ์ ส่งเสริมและ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม และ สามารถดำรงตนอยู่กับสังคมได้ อย่างมีความสุข	๑) การเรียนรู้ผ่านกระบวนการ วิเคราะห์ และสะท้อนความคิด โดยการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ในเนื้อหารายวิชาต่าง ๆ ๒) การเรียนรู้จากประสบการณ์ และการสนทนาโต้ตอบ (dialogue) ๓) การเรียนรู้จากต้นแบบ (role model) ใช้กรณีศึกษา/ยกตัวอย่าง และอภิปรายร่วมกัน ๔) การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ ตรง เช่น การทำกิจกรรมกลุ่ม การจัดกิจกรรมจิตอาสา	๑) สังเกตการแสดงพฤติกรรม ด้านคุณธรรมจริยธรรม ๒) ประเมินคุณภาพของผลงานที่ ได้รับมอบหมาย ๓) ประเมินคุณภาพการอภิปราย ๔) ประเมินการมีปฏิสัมพันธ์ ความรับผิดชอบ กระบวนการกลุ่ม
ELO ๒ Advanced Knowledge มีความรู้เข้าใจอย่างถ่องแท้ ครอบ ครอบรู้ ลุ่มลึก และเชี่ยวชาญในองค์ความรู้ และงานวิจัยด้านดุริยางคศิลป์ สามารถเชื่อมโยง พัฒนา ประยุกต์ และบูรณาการศาสตร์อื่น ๆ ได้อย่าง เหมาะสม	๑) การเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ใน และนอกห้องเรียน การศึกษาคุ ้งาน การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ การเรียนรู้ จากภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน ๒) ใช้การสอนหลายรูปแบบตาม เนื้อหาสาระ ได้แก่ การบรรยาย การทบทวน การสัมมนา การอภิปราย การสืบเสาะ กระบวนการกลุ่ม การ ปฏิบัติการ และเทคนิคการสอน อื่น ๆ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ๓) การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์	๑) สอบข้อเขียน ๒) ประเมินคุณภาพของผลงานที่ ได้รับมอบหมาย ๓) ประเมินคุณภาพการอภิปราย ๔) ประเมินคุณภาพการฝึกทักษะ ปฏิบัติ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ของหลักสูตร	กลยุทธ์การสอน	กลยุทธ์การประเมินผล
	ตรง ได้แก่ การเรียนรู้นอกสถานที่ การทำกิจกรรมกลุ่ม การนำเสนอ ผลงาน	
ELO ๓ Methods มีความรู้ ความเข้าใจในศาสตร์ และศิลป์อย่างลุ่มลึก ในบริบทที่ เกี่ยวข้องกับดุริยางคศิลป์ และ ศาสตร์ของระเบียบวิธีวิจัย เพื่อ สร้างองค์ความรู้ใหม่ และพัฒนา ศาสตร์ ศิลป์ ที่สร้างสรรค์สังคม พัฒนาองค์ความรู้ใหม่ และเกิด ความรู้ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ ตลอดจนสามารถเผยแพร่และ ขยายองค์ความรู้สู่ประชาคม อาเซียน และประชาคมโลกได้	๑) การเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด และการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem- based learning) เพื่อส่งเสริม การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ได้แก่ การอภิปรายกลุ่ม การสัมมนา การ สะท้อนการเรียนรู้ ๒) การเรียนรู้ผ่านกระบวนการวิจัย	๑) สอบข้อเขียน ๒) ประเมินคุณภาพของผลงานที่ ได้รับมอบหมาย ๓) ประเมินคุณภาพการอภิปราย
ELO ๔ Research สามารถ ประดิษฐ์ คิด ค้น สร้างสรรค์ สืบสาน และ สามารถสืบค้น แสวงหา และ เข้าถึงองค์ความรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างองค์ความรู้ ใหม่ สร้างสรรค์บูรณาการด้าน ดุริยางคศิลป์และศาสตร์ที่ เกี่ยวข้องอย่างมีศักยภาพ	๑) การเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ใน และนอกห้องเรียน การศึกษาดู งาน การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ การเรียนรู้ จากภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน ๒) การเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด และการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem- based learning) เพื่อส่งเสริม การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ได้แก่ การอภิปรายกลุ่ม การสัมมนา การ สะท้อนการเรียนรู้ ๓) การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ ตรง ได้แก่ การเรียนรู้นอกสถานที่	๑) สอบข้อเขียน ๒) ประเมินคุณภาพของผลงานที่ ได้รับมอบหมาย ๓) ประเมินคุณภาพการอภิปราย ๔) ประเมินคุณภาพการนำเสนอ รายการปากเปล่า

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ของหลักสูตร	กลยุทธ์การสอน	กลยุทธ์การประเมินผล
	การทำกิจกรรมกลุ่ม การนำเสนอ ผลงาน	
ELO ๕ Innovation สามารถสร้างสรรค์ผลงานและ/ หรือนวัตกรรมด้านดุริยางคศิลป์ และสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่มี คุณูปการต่อศิลปวัฒนธรรม โดย อนุรักษ์ ส่งเสริม พัฒนา และ เผยแพร่ของชาติและสังคม	๑) การเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ใน และนอกห้องเรียน การศึกษาดู งาน การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ การเรียนรู้ จากภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน ๒) การเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด และการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem- based learning) เพื่อส่งเสริม การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ได้แก่ การอภิปรายกลุ่ม การสัมมนา การสะท้อนการเรียนรู้ ๓) การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ ตรง ได้แก่ การเรียนรู้นอกสถานที่ การทำกิจกรรมกลุ่ม การนำเสนอ ผลงาน ๔) การเรียนรู้ผ่านกระบวนการวิจัย	๑) สอบข้อเขียน ๒) ประเมินคุณภาพของผลงานที่ ได้รับมอบหมาย ๓) ประเมินคุณภาพการอภิปราย ๔) ประเมินคุณภาพการนำเสนอ รายการปากเปล่า
ELO ๖ Intellectual Inquiry สามารถคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิพากษ์ วิจักษ์ ประเมินงานได้ อย่างเหมาะสม และสามารถนำไป ประยุกต์ใช้ในการพัฒนาด้าน ดุริยางคศิลป์ได้อย่างมีคุณภาพ	๑) การเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด และการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem- based learning) เพื่อส่งเสริม การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ได้แก่ การอภิปรายกลุ่ม การสัมมนา การสะท้อนการเรียนรู้ ๒) การเรียนรู้จากประสบการณ์ และการสนทนาโต้ตอบ (dialogue) ๓) การเรียนรู้จากต้นแบบ	๑) สอบข้อเขียน ๒) ประเมินคุณภาพของผลงานที่ ได้รับมอบหมาย ๓) ประเมินคุณภาพการอภิปราย ๔) ประเมินคุณภาพการนำเสนอ รายการปากเปล่า

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ของหลักสูตร	กลยุทธ์การสอน	กลยุทธ์การประเมินผล
	(role model) ใช้กรณีศึกษา/ ยกตัวอย่าง และอภิปรายร่วมกัน	
ELO ๗ Communication and Technology สามารถสื่อสารและถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยด้านดุริยางคศิลป์และศาสตร์ที่เกี่ยวข้องในเชิงประจักษ์ ทั้งด้านการเขียน การนำเสนอ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่งานด้านดุริยางคศิลป์ และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ	๑) การเรียนรู้จากประสบการณ์และการสนทนาโต้ตอบ (dialogue) ๒) การเรียนรู้จากต้นแบบ (role model) ใช้กรณีศึกษา/ยกตัวอย่าง และอภิปรายร่วมกัน ๓) การเรียนรู้ผ่านกระบวนการวิจัย ๔) การเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในและนอกห้องเรียน การศึกษาดูงาน การรับรู้ข่าวสารจากสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ การเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน	๑) สอบข้อเขียน ๒) ประเมินคุณภาพของผลงานที่ได้รับมอบหมาย ๓) ประเมินคุณภาพการอภิปราย ๔) ประเมินคุณภาพการนำเสนอรายการปากเปล่า ๕) ประเมินคุณภาพการเลือกใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการนำเสนอผลงาน

ภาคผนวก ค

คำสั่งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ที่ ๒๖๑/๒๕๖๐

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการและคณะกรรมการดำเนินงาน
ปรับปรุงหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และจัดทำร่างหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย และสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ไทย
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

คำสั่งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ที่ ๒๖๑ / ๒๕๖๐

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการและคณะกรรมการดำเนินงานปรับปรุงหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
และจัดทำร่างหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย และสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ไทย
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ด้วยโครงการบัณฑิตศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการศึกษา
ในระดับบัณฑิตศึกษาที่สูงกว่าระดับปริญญาตรี สอดรับกับความต้องการของบัณฑิตและผู้สนใจด้าน
ศิลปวัฒนธรรมที่ต้องการพัฒนาระดับคุณวุฒิให้สูงขึ้น อีกทั้งนโยบายของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต้องการจะ
พัฒนาคุณวุฒิและความรู้แก่ครู-อาจารย์ ตามหน่วยงานต่างๆ ในสังกัด เพื่อทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำ
หลักสูตรในระดับปริญญาตรี เพื่อให้ตรงตามเกณฑ์มาตรฐานในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่สำนักงาน
คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด เพื่อให้การจัดการด้านศิลปวัฒนธรรม มีการพัฒนาระดับคุณวุฒิให้สูงขึ้น
และส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้ความสามารถที่สูง จึงได้จัดสัมมนาเชิงวิชาการในโครงการปรับปรุงหลักสูตร
ศิลปมหาบัณฑิตและจัดทำร่างหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ไทยและสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ไทย
ขึ้น

ในการนี้เพื่อให้การดำเนินโครงการดังกล่าว เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์
ตามตัวชี้วัด อีกทั้งมีมาตรฐานการจัดการศึกษาตามเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด
จึงขอเสนอแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการและคณะกรรมการดำเนินงานโครงการปรับปรุงหลักสูตร
ศิลปมหาบัณฑิตและจัดทำร่างหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ไทยและสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ไทย
รายละเอียดดังนี้

คณะที่ปรึกษา

๑. ศาสตราจารย์ขมวด กิจจันทร์	ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
๒. ศาสตราจารย์เกียรติคุณสุรพล วิรุฬักษ์	ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
๓. รองศาสตราจารย์ณรงค์ชัย ปิฎกรัษฎ์	ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
๔. รองศาสตราจารย์เสาวณิต วิงวอน	ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
๕. รองศาสตราจารย์มานพ วิสุทธิแพทย์	ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

หน้าที่

๑. ให้แนวนโยบายและกรอบการดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และ
จัดทำร่างหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ไทยและสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ไทย
๒. เป็นที่ปรึกษาด้านการปรับปรุงหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และจัดทำร่างหลักสูตรศิลป
ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ไทยและสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ไทย

คณะกรรมการอำนวยการ

๑. รองศาสตราจารย์จินตนา สายทองคำ	ประธานคณะกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์โพธิพันธ์ พานิช	รองประธานคณะกรรมการ
๓. นายวิรัช ก่อสันติมุขัง	รองประธานคณะกรรมการ
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมศักดิ์ รัตนจันทร์	รองประธานคณะกรรมการ
๕. นายสมชาย ฝ่อนรำดี	รองประธานคณะกรรมการ
๖. นางวาสนา บุญญาพิทักษ์	รองประธานคณะกรรมการ
๗. นางประวีณา เอี่ยมยี่สุน	กรรมการ
๘. นายนภพศ กู้แร่	กรรมการ
๙. นายเฉลิมชัย ภิรมย์รักษ์	กรรมการ
๑๐. นายสุรัตน์ จงดา	กรรมการ
๑๑. รองศาสตราจารย์ศุภชัย จันทรสุวรรณ	กรรมการ
๑๒. นายบำรุง พาทยกุล	กรรมการ
๑๓. นายจุลชาติ อรัณยะนาค	กรรมการ
๑๔. นายสุรัตน์ จงดา	กรรมการ
๑๕. นายสุขสันติ แวงวรรณ	กรรมการ
๑๖. นายนิวัฒน์ สุขประเสริฐ	กรรมการ
๑๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดุขฎิ มีป้อม	กรรมการ
๑๘. นายสมเกียรติ ภูมิภักดิ์	กรรมการ
๑๙. นางสาววัชรมณฑิ คงขุนเทียน	กรรมการ
๒๐. นางสาวสาริศา ประทีปช่วง	กรรมการ
๒๑. นายชนะชัย กองจัญ	กรรมการ
๒๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธีรภัทร์ ทองนิม	กรรมการและเลขานุการ
๒๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพคุณ สุดประเสริฐ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

หน้าที่

๑. ดำเนินการวางแผนนโยบายและกรอบการดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และจัดทำร่างหลักสูตรศิลปดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ไทยและสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ไทย ตามคำแนะนำของคณะที่ปรึกษา

๒. กำกับดูแลให้การปรับปรุงหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และจัดทำร่างหลักสูตรศิลปดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ไทยและสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ไทยให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

๓. ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานการปรับปรุงหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และจัดทำร่างหลักสูตรศิลปดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ไทยและสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ไทยให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและตามวัตถุประสงค์

คณะกรรมการดำเนินงานปรับปรุงหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และจัดทำร่างหลักสูตรศิลปดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย

๑. รองศาสตราจารย์ศุภชัย จันทรสุวรรณ	ประธานกรรมการ
-------------------------------------	---------------

๒. นายสุรัตน์ จงดา	กรรมการ
๓. นายจุลชาติ อรัณยะนาค	กรรมการ
๔. นายสุขสันติ แวงวรรณ	กรรมการ
๕. นางสาวรัตนา จงเกียรติขจร	กรรมการ
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธีรภัทร์ ทองนัม	กรรมการและเลขานุการ
๗. นายอภิรักษ์ ไพบูลย์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๘. นายพระ โชติภิญโญกุล	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

หน้าที่

๑. จัดทำปรับปรุงหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และร่างหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ไทยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และให้เป็นไปตามกรอบของเวลาระยะเวลา และตรงตามเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

๒. สรุปและรวบรวมการปรับปรุงหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และร่างหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย ที่มีการดำเนินการสมบูรณ์นำเสนอคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา เพื่อทราบและเข้าพิจารณาให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

๓. ให้ความหมายและคำอธิบายรายวิชา ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

๔. จัดประชุมวิพากษ์หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย พร้อมทั้งจัดทำเล่มฉบับร่างเพื่อเสนอต่อ สภาวิชาการ และสภาสถาบันตามลำดับ

๕. ปรับแก้ไขหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ไทยตามข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ พร้อมทั้งดำเนินการขออนุมัติความเห็นชอบจากสภาสถาบันตามลำดับ

๖. นำเสนอหลักสูตรต่อองค์การวิชาชีพ และนำเสนอ สำนักงาน สกอ. และสำนักงาน กคศ. เพื่อทราบ

คณะกรรมการดำเนินงานปรับปรุงหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และจัดทำร่างหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ไทย

๑. นายบำรุง พาทยกุล	ประธานกรรมการ
๒. นายสมเกียรติ ภูมิภักดิ์	กรรมการ
๓. นายนิวัฒน์ สุขประเสริฐ	กรรมการ
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดุษฎี มีป้อม	กรรมการ
๕. นางสาววิชมณต์ คงขุนเทียน	กรรมการ
๖. นางสาวสาริตา ประทีปช่วง	กรรมการ
๗. นายชนะชัย กอผจญ	กรรมการ
๘. นางสาวรัตนา จงเกียรติขจร	กรรมการ
๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพคุณ สุดประเสริฐ	กรรมการและเลขานุการ
๑๐. นางสาวกมลวรรณ ยังลิ้อ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๑. นายรัตนพงศ์ แก้วน้อย	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

หน้าที่

๑. ปรับปรุงหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และจัดทำร่างหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ไทยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และให้เป็นไปตามกรอบของเวลาระยะเวลา และตรงตามเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด
๒. สรุปและรวบรวมการปรับปรุงหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และร่างหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ไทย ที่มีการดำเนินการสมบูรณ์นำเสนอคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา เพื่อทราบและเข้าพิจารณาให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
๓. ให้ความหมายและคำอธิบายรายวิชา ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
๔. จัดประชุมวิพากษ์หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และร่างหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ไทย พร้อมทั้งจัดทำเล่มฉบับร่างเพื่อเสนอต่อสภาวิชาการ และสถาบันตามลำดับ
๕. ปรับแก้ไขหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต และร่างหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ไทย ตามข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ พร้อมทั้งดำเนินการขออนุมัติความเห็นชอบจากสถาบันตามลำดับ
๖. นำเสนอหลักสูตรต่อองค์กรวิชาชีพ และนำเสนอ สำนักงาน สกอ. และสำนักงาน กคศ. เพื่อทราบ

คณะกรรมการฝ่ายเลขานุการ

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธีรภัทร์ ทองนิ่ม	ประธานกรรมการ
๒. นางสาวรัตน จงเกียรติขจร	กรรมการ
๓. นายอภิรักษ์ ไพบูลย์	กรรมการ
๔. นายรัตนพงศ์ แก้วน้อย	กรรมการ
๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพคุณ สุดประเสริฐ	กรรมการและเลขานุการ
๖. นางสาวกมลวรรณ ยิ่งลือ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๗. นายพระ โขติปัญญากุล	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

หน้าที่

๑. ประสานงานกับฝ่ายต่างๆ ในการดำเนินงานตลอดโครงการ
๒. กำกับ ดูแล เรื่องความเรียบร้อยตลอดโครงการ
๓. จัดทำงบประมาณ และการอนุมัติเบิกจ่ายตลอดโครงการ
๔. งานอื่นๆ ที่คณะอำนวยการได้มอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(รองศาสตราจารย์จันทนา สายทองคำ)

คณบดีคณะศิลปนาฏดุริยางค์ รัชการราชการแทน
อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ภาคผนวก ง
รายงานการประชุม
สภาวิชาการสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒

รายงานการประชุม

สภาวิชาการ

ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒

วันศุกร์ที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๒ เวลา ๐๙.๓๐-๑๔.๓๐ น.

ณ ห้องประชุม ๑ ตึกอำนวยการ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (วังหน้า)

ผู้มาประชุม

๑. นางนิภา	โสภาสัมฤทธิ์	ประธานสภาวิชาการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประวีณา	เอี่ยมยี่สุน	รองประธานสภาวิชาการ
๓. ศาสตราจารย์สุนทร	บุญญธิการ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๔. ศาสตราจารย์ขมนาด	กิจจันทร์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๕. ศาสตราจารย์ปริญญญา	ตันติสุข	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๖. รองศาสตราจารย์อมรา	กล้าเจริญ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๗. รองศาสตราจารย์มานพ	วิสุทธิแพทย์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๘. นางธนีนาฏ	ณ สุนทร	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๙. รองศาสตราจารย์ยุทธนา	ฉัพพรรณรัตน์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๐. นายชวลิต	สุนทรานนท์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พินณภัทร์	ถัมภ์รักษัตว์	กรรมการ
๑๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขวัญใจ	คงถาวร	กรรมการ
๑๓. นายเด่น	หวานจริง	กรรมการ
๑๔. นางกษมา	ประสงค์เจริญ	กรรมการ
๑๕. นางกัลยาณี	ยังสังข์	กรรมการ
๑๖. นางสาวสิริลักษณ์	ดุริยประณีต	กรรมการ
๑๗. นายจำเริญ	แก้วเพ็ญกร	กรรมการ
๑๘. นางขวัญใจ	พิมพ์พิมล	กรรมการ
๑๙. นายแผน	เอกจิตร	กรรมการ
๒๐. นายบุญพาด	ซึ้งคะมะโน	กรรมการ
๒๑. นายกิตติชัย	รัตนพันธ์	กรรมการ
๒๒. นางทัศนีย์	ศิวบวรวัฒนา	กรรมการ
๒๓. นายธีรพงษ์	ฉลาด	กรรมการ
๒๔. นางสาวศิริลักษณ์	ฉลองธรรม	เลขานุการ

๒๕. นายสมภพ	เชียวมณี	ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๖. นายวันเฉลิม	สว่างไสว	ผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้ไม่เข้าประชุม (ติตราชการ)

๑. ศาสตราจารย์วิโชค	มุกตามณี	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
---------------------	----------	----------------------

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นางสาวสาริตา	ประทีปช่วง	ผู้ช่วยอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพคุณ	สุดประเสริฐ	รองคณบดีคณะศิลปนาฏดุริยางค์
๓. นายชนัย	วรรณะสี	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
๔. นางสาวกมลวรรณ	ยังลือ	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

๑.๑ เรื่องที่ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

ไม่มี

๑.๒ เรื่องที่เลขานุการแจ้งที่ประชุมทราบ

๑.๒.๑ ขออนุญาตผู้ที่ไม่ได้เป็นกรรมการเข้าร่วมประชุม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประวีณา เอี่ยมยี่สุน ขออนุญาตผู้ที่ไม่ได้เป็น

กรรมการเข้าร่วมประชุม จำนวน ๔ ราย ดังนี้

๑. นางสาวสาริตา	ประทีปช่วง	ผู้ช่วยอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพคุณ	สุดประเสริฐ	รองคณบดีคณะศิลปนาฏดุริยางค์
๓. นายชนัย	วรรณะสี	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
๔. นางสาวกมลวรรณ	ยังลือ	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ

นางสาวศิริลักษณ์ ฉลองธรรม เลขาสภาวิชาการ แจ้งต่อที่ประชุม

คณะกรรมการสภาวิชา ชุดนี้ มีจำนวนทั้งหมด ๒๗ ท่าน เข้าร่วมประชุม จำนวน ๒๖ ท่าน ไม่ได้มาประชุม จำนวน ๓ ท่าน เนื่องจากติดประชุมที่ พว. ได้แก่ ศาสตราจารย์วิโชค มุกตามณี

มติสภาวิชาการ

อนุญาต

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๑

ข้อเท็จจริง

การประชุมคณะกรรมการสภาวิชาการ ครั้งที่ ๖/๒๕๖๑ เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๑ เวลา ๐๙.๓๐ – ๑๔.๓๐ น. เป็นการประชุมตามพระราชบัญญัติสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ.๒๕๕๐

เพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าด้วยการสภาวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๑๕ การประชุมสภาวิชาการให้นำข้อบังคับสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ.๒๕๕๒ ว่าด้วยการประชุมสภาสถาบัน มาบังคับใช้โดยอนุโลม ข้อ ๖(๒) “เลขานุการมีหน้าที่จัดทำรายงานการประชุม” และข้อ ๑๙ กรรมการมีสิทธิแก้ไขเพิ่มรายงานการประชุมให้ตรงตามที่กล่าวไว้ในการประชุมได้ การจะแก้ไขหรือไม่นั้น สุดแล้วแต่มติของที่ประชุมจะพิจารณาหรือวินิจฉัยขาด” ทั้งนี้เลขานุการได้นำส่งรายงานการประชุมให้กรรมการสภาวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ล่วงหน้าแล้ว

ประเด็นที่เสนอต่อสภาวิชาการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณารับรองรายงานการประชุม

มติสภาวิชาการ รับรองรายงานการประชุมสภาวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ครั้งที่ ๖/๒๕๖๑ เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๑ โดยแก้ไขดังนี้

หน้า ๕ บรรทัดที่ ๒๐ ลำดับที่ ๑๔ นายจำเริญ แก้วเพ็ชรโร เปลี่ยนเป็น นายจำเริญ แก้วเพ็ชรกร

หน้า ๖ บรรทัดที่ ๒๘ ลำดับที่ ๑๘ นายจำเริญ แก้วเพ็ชรโร เปลี่ยนเป็น นายจำเริญ แก้วเพ็ชรกร

หน้า ๗ บรรทัดที่ ๒๖ หัวข้อ ๓.๑ คำสั่งสภาสถาบันสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เปลี่ยนเป็น คำสั่งสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

หน้า ๑๑ บรรทัดที่ ๓ หัวข้อ ๔.๑.๑ สาขาวิชานาฏศิลป์ เปลี่ยนเป็น สาขาวิชานาฏศิลป์

หน้า ๑๑ บรรทัดที่ ๒๓ การวิเคราะห์วรรณกรรมการแสดง เปลี่ยนเป็น นาฏกรรมวิจิตร

หน้า ๑๑ บรรทัดที่ ๒๔ ภูมิปัญญานาฏยประดิษฐ์ เปลี่ยนเป็น ภูมิปัญญานาฏยประดิษฐ์

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องแจ้งเพื่อทราบ

๓.๑ การเพิ่มแผนการศึกษาของหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

ข้อเท็จจริง

ตามที่โครงการบัณฑิตศึกษา นำเสนอหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์และสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๒) ในการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๖/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๑ คณะกรรมการให้คำแนะนำว่า ควรเพิ่มการจัดการศึกษา แผน ข เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้สนใจมีทางเลือกในการศึกษาเพิ่มขึ้น ในการนี้ โครงการบัณฑิตศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จึงปรับปรุงและเพิ่มรายละเอียดของแผนการศึกษาในหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์และสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ แผน ข เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ประเด็นที่เสนอต่อสภาวิชาการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

นางสาวสารिता ประทีปช่วง จากการนำคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ มาปรับเพิ่มเติม จึงได้เพิ่มแผนการศึกษา แผน ข ลงไปทั้งสาขาวิชานาฏศิลป์และสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ และเพิ่มในบทที่ ๓ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

๑. ผลการสอบภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด
๒. แผนการรับนักศึกษา แผน ข โดยจะรับนักศึกษา ทั้งหมด ๑๕ คน
๓. การประมาณการค่าใช้จ่าย

๔. โครงสร้างหลักสูตรทั้งหมด จำนวน ๓๙ หน่วยกิต วิชาพื้นฐานไม่บังคับหน่วยกิต วิชาบังคับ ๑๘ หน่วยกิต เหมือน แผน ก ส่วนวิชาเลือกจะเพิ่มอีก ๑๕ หน่วยกิต คือเพิ่มมาอีก ๒ ตัว และสารนิพนธ์ จำนวน ๖ หน่วยกิต และจะมีรายละเอียดของหลักสูตร ในรายวิชาเลือกของแผน ข

- สาขาวิชานาฏศิลป์ จะมีวิชาเลือก ได้แก่ รายวิชาทฤษฎีการละครและการแสดง , การแสดงราชสำนักและการแสดงพื้นบ้าน, การแสดงตะวันออกและตะวันตก, การแสดงร่วมสมัย, เทคโนโลยีและการออกแบบงานนาฏศิลป์, การศึกษาเฉพาะการแสดงด้านนาฏศิลป์

- สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ จะมีวิชาเลือก ได้แก่ เทคโนโลยีและการผลิตสื่อทางดุริยางคศิลป์, มนุษยวิทยาการดนตรี, ดนตรีโลก ดนตรีพื้นบ้าน, การศึกษาเฉพาะด้านทางดุริยางคศิลป์

- วิทยานิพนธ์จะเพิ่มเติมในข้อ ๔ แผน ก จำนวน ๑๒ หน่วยกิต และนักศึกษาที่เลือกแผน ข จะต้องทำสารนิพนธ์ จำนวน ๖ หน่วยกิต

- ส่วนแผนการศึกษาจะจัดเหมือนกันทั้ง แผน ก และ แผน ข ส่วนใน แผน ข จะเพิ่มรายวิชาเลือก ในชั้นปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒

- คำอธิบายรายวิชาของสารนิพนธ์ในสาขาวิชานาฏศิลป์ ได้แก่ การจัดเตรียม การกำหนดหัวข้อสารนิพนธ์ทางด้านนาฏศิลป์ โครงร่างสารนิพนธ์ การทำสารนิพนธ์ตามระเบียบวิธีวิจัย คุณธรรมจริยธรรมในการวิจัย รายงานการวิจัย และการนำเสนอผลการวิจัย

- คำอธิบายรายวิชาของสารนิพนธ์ในสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ การจัดเตรียม การกำหนดหัวข้อสารนิพนธ์ทางด้านดุริยางคศิลป์ โครงร่างสารนิพนธ์ การทำสารนิพนธ์ตามระเบียบวิธีวิจัย คุณธรรมจริยธรรมในการวิจัย รายงานการวิจัย และการนำเสนอผลการวิจัย

- เพิ่มเติมในบทที่ ๕ การประเมินผลนักศึกษา ข้อ ๓ เกณฑ์การสำเร็จการศึกษา รายละเอียดเพิ่มเติมในข้อ ๓.๒ แผน ข คือ นักศึกษาใช้เวลาศึกษา ไม่เกิน ๕ ปี สอบได้ตามโครงสร้างหลักสูตร คือ ทั้งหมด ๓๓ หน่วยกิต ทำสารนิพนธ์ ๖ หน่วยกิต จำนวนหลักสูตรตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๓๙ หน่วยกิต มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร ๓.๐๐ การสอบภาษาอังกฤษตามที่สถาบันกำหนด ต้องสอบผ่านประมวลความรู้ เป็นผู้มีความประพฤติดี เสนอสารนิพนธ์และสอบสารนิพนธ์ตามข้อบังคับของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สารนิพนธ์และส่วนหนึ่งของสารนิพนธ์จะต้องได้รับการเผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สืบค้นได้

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของสภาวิชาการ

นางนิภา โสภาสัมฤทธิ์ ได้ชี้แจงว่า โดยปกติแล้วเน้นแผน ก เนื่องจากเราเน้นปฏิบัติ แต่แผน ข ผู้ทรงคุณวุฒิได้แนะนำว่าควรมีไว้ให้ครบ จึงดำเนินการตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำ

ดร.ธนิษฐ ฤทธ ตามที่เราส่งหลักสูตรไป เราส่งแผน ก ทำวิทยานิพนธ์อย่างเดียว และสกอ.ได้ให้คำแนะนำให้เปิดแผน ข เนื่องจากหากมีนักศึกษาที่จำเป็นต้องเรียน แผน ข นั้นจะเป็นสิ่งที่เปิดโอกาสให้กับนักศึกษา แม้กระทั่งเดิมเราไม่มีแผน ก แต่ สกอ. ได้แนะนำให้ทำแผน ก เพราะในปัจจุบันได้มีผู้ที่มีประสบการณ์มากมายที่สามารถมาเรียนแบบวิทยานิพนธ์อย่างเดียวได้ อย่าปิดกั้น เราจึงจำเป็นต้องทำถึง ๓ แผน เพื่อให้ครอบคลุม และเปิดโอกาสได้อย่างหลากหลาย และในอนาคตเราอาจต้องสอนผ่านออนไลน์ ซึ่ง

สามารถเทียบโอนหน่วยกิตได้ จึงได้นำเสนอในที่ประชุมเพื่อจะได้มีความหลากหลายในการจัดการศึกษาในอนาคต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัฒนภัทร์ ถมั่งรักษัสัตว์ ความแตกต่างระหว่างวิทยานิพนธ์กับสารนิพนธ์ ในการเขียนคำอธิบายรายวิชาต้องชัดเจน ลักษณะของการเขียนนี้จะไม่ใช่คำอธิบายรายวิชาของวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ น่าจะมีการศึกษาองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์หรือหากเป็นด้านดนตรีก็ควรเป็นการศึกษาองค์ความรู้ด้านดนตรีและศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ตามระเบียบวิธีวิจัย โดยนำเสนอผลงานวิจัยและตีพิมพ์ผลงานตามเกณฑ์ที่กำหนด หน้า ๒๑ เพราะการเขียนวิทยานิพนธ์ว่าศึกษาองค์ความรู้ด้านวิจัย ด้านจัดเตรียมการกำหนดหัวข้อวิทยานิพนธ์ด้านนาฏศิลป์ โครงร่างนิพนธ์ น่าจะไม่ใช่คำอธิบายรายวิชา ควรระบุว่าวิทยานิพนธ์คือศึกษาอะไร สารนิพนธ์มีความต่างกันตรงไหน ในระหว่างวิทยานิพนธ์กับสารนิพนธ์ควรเขียนให้ต่างกัน

นางสาวสาริตา ประทีปช่วง ในรายละเอียดของวิทยานิพนธ์กับสารนิพนธ์นั้นไม่มีอะไรต่างกันเลย ต่างกันที่น้ำหนักของเนื้อหางานจะมีความลุ่มลึกขนาดไหน โดยเน้นหนักขององค์ความรู้ที่ได้รับ

รองศาสตราจารย์ ดร.ยุทธนา ฉัพพรรณรัตน์ คณะกรรมการสภาวิชาการชุดนี้เป็นคณะกรรมการพิจารณากลับกรอนโยบายวิชาการ โดยคณะกรรมการจะพิจารณาเฉพาะเรื่องของนโยบาย แต่ไม่ได้พิจารณาเรื่องวิพากษ์หลักสูตร โดยหากจะให้คณะกรรมการพิจารณา ถ้าเป็นหลักสูตรปรับปรุง ควรมีตารางเปรียบเทียบระหว่างแบบเดิมกับแบบใหม่ เปรียบเทียบในองค์ประกอบต่อไปนี้

๑. การที่ปรับปรุงครั้งนี้ มีผลต่อลูกค้าที่เค้ามองอย่างไร
๒. ความคุ้มค่า คุ้มทุนอย่างไร ในการปรับปรุงครั้งนี้
๓. มาตรฐานและคุณภาพ โดยกล่าวถึงคุณสมบัติของอาจารย์ตามเกณฑ์ ๒๕๕๘ โดยคุณสมบัติของอาจารย์กับผลงาน ๕ ปีย้อนหลัง ต้องนำเสนอกับคณะกรรมการชุดนี้ว่าคุณสมบัติเป็นไปตามเกณฑ์ชาติหรือไม่ โดยเล่มสรุปควรแสดงรายละเอียดให้ชัดเจน
๔. โครงสร้างของหลักสูตร โดยแบบเดิมเป็นอย่างไร มีอะไรใหม่ และมีความน่าสนใจตรงไหน และสอดคล้องกับนโยบายวิชาการอย่างไร

ผลของการวิพากษ์ของผู้ทรงคุณวุฒิที่วิพากษ์หลักสูตร เมื่อวิพากษ์มาแล้วมีมุมมอง ๑,๒,๓ มีตัวที่วิพากษ์แล้วปรับแก้ หรือยืนไว้อย่างไร และสอดคล้องกับนโยบายของกรรมการสภาวิชาที่ให้ไว้อย่างไร กรรมการชุดนี้ควรพิจารณาเรื่องของการพัฒนาหลักสูตร ตามแบบสรุปที่กล่าวมานั้นสอดคล้องกับนโยบาย สิ่งที่เป็นข้อบังคับ ระเบียบประกาศของบัณฑิตศึกษาของ สบศ.อย่างไร เนื่องจากกรณีได้ผ่านกระบวนการพัฒนาหลักสูตรมาแล้ว จึงเห็นสมควรให้เพิ่ม แผน ข แต่กระบวนการควรกลับไปให้ผู้วิพากษ์อีกครั้งเพื่อดูว่ามีความคิดเห็นอย่างไร แล้วจึงส่งกลับมาที่คณะกรรมการสภาวิชาการ และรายงานสภาต่อไป ส่วนเรื่องหลักสูตรใหม่ ให้ดำเนินการเช่นเดียวกัน แต่ไม่มีการเปรียบเทียบเนื่องจากเป็นเรื่องที่ยังไม่เกิดขึ้น

ศาสตราจารย์สุนทร บุญญาธิการ คำว่าสารนิพนธ์กับวิทยานิพนธ์แตกต่างกันมาก เพราะวิทยานิพนธ์แสดงถึงความสามารถในการวิจัย แต่สารนิพนธ์ไม่ได้ดำเนินการเท่ากับวิทยานิพนธ์ และควรจะมีการประชุมร่วมกันเพื่อหาแนวทางการดำเนินการว่าควรมีทิศทางใด ทั้งแผน ก และ แผน ข เน้น Performance กับโลกปัจจุบัน อย่างไร โดยกรรมการวิชาต้องมีส่วนร่วมด้วย

ศาสตราจารย์ชมนาด กิจจันทร์ เมื่อคณะกรรมการชุดนี้ยังไม่ได้เห็นชอบหลักสูตรนี้ จึงต้องกลับมาพิจารณาใหม่อีกครั้ง และเห็นด้วยที่จะให้แนบรายชื่อคณะกรรมการวิพากษ์หลักสูตร พร้อมกับรายงานข้อคิดเห็นในการวิพากษ์ ได้มีการวิพากษ์อย่างไร ได้มีการแก้ไขหรือไม่ และควรเพิ่มแผน ข เพื่อเพิ่มช่องทางให้กับนักศึกษาได้อีกช่องทางหนึ่ง

ดร.ธนิษฐ ญ สุนทร เพิ่มเติมเรื่องหลักสูตรปริญญาโท ในปี ๒๕๕๘ จะมี ก๑ ทำวิทยานิพนธ์อย่างเดียว ก๒ ทำวิทยานิพนธ์กับรายวิชา แผน ข คือสารนิพนธ์ ส่วนหลักสูตร ป.เอก เรียกว่าแบบ ๑.๑ คือ วิทยานิพนธ์ อย่างเดียว แบบ ๑.๒ คือ วิทยานิพนธ์และเรียนรายวิชา โดยไม่ว่าจะเป็นแผนใดก็ตาม สถาบันฯ ผู้ที่ทำหลักสูตร ควรพิจารณานโยบายประมาณ ๕ ข้อ ในระดับบัณฑิตศึกษา คือ

๑. คุณภาพในการรับนักศึกษา อาจารย์มีคุณภาพในการรับนักศึกษาอย่างไร
๒. คุณภาพของหลักสูตร ควรพิจารณาว่ามีตรงนั้นหรือ ตรงนี้หรือไม่
๓. คุณภาพของอาจารย์ที่ปรึกษา
๔. คุณภาพของการกระบวนการคุมวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์
๕. คุณภาพของวิทยานิพนธ์

ไม่ว่าจะทำหลักสูตร ป.โท หรือ ป.เอก จะเป็นแผน ก หรือ แผน ข ก็ตาม จะไม่สามารถหลีกเลี่ยงการตรวจแบบพิชยพิจารณาได้ โดยจะพิจารณาสิ่งเหล่านี้ โดยหากสามารถตอบคำถาม ๕ ข้อนี้ได้ จะไม่มีปัญหาใดๆ แต่ที่นำเสนอแผน ข เพราะเนื่องจากปัญหาของบัณฑิตศึกษานั้นมีเยอะมาก จึงต้องมี แผน ข เอาไว้ เพื่อที่นักศึกษาจะได้ไม่เสียประโยชน์ ส่วนแผน ก ก็มีประโยชน์เพราะในสถาบันมีศิลปินมากมาย ไม่จำเป็นต้องเรียนรายวิชา เพราะการเรียนรายวิชานั้นสำหรับผู้ที่ยังไม่มีประสบการณ์เท่านั้น เพื่อที่จะได้มีการพัฒนาการจากปริญญาตรีไปจนถึงปริญญาโทได้ ส่วนในระดับปริญญาเอก ควรมีแผนที่ทำวิทยานิพนธ์กับรายวิชา เพราะท่านมีผู้ทรงคุณวุฒิมากมาย ไม่จำเป็นต้องเรียนรายวิชา เพราะเป็นผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว

มติสภาวิชาการ เห็นชอบโดยหลักการและให้ผู้รับผิดชอบดำเนินการตามข้อเสนอแนะ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเพื่อพิจารณา

๔.๑ การพิจารณาหลักสูตรดุขภูิบัณฑิตศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๔.๑.๑ หลักสูตรศิลปดุขภูิบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๒)

ข้อเท็จจริง

ตามแนวนโยบายของอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีความประสงค์จะพัฒนา วุฒิทางการศึกษาที่สูงขึ้นกว่าระดับปริญญาโท จึงมีแนวคิดในการเปิดการศึกษาระดับปริญญาเอกให้กับบุคคลใน หน่วยงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และบุคคลทั่วไปที่มีความสนใจเข้าศึกษา โดยกำหนดกลุ่มเป้าหมายจะให้ จัดการศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๖๒

ในการนี้ โครงการบัณฑิตศึกษา ดำเนินการจัดทำร่างหลักสูตรดุขภูิบัณฑิต สาขาวิชา นาฏศิลป์ โดยมีคณะกรรมการจัดทำร่างหลักสูตร ซึ่งสถาบันฯ แต่งตั้งร่วมพิจารณาและจัดทำรายละเอียด หลักสูตรให้เกิดความสมบูรณ์เพื่อให้มีมาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนด จึงขอนำเสนอหลักสูตรฯ ดังกล่าวต่อ คณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

ประเด็นที่เสนอต่อสภาวิชาการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความเห็นชอบ หลักสูตรศิลปดุขภูิบัณฑิต สาขาวิชา นาฏศิลป์ (หลักสูตรใหม่ พ.ศ.๒๕๖๒)

ดร.ชนัย วรรณะลี นำเสนอข้อมูลหลักสูตรศิลปดุขภูิบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมีคณะกรรมการวิพากย์หลักสูตรดุขภูิบัณฑิต ได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร.สุรพล วิรุฬกรักษ์, รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนิตย์ วิงวอน, ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัครวิทย์ เรืองรอง โดยให้ข้อสังเกตใน เรื่องของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและ อาจารย์ประจำหลักสูตรต้องมีคุณสมบัติตามเกณฑ์มาตรฐานของ สกอ. ที่กำหนดในปี ๒๕๕๘ โดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องมีผลงานย้อนหลัง ๕ ปี จำนวน ๓ เรื่อง อย่าง น้อยใน ๓ เรื่อง ต้องมีงานวิจัย

รองศาสตราจารย์จินตนา สายทองคำ ผลงานของอ.ประจำหลักสูตร (หน้า ๓) สามารถเพิ่มคำต่อท้ายคำว่า งานวิจัย/ งานสร้างสรรค์ ได้หรือไม่ เพราะอาจารย์ส่วนใหญ่ที่สถาบันทำงาน สร้างสรรค์ค่อนข้างมาก นอกจากมีผลงานการแสดงแล้วยังทำเอกสารในรูปแบบการวิจัย คือมี ๕ บท และยัง ดีพิมพ์บทความนำเสนอในการนำเสนองานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ เพื่อเพิ่มผลงานทางวิชาการได้มากขึ้น

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของสภาวิชาการ

๑. ควรตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมาดูแลหลักสูตร
๒. งานสร้างสรรค์จะอยู่ในกลุ่มผลงานในลักษณะอื่นๆ เหตุผลคือคำนิยามของผลงานในลักษณะอื่นๆ จะระบุในการกำหนดตำแหน่งและนำไปเทียบเคียง จะถือว่างานศิลปะ สิ่งประดิษฐ์ วรรณกรรม งานแปล งานที่นอกเหนือจากงานวิจัยสามารถนำไปเทียบเคียงได้
๓. ผลงานทางวิชาการที่นำไปขอตำแหน่งทางวิชาการได้นับเป็นงานวิชาการทั้งสิ้น ที่จะเป็นคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบและประจำและงานสร้างสรรค์เป็นสับเซตของผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นๆ
๔. ผลงานทางวิชาการต้องย้อนหลัง ๕ ปี ก่อนที่เล่มหลักสูตรจะเข้าสภา และในระดับของโท เอก ผลงานใน ๓ ชั้นจะต้องเป็นงานวิจัย ๑ ชั้น เนื่องจากเป็นปริญญาทางดุขฎี ต้องใช้ทักษะในเรื่องของการคุมวิทยานิพนธ์ เพราะ สกอ. ต้องการให้มีความเข้มแข็งในเรื่องของวิทยาการวิจัย และต้องเป็นงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่
๕. ควรมีรายวิชาใหม่ๆ ที่เป็นองค์ประกอบร่วมทางด้านนาฏศิลป์/ดนตรี สามารถไปพัฒนางานวิจัยได้
๖. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิของปริญญาเอก (หน้า ๒๗) อาจยังไม่ใช้คำที่เหมาะสมสำหรับปริญญาเอก ให้นำมาตรฐานคุณวุฒิในระดับปริญญาเอกมาใส่เพื่อความเหมาะสมทั้งสองหลักสูตร
๗. ควรวิเคราะห์จุดเด่นมาเป็นจุดขายของหลักสูตร
๘. เกรดเฉลี่ยที่รับเข้า ๓.๕๐ สูงเกินไป ควรปรับลดลงมาเป็น ๓.๐๐
๙. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา (หน้า ๒ ข้อ ๘.๔) นักวิชาการ หรือผู้บริหารสถาบัน เนื่องจากเราไม่มีวิชาที่สอนเกี่ยวกับผู้บริหาร จึงควรมีรายวิชาที่เกี่ยวกับด้านบริหาร
๑๐. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นสถาบันที่มีองค์ความรู้ ซึ่งสามารถทำเป็น KM และเผยแพร่องค์ความรู้ต่อไปได้
๑๑. ควรจำแนกสมรรถนะตั้งแต่ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ในชื่อหลักสูตรเดียวกัน เราจะสร้างคนแบบไหน เพราะ สบศ.มีต้นทุนอยู่แล้ว จะบริหารจัดการต้นทุนเหล่านั้น ในรูปแบบของการจัดการหลักสูตรอย่างไร คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสบศ. เป็นอย่างไร จะสามารถสร้างสมรรถนะของโทและเอกได้อย่างไร

มติสภาวิชาการ เห็นชอบโดยหลักการและดำเนินการตามข้อเสนอแนะ

๔.๑.๑ หลักสูตรศิลปดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุขฎียางคศิลป์ (หลักสูตรใหม่ พ.ศ.๒๕๖๒)

ข้อเท็จจริง

ตามแนวนโยบายของอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีความประสงค์จะพัฒนา
วุฒิทางการศึกษาที่สูงขึ้นกว่าระดับปริญญาโท จึงมีแนวคิดในการเปิดการศึกษาระดับปริญญาเอกให้กับบุคคลใน
หน่วยงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และบุคคลทั่วไปที่มีความสนใจเข้าศึกษา โดยกำหนดกลุ่มเป้าหมายจะให้
จัดการศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๖๒

ในการนี้ โครงการบัณฑิตศึกษา ดำเนินการจัดทำร่างหลักสูตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
ดุริยางคศิลป์ โดยมีคณะกรรมการจัดทำร่างหลักสูตร ซึ่งสถาบันฯ แต่งตั้งร่วมพิจารณาและจัดทำรายละเอียด
หลักสูตรให้เกิดความสมบูรณ์เพื่อให้มีมาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนด จึงขอนำเสนอหลักสูตรฯ ดังกล่าวต่อ
คณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

๒. ประเด็นที่เสนอต่อสภาวิชาการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความเห็นชอบ หลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริ
ยางคศิลป์ (หลักสูตรใหม่ พ.ศ.๒๕๖๒)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพคุณ สุตประเสริฐ นำเสนอข้อมูลหลักสูตรศิลปดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของสภาวิชาการ

๑. ตรวจสอบผลงานทางวิชาการย้อนหลัง ๕ ปี วิธีการนับคือย้อนหลังตั้งแต่ปี ๒๕๖๒
ลงไป ตัวไหนที่เป็นตัวบ่งชี้ที่ยังไม่มีผลลัพธ์เกิดขึ้น ไม่ต้องทำเครื่องหมายถูก ให้ว่างไว้ก่อน การเปรียบเทียบ
ระหว่าง ป.โท กับ ป.เอก ต้องอธิบายให้กรรมการสภาเข้าใจทั้งสองเล่ม

๒. จำนวนแผนรับควรพิจารณาให้คุ้มค่าคุ้มทุน ควรแสดงให้เห็นว่าหลักสูตรจะสร้าง
อะไรจะทำอะไร ประโยชน์ที่เกิดประมานนี้ outcome ที่เกิดขึ้นประมานนี้ และหลักสูตรควรมีการลิ้งค์กับ
หน่วยงานภายนอก

๓. ควรเปิดแผนแบบ ๑.๑ การทำวิทยานิพนธ์ด้วยอีกหนึ่งแผน หากต้องการให้ผู้เรียน
มีความรู้เรื่องงานวิจัย สามารถเสริมให้ผู้เรียนเรียนวิจัยเพิ่มเติมได้ โดยไม่นับหน่วยกิต เป็นประโยชน์กับศิลปินที่
มีประสบการณ์เยอะๆ ท่านไม่มีความจำเป็นต้องเรียนรายวิชาอีกต่อไป ซึ่งเหมาะสำหรับศิลปินพื้นบ้านที่อยู่ใน
ต่างจังหวัด

มติสภาวิชาการ เห็นชอบโดยหลักการและดำเนินการตามข้อเสนอแนะ

๔.๒ ขอเปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (๕ ปี)
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๕๘) ของวิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา วิทยาลัย
นาฏศิลปนครศรีธรรมราช วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง และคณะศิลปศึกษา

ข้อเท็จจริง

คณะศิลปศึกษา ขอเปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตร
บัณฑิต (๕ ปี) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๘ ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการประจำคณะศิลปศึกษา ครั้งที่
๒ /๒๕๖๑ จำนวน ๕ แห่ง ดังนี้

๑.๑ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ ขอเปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำหลักสูตร
จำนวน ๒ หลักสูตร ได้แก่ สาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษา จำนวน ๓ ราย และสาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา
จำนวน ๓ ราย เนื่องจากอาจารย์ประจำหลักสูตรเดิมได้เกษียณอายุราชการ

๑.๒ วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา ขอเปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำ
หลักสูตร สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา จำนวน ๒ ราย เนื่องจากอาจารย์ประจำหลักสูตรเดิมลาออก

๑.๓ วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช ขอเปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำ
หลักสูตร สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา จำนวน ๒ ราย เนื่องจากอาจารย์ประจำหลักสูตรเดิมได้ย้ายไป
บรรจุในสถานศึกษาอื่นของสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑.๔ วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง ขอเปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำหลักสูตร
สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา จำนวน ๒ ราย เนื่องจากอาจารย์ประจำหลักสูตรเดิมได้เกษียณอายุราชการ

๑.๕ คณะศิลปศึกษา ขอเปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน ๒
หลักสูตร ได้แก่ สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา เปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน ๑ ราย เนื่องจาก
อาจารย์ประจำหลักสูตรเดิมได้ย้ายไปเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาเอก สาขาวิชาดนตรี คีตศิลป์
สากลศึกษา เปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน ๒ ราย เนื่องจากอาจารย์ประจำหลักสูตรเดิมได้ย้าย
ไปบรรจุในสถานศึกษาอื่นของสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ประเด็นที่เสนอต่อสภาวิชาการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ก่อนนำเสนอต่อสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต่อไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิมณภัทร์ ฅม้งรักษ์สัตว์ รายงานในที่ประชุมเรื่องการขอ
เปลี่ยนแปลงประจำหลักสูตร จำนวน ๕ แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง และคณะศิลปศึกษา โดยผ่านความเห็นชอบจาก คณะกรรมการประจำคณะ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๑ ได้แก่

๑. วิทยาลัยนาฏศิลปเชียงใหม่

๑.๑ การเปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษา

ลำดับที่ ๑ จากผู้ช่วยศาสตราจารย์คำนึง สุขเกษม ปรับเปลี่ยนเป็น ว่าที่ร้อยตรีปิยชาติ แก้วมณีเนื่องจากเนื่องจากอาจารย์ประจำหลักสูตรเดิมได้เกษียณอายุราชการ

ลำดับที่ ๒ จากนายธีรวัฒน์ หมื่นทา ปรับเปลี่ยนเป็น นายธงชัย จินชาติ เนื่องจากอาจารย์ประจำหลักสูตรเดิมได้ย้ายไปรับผิดชอบหลักสูตรศิลปะดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน

ลำดับที่ ๓ จากนายสรายุทธ อ่องแสงคุณ ปรับเปลี่ยนเป็น นางสาวศิริรักษ์ ศรีแก้ว เนื่องจากอาจารย์ประจำหลักสูตรเดิมเป็นอาจารย์ประจำอยู่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จึงได้แต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตรใหม่ที่มีคุณสมบัติสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน

๑.๒ การเปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา

ลำดับที่ ๑ จากนายถาวร หัสดี ปรับเปลี่ยนเป็น นายอนุวัฒน์ บิสสุริ เนื่องจากอาจารย์ประจำหลักสูตรเดิมได้เกษียณอายุราชการ

ลำดับที่ ๒ จากนางสาวธิดา เกิดผล ปรับเปลี่ยนเป็น ว่าที่ร้อยตรีสิทธิศักดิ์ ไชยวงศ์ เนื่องจากอาจารย์ประจำหลักสูตรเดิมได้เกษียณอายุราชการ

ลำดับที่ ๓ จากนายสรายุทธ รอบรู้ ปรับเปลี่ยนเป็น นางสาววรัญญา เป้งทอง เนื่องจากอาจารย์ประจำหลักสูตรใหม่ได้ได้รับบรรจุแต่งตั้งในตำแหน่งอาจารย์และมีคุณสมบัติสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน

๒. วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา

๒.๑ การเปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา

ลำดับที่ ๑ จากนายคทายุทธ์ ผาผง ปรับเปลี่ยนเป็น นายยงยุทธ ไพรสุข เนื่องจากอาจารย์ประจำหลักสูตรเดิมหมดสัญญาจ้างกับทางวิทยาลัย จึงได้แต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตรใหม่ที่มีคุณสมบัติตรงสาขาทั้งระดับปริญญาตรีและปริญญาโท

ลำดับที่ ๒ จากนายอิทธิพัทธ์ ขริมสันเทียะปรับเปลี่ยนเป็น นายจักรกฤษณ์ เสี่ยงกลิ่น เนื่องจากอาจารย์ประจำหลักสูตรใหม่ มีคุณวุฒิปริญญาตรีและปริญญาโทตรงสาขาวิชาที่เปิดการเรียนการสอน

๓. วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช

๓.๑ การเปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์
ไทยศึกษา

ลำดับที่ ๑ จากนายภัทรระ กัมฉีแยง ปรับเปลี่ยนเป็น นายกณพ กัมฉีแยง
เนื่องจากอาจารย์ประจำหลักสูตรเดิมลาออก จึงได้แต่งตั้ง อาจารย์ประจำหลักสูตรใหม่ที่ได้รับการบรรจุใน
ตำแหน่งอาจารย์และมีคุณสมบัติตรงสาขา

ลำดับที่ ๒ จากนายภัทรพงษ์ สิงห์แก้วปรับเปลี่ยนเป็น นางสาวนันท์กานต์
แสงคำ เนื่องจากอาจารย์ประจำหลักสูตรใหม่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งในตำแหน่งอาจารย์และมีคุณสมบัติตรงสาขา

๔. วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง

๔.๑ การเปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษา
จาก รองศาสตราจารย์อมรา กล้าเจริญ ปรับเปลี่ยนเป็น นางสาว
นพภรณ์ คำสระน้อย เนื่องจากได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการ ตำแหน่ง อาจารย์

๔.๒ การเปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา
ลำดับที่ ๑ จากนายวีระศักดิ์ กลั่นรอดปรับเปลี่ยนเป็น นายชำนาญ สวาย
คำข้าว เนื่องจากอาจารย์ประจำหลักสูตรเดิมได้เกษียณอายุราชการ

ลำดับที่ ๒ จากนางชโลมใจ กลั่นรอด ปรับเปลี่ยนเป็น นายชำนาญ
แก้วสว่าง เนื่องจากอาจารย์ประจำหลักสูตรเดิมได้เกษียณอายุราชการ

๕. คณะศิลปศึกษา

๕.๑ การเปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา
จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดุขฎิ มีป้อม ปรับเปลี่ยนเป็น นายธีรพงษ์ ฉลาด
เนื่องจากอาจารย์ประจำหลักสูตรเดิมได้ย้ายไปเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาเอก

๕.๒ การเปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษา
ลำดับที่ ๑ จากนางสาวนันท์กานต์ แสงคำ ปรับเปลี่ยนเป็น นายดิเรก
ทศมาลัย เนื่องจากอาจารย์ประจำหลักสูตรเดิมได้ย้ายไปบรรจุในสถานศึกษาอื่นของสังกัดสถาบันบัณฑิต พัฒน
ศิลป์

ลำดับที่ ๒ จากนางสาวมรกต ไพศรี ปรับเปลี่ยนเป็น นายพงศกร ศักดิ์ศิลป์อุดม เนื่องจากอาจารย์ประจำหลักสูตรใหม่ได้รับการบรรจุในตำแหน่งอาจารย์ จึงได้แต่งตั้งเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรและ มีคุณวุฒิตรงสาขา

มติสภาวิชาการ เห็นชอบให้เปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำหลักสูตร และให้ปรับปรุงแบบฟอร์มการขอเปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำหลักสูตรให้สอดคล้องกับคุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตรตามมาตรฐานที่กำหนด

๔.๓ ขอปรับแผนการรับนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ปีการศึกษา ๒๕๖๒ ของวิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง วิทยาลัยนาฏศิลปพบุรี และวิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา

๑. ข้อเท็จจริง

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง วิทยาลัยนาฏศิลปพบุรี และวิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา ขอปรับแผนการรับนักศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๒ เนื่องจากเพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนในท้องถิ่น ทั้งนี้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำคณะศิลปศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๒ /๒๕๖๑ เรียบร้อยแล้ว

ประเด็นที่เสนอต่อสภาวิชาการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ก่อนนำเสนอต่อสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต่อไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิมพ์ภัทร์ ฅม้งรักษ์สัตว์ รายงานในที่ประชุมเรื่องการขอปรับแผนการรับนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ปีการศึกษา ๒๕๖๒ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำคณะศิลปศึกษา จำนวน ๔ แห่ง ดังนี้

๑. วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช ปรับแผนรับสาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษา จาก ๓๐ คน เป็น ๔๐ คน สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา จาก ๑๐ คน เป็น ๒๐ คน

๒. วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง ปรับแผนรับสาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษา จาก ๓๐ คน เป็น ๔๐ คน สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา จาก ๑๐ คน เป็น ๒๐ คน

๓. วิทยาลัยนาฏศิลปพบุรี ปรับแผนรับสาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษา จาก ๓๐ คน เป็น ๔๐ คน

๔. วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา ปรับแผนรับสาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษา จาก ๓๐ คน เป็น ๔๐ คน สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา จำนวนรวมสองแขนง ปรับจาก ๑๕ คนเป็น ๒๐ คน โดยแขนงวิชาดนตรีไทยปรับจาก ๑๐ คน เป็น ๑๕ คน ส่วนแขนงวิชาคีตศิลป์ไทย คงเดิม คือ ๕ คน

จากมติที่ประชุมคณะกรรมการประจำคณะ ได้มีมติให้ในปีการศึกษาต่อไป หากวิทยาลัยมีความประสงค์จะปรับแผนรับต้องดำเนินการขอปรับแผนรับก่อน โดยคณะกรรมการเสนอแนะให้ ปรับเป็นตัวเลขกลมๆ การขอปรับแผนรับต้องดำเนินการก่อนที่จะประกาศรับสมัคร ต้องมีการวางแผนให้ ชัดเจนก่อนการประกาศรับ หากไม่ดำเนินการก่อนการประกาศรับสมัครจะไม่เปลี่ยนแปลงแผนรับ เมื่อปรับ แผนรับแล้วต้องส่งเอกสารเพิ่มเติมคือการจัดห้องเรียนตามเกณฑ์ครูสภาคือ ๓๐ คน ต่อ ๑ ห้อง และอาจารย์ผู้สอน ต้องมีคุณสมบัติ ตรงตามสาขา และแนบตารางสอนและจำนวนผู้สอน ตารางคุณวุฒิของอาจารย์ผู้สอน

มติสภาวิชาการ เห็นชอบให้ปรับแผนการรับนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต
ปีการศึกษา ๒๕๖๒

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่นๆ (ถ้ามี)

๕.๑ กำหนดการประชุมสภาวิชาการครั้งต่อไป

ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า สภาวิชาการจะมีการประชุมเดือนเว้นเดือน โดย กำหนดเป็นวันพฤหัสบดีแรกของเดือนนั้น เนื่องจากครั้งต่อไปจะมีวาระการขออนุมัติจบการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๑ จึงกำหนดการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๒ เวลา ๐๙.๓๐ น. ณ ห้องประชุม ๑ ตึกอำนวยการ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (วังหน้า)

นางสาวศิริลักษณ์ ฉลองธรรม ผู้บันทึก

นายสมภพ เขียวมณี ผู้ตรวจ

ภาคผนวก จ
รายงานการประชุม
สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ครั้งที่ ๒/๒๕๖๒

รายงานการประชุม
สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ครั้งที่ ๒/๒๕๖๒

วันพุธที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๒ เวลา ๑๓.๓๐ น.

ห้องประชุม ๓๐๑ ชั้น ๓ ตึกบัญชาการ ๑ ทำเนียบรัฐบาล

.....

ผู้มาประชุม

๑. ศาสตราจารย์วิษณุ เครืองาม	นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๒. นางศศิฑอณร์ สุวรรณมณี	ผู้ช่วยปลัดกระทรวงวัฒนธรรม
	แทนปลัดกระทรวงวัฒนธรรม
	กรรมการ
๓. นางนภาพร อาร์มสตรอง	ผู้อำนวยการสำนักติดตามและประเมินผล
	อุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการ
	อุดมศึกษา
	แทนเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
	กรรมการ
๔. นายยศพล เวณุโกเศศ	รองเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครู
	และบุคลากรทางการศึกษา แทนเลขาธิการ
	คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากร
	ทางการศึกษา
	กรรมการ
๕. นายเอนก อาจมั่งกร	ผู้อำนวยการสำนักการสังคีต กรมศิลปากร
	แทนอธิบดีกรมศิลปากร
	กรรมการ
๖. นายกำพล วันทา	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๗. นายเกรียงไกร สัมปัชชลิต	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๘. นายจักรพรรดิ วัฒนา	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๙. ศาสตราจารย์ขมนาด กิจจันทร์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๐. รองศาสตราจารย์ณรงค์ชัย ปิฎกัรชต์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๑. นางประกอบ ลาภเกษร	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๒. นางประพิน อันวาเบค	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๓. นายสด แดงเอียด	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

๑๔. นายสมบัติ แก้วสุจริต	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๕. นางสาวสุทธาสินี วัชรบูล	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๖. พลตำรวจตรี สุรศักดิ์ สุทธารมณ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๗. นายโอภาส เขียววิชัย	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๘. นางนิภา โสภาสัมฤทธิ์	อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
	กรรมการ
๑๙. นายกิตติ อรรถาผล	ประธานสภาคณาจารย์และบุคลากร
	กรรมการ
๒๐. นายจิรพจน์ จีงบรรเจตศักดิ์	รองอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
	กรรมการ
๒๑. รองศาสตราจารย์จินตนา สายทองคำ	คณบดีคณะศิลปนาฏดุริยางค์
	กรรมการ
๒๒. นายบำรุง พาทยกุล	ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์
	กรรมการ
๒๓. นายจรัญ หนองบัว	ผู้อำนวยการวิทยาลัยช่างศิลป์
	กรรมการ
๒๔. นายปรเมศวร์ โพธิ์คล้าย	ข้าราชการครู วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด
	กรรมการ
๒๕. นายอำนาจ นวลอนงค์	รองอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
	เลขานุการ
๒๖. นายประณูท ไชยานุพงศ์	ผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้ไม่มาประชุม (ติดราชการ)

๑. ศาสตราจารย์สันติ เล็กสุขุม	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๒. นางสาวศิริลักษณ์ ฉลองธรรม	กรรมการ

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สพวัฒน์ ปลื้มปรีชา	รองอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประวีณา เอี่ยมยี่สุน	รองอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๓. นายสมภพ เขียวมณี	ผู้ช่วยอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๔. นางสาวसरิศา ประทีปช่วง	ผู้ช่วยอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๕. นายเด่น หวานจริง	คณบดีคณะศิลปวิจิตร

๖. นายวัชรินทร์ อ่าวสินธุ์ศิริ	ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน
๗. นายภัทรชัย พวงแผน	รักษาการผู้อำนวยการกองกลาง
๘. นางสาวนันทวัน ช่างทองคำ	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ
๙. นางสาวศิริพร สวัสดิ์ถึก	นิติกร
๑๐. นายธนพล ภาคสุข	นิติกร

เริ่มประชุม เวลา ๑๓.๓๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องสืบเนื่อง

๔.๑ การขออนุมัติหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๔.๑.๑ หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒)

ข้อเท็จจริง

ด้วยโครงการบัณฑิตศึกษา นำเสนอหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒) ต่อสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๒ และกรรมการสภาสถาบัน มีมติให้กลับไปปรับแก้ไขและนำเสนอในการประชุมสภาสถาบันฯ ครั้งถัดไป บัดนี้ โครงการบัณฑิตศึกษา ได้ปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะของกรรมการสภาสถาบัน เรียบร้อยแล้ว

ประเด็นที่เสนอต่อสภาสถาบันฯ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒)

นางสาวสาริศา ประทีปช่วง ได้ชี้แจงว่า ตามที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้นำเสนอหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒) และหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒) ต่อสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๒ และกรรมการสภาสถาบัน มีมติให้กลับไปปรับแก้ไขและนำเสนอในการประชุมสภาสถาบันฯ ครั้งถัดไป บัดนี้ โครงการบัณฑิตศึกษา ได้ปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะของกรรมการสภาสถาบัน เรียบร้อยแล้ว โดยขอเสนอการปรับแก้ไขหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒ และหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒ พร้อมกัน ดังนี้

สรุปการปรับแก้ไขหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ และสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒ รายละเอียดการปรับแก้ไข

๑. ปรับแก้ไขหัวข้อต่าง ๆ ในหลักสูตรทั้ง ๒ ฉบับ หัวข้อให้มีความสอดคล้องและเป็นแนวทางเดียวกันเรียบร้อย

ประเด็นที่ ๑ หมวด ๑ ข้อมูลทั่วไป ข้อ ๘

สาขาวิชานาฏศิลป์

ปรับแก้ไขอาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา รายละเอียดหน้า ๒

๘.๑ ศิลปิน

๘.๒ ครูหรืออาจารย์

๘.๓ นักวิจัย

๘.๔ นักวิชาการศึกษา

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

ปรับแก้ไขอาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา รายละเอียดหน้า ๒

๘.๑ ศิลปิน

๘.๒ ครูหรืออาจารย์

๘.๓ นักวิจัย

๘.๔ นักวิชาการศึกษา

๒. หมวด ๒ ข้อมูลทั่วไป ข้อ ๑ ปรัชญา

สาขาวิชานาฏศิลป์

ปรับแก้ไขปรัชญาของหลักสูตรให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

ปรับแก้ไขปรัชญาของหลักสูตรให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

๓. การพัฒนาอาจารย์

สาขาวิชานาฏศิลป์

ปรับแก้ไขหมวดที่ ๖ การพัฒนาอาจารย์ รายละเอียดในการพัฒนาอาจารย์ ข้อ ๒ การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์ รายละเอียดหน้า ๓๗

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

ปรับแก้ไขหมวดที่ ๖ การพัฒนาอาจารย์ รายละเอียดในการพัฒนาอาจารย์ ข้อ ๒ การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์ รายละเอียดหน้า ๔๒

๔. การรวมหน่วยกิตหลักสูตรปรับปรุง

สาขาวิชานาฏศิลป์

ปรับแก้ไขการรวมหน่วยกิต หน้า ๑๑ หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ แผน ข

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

ไม่ปรับแก้

๕. คุณสมบัติของอาจารย์

สาขาวิชานาฏศิลป์

เพิ่มเติมรายละเอียดการสำเร็จการศึกษาปรากฏรายละเอียดในหมวดที่ ๕ หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา ข้อ ๓ เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

เพิ่มเติมรายละเอียดการสำเร็จการศึกษาปรากฏรายละเอียดในหมวดที่ ๕ หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา ข้อ ๓ เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

๖. การสำเร็จการศึกษา

สาขาวิชานาฏศิลป์

เพิ่มเติมรายละเอียดการสำเร็จการศึกษาปรากฏรายละเอียดในหมวดที่ ๕ หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา ข้อ ๓ เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

เพิ่มเติมรายละเอียดการสำเร็จการศึกษาปรากฏรายละเอียดในหมวดที่ ๕ หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา ข้อ ๓ เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

๗. ปรัชญาของหลักสูตร

สาขาวิชานาฏศิลป์

ปรับแก้ไขปรัชญาของหลักสูตรให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

“มหาบัณฑิตนาฏศิลป์ เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพสร้างสรรค์ศาสตร์ให้ยั่งยืน”

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

ปรับแก้ไขปรัชญาของหลักสูตรให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

“มหาบัณฑิตดุริยางคศิลป์ เป็นคนดี มีจริยธรรม มีศักยภาพในการสร้างสรรค์ศาสตร์และศิลป์”

๘. การเขียนหลักสูตรฉบับปรับปรุง

สาขาวิชานาฏศิลป์

ปรับแก้ไขการเขียนชื่อหลักสูตร โดยตัดคำว่า “ฉบับ” ออก ปรากฏในหน้าปกหลักสูตร ดังนี้
“หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒”

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

ปรับแก้ไขการเขียนชื่อหลักสูตร โดยตัดคำว่า “ฉบับ” ออก ปรากฏในหน้าปกหลักสูตร ดังนี้
“หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒”

๙. แผนการศึกษา

สาขาวิชานาฏศิลป์

ในการจัดการศึกษาหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ มีการปรับปรัชญาของหลักสูตรให้รองรับแผนการศึกษา

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

ในการจัดการศึกษาหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ มีการปรับปรัชญาของหลักสูตรให้รองรับแผนการศึกษา

๑๐. หน่วยกิต

สาขาวิชานาฏศิลป์

จากมติคณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯยังคงมีมติให้คงจำนวนหน่วยกิตไว้คงเดิมเหมือนหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๘ คือ ๓๙ หน่วยกิต

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

จากมติคณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯยังคงมีมติให้คงจำนวนหน่วยกิตไว้คงเดิมเหมือนหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๘ คือ ๓๙ หน่วยกิต

๑๑. การเผยแพร่หลักสูตรระดับปริญญาเอก

สาขาวิชานาฏศิลป์ -

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ -

๑๒. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร

สาขาวิชานาฏศิลป์

เนื่องจากอาจารย์ประจำหลักสูตรบางท่านไม่ได้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ดังนั้นในหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒ ยังคงนำเสนอคำว่า “อาจารย์ประจำหลักสูตร” ไว้

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

เนื่องจากอาจารย์ประจำหลักสูตรบางท่านไม่ได้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ดังนั้นในหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒ ยังคงนำเสนอคำว่า “อาจารย์ประจำหลักสูตร” ไว้

๑๓. เกณฑ์การรับนักศึกษาระดับปริญญาเอก

สาขาวิชานาฏศิลป์ -

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ -

๑๔. การรับสมัครนักศึกษา

สาขาวิชานาฏศิลป์ -

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ -

๑๕. รายละเอียดอาจารย์ประจำหลักสูตร

สาขาวิชานาฏศิลป์

ปรับแก้ไขและตรวจสอบผลงานอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร เรียกว่าในภาคผนวก ก

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

ปรับแก้ไขและตรวจสอบผลงานอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร เรียกว่าในภาคผนวก ก

๑๖. คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษ

สาขาวิชานาฏศิลป์

หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขานาฏศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒ ไม่มีคำอธิบาย
รายวิชาภาษาอังกฤษ

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒ ไม่มีคำอธิบาย
รายวิชาภาษาอังกฤษ

๑๗. รายวิชาวิจัยระดับปริญญาเอก

สาขาวิชานาฏศิลป์ -

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ -

๑๘. ภาคผนวก ก

สาขาวิชานาฏศิลป์

เนื่องจากอาจารย์ประจำหลักสูตรบางท่านไม่ได้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ดังนั้น
ปรับแก้ไขและตรวจสอบผลงานเรียบร้อยแล้ว ในภาคผนวก ก

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

เนื่องจากอาจารย์ประจำหลักสูตร บางท่านไม่ได้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ดังนั้น
ปรับแก้ไขและตรวจสอบผลงานเรียบร้อยแล้ว ในภาคผนวก ก

๑๙. ตรวจสอบคำผิด

สาขาวิชานาฏศิลป์

ปรับแก้ไข และตรวจสอบการพิมพ์เรียบร้อยแล้ว

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

ปรับแก้ไข และตรวจสอบการพิมพ์เรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ (หลักสูตร
ปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒)

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกรรมการสภาสถาบัน

๑. หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ หน้า ๑๓ บรรทัดที่ ๑๗ และบรรทัดที่ ๑๙
ให้แก้ไขตัวเลข

มติสภาสถาบัน อนุมัติหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.
๒๕๖๒) ตามที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เสนอ

๔.๑.๒ หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒)

ข้อเท็จจริง

ด้วยโครงการบัณฑิตศึกษา นำเสนอหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒) ต่อสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่
๓๑ มกราคม ๒๕๖๒ และกรรมการสภาสถาบัน มีมติให้กลับไปปรับแก้ไขและนำเสนอในการประชุมสภา
สถาบันฯ ครั้งถัดไป บัดนี้ โครงการบัณฑิตศึกษา ได้ปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะของกรรมการสภาสถาบัน
เรียบร้อยแล้ว

ประเด็นที่เสนอต่อสภาสถาบันฯ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒)

มติสภาสถาบัน อนุมัติหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒) ตามที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เสนอ

๔.๒ การขออนุมัติหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๔.๒.๑ หลักสูตรศิลปดุष्ฎีบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์

ข้อเท็จจริง

ด้วยโครงการบัณฑิตศึกษา นำเสนอหลักสูตรศิลปดุष्ฎีบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ ต่อสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๒ และกรรมการสภาสถาบัน มีมติให้กลับไปปรับแก้ไขและนำเสนอในการประชุมสภาสถาบันฯ ครั้งถัดไป บัดนี้ โครงการบัณฑิตศึกษา ได้ปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะของกรรมการสภาสถาบัน เรียบร้อยแล้ว

ประเด็นที่เสนอต่อสภาสถาบันฯ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ หลักสูตรศิลปดุष्ฎีบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์

นางสาวสาริตา ประทีปช่วง ได้ชี้แจงว่า ตามที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ นำเสนอหลักสูตรศิลปดุष्ฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ และหลักสูตรศิลปดุष्ฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ ต่อสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๒ และกรรมการสภาสถาบัน มีมติให้กลับไปปรับแก้ไขและนำเสนอในการประชุมสภาสถาบันฯ ครั้งถัดไป บัดนี้ โครงการบัณฑิตศึกษาได้ปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะของกรรมการสภาสถาบัน เรียบร้อยแล้ว โดยขอนำเสนอหลักสูตรศิลปดุष्ฎีบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ และหลักสูตรศิลปดุष्ฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ พร้อมกันดังนี้

สรุปการปรับแก้ไขหลักสูตรศิลปดุष्ฎีบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ และสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๒ รายละเอียดการปรับปรุงแก้ไข

๑. ปรับแก้ไขหัวข้อต่าง ๆ ในหลักสูตรทั้ง ๒ ฉบับ หัวข้อให้มีความสอดคล้องและเป็นแนวทางเดียวกันเรียบร้อยแล้ว

ประเด็นที่ ๑ หมวด ๑ ข้อมูลทั่วไป ข้อ ๘

สาขาวิชานาฏศิลป์

ปรับแก้ไขอาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา รายละเอียดหน้า ๒ ข้อ ๘

๘.๑ ศิลปิน

๘.๒ ครูหรืออาจารย์

๘.๓ นักวิจัย

๘.๔ นักวิชาการศึกษา

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

ปรับแก้ไขอาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา รายละเอียดหน้า ๒ ข้อ ๘

๘.๑ ศิลปิน

๘.๒ ครูหรืออาจารย์

๘.๓ นักวิจัย

๘.๔ นักวิชาการศึกษา

ประเด็นที่ ๒ หมวด ๑ ข้อมูลทั่วไป ข้อ ๑๑ (ข้อ ๑๑.๑ และ ข้อ ๑๑.๒)

สาขาวิชานาฏศิลป์

ปรับแก้ไขข้อ ๑๑.๑ สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

ปรับแก้ไขข้อ ๑๑.๒ สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

ปรับแก้ไขข้อ ๑๑.๑ สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

ปรับแก้ไขข้อ ๑๑.๒ สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

๒. หมวด ๒ ข้อมูลทั่วไป ข้อ ๑ ปรัชญา

สาขาวิชานาฏศิลป์

ปรับแก้ไขปรัชญาของหลักสูตรให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

ปรับแก้ไขปรัชญาของหลักสูตรให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

๓. การพัฒนาอาจารย์

สาขาวิชานาฏศิลป์

ปรับแก้ไขหมวดที่ ๖ การพัฒนาอาจารย์ รายละเอียดในการพัฒนาอาจารย์ ข้อ ๒ การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

ปรับแก้ไขหมวดที่ ๖ การพัฒนาอาจารย์ รายละเอียดในการพัฒนาอาจารย์ ข้อ ๒ การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์

๔. การรวมหน่วยกิตหลักสูตรปรับปรุง สาขาวิชานาฏศิลป์ (ปริญญาโท)

สาขาวิชานาฏศิลป์ -

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ -

๕. คุณสมบัติของอาจารย์

สาขาวิชานาฏศิลป์

ตรวจสอบ และปรับแก้ไขคุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตร เรียบร้อย รายละเอียดในภาคผนวก ก

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

ตรวจสอบ และปรับแก้ไขคุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตร เรียบร้อย รายละเอียดในภาคผนวก ก

๖. การสำเร็จการศึกษา

สาขาวิชานาฏศิลป์

เพิ่มเติมรายละเอียดการสำเร็จการศึกษาปรากฏรายละเอียดในหมวดที่ ๕ หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา ข้อ ๓ เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

เพิ่มเติมรายละเอียดการสำเร็จการศึกษาปรากฏรายละเอียดในหมวดที่ ๕ หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา ข้อ ๓ เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

๗. ปรัชญาของหลักสูตร

สาขาวิชานาฏศิลป์

ปรับแก้ไขปรัชญาของหลักสูตรให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ “เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพสร้างสรรค์ศาสตร์ให้ยั่งยืน”

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

ปรับแก้ไขปรัชญาของหลักสูตรให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ “เป็นคนดี มีจริยธรรม มีศักยภาพในการสร้างสรรค์ศาสตร์และ

ศิลป์”

๘. การเขียนหลักสูตรฉบับปรับปรุง (ปริญญาโท)

สาขาวิชานาฏศิลป์ -

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ -

๙. แผนการศึกษา (ปริญญาโท)

สาขาวิชานาฏศิลป์ -

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ -

๑๐. หน่วยกิต (ปริญญาโท)

สาขาวิชานาฏศิลป์ -

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ -

๑๑. การเผยแพร่หลักสูตรระดับปริญญาเอก

สาขาวิชานาฏศิลป์ -

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

ปรับแก้ไขหมวดที่ ๑ ข้อ ๗ ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรและมาตรฐาน ปรับแก้ไข
ดังรายละเอียดในหน้า ๒ ดังนี้ “ภายในระยะเวลา ๓ ปี”

๑๒. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร

สาขาวิชานาฏศิลป์

เนื่องจากอาจารย์ประจำหลักสูตรบางท่านไม่ได้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ดังนั้น
ในหลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๒ ยังคงนำเสนอคำว่า “อาจารย์ประจำหลักสูตร” ไว้

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

เนื่องจากอาจารย์ประจำหลักสูตรบางท่านไม่ได้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ดังนั้น
ในหลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๒ ยังคงนำเสนอคำว่า “อาจารย์ประจำหลักสูตร” ไว้

๑๓. เกณฑ์การรับนักศึกษาในระดับปริญญาเอก

สาขาวิชานาฏศิลป์

ปรับแก้ไขหมวดที่ ๓ ข้อ ๒.๒ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา ข้อ ๒.๒.๕ ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ย
สะสมตลอดหลักสูตรที่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

ปรับแก้ไขหมวดที่ ๓ ข้อ ๒.๒ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา ข้อ ๒.๒.๕ ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ย
สะสมตลอดหลักสูตรที่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐

๑๔. การรับสมัครนักศึกษา

สาขาวิชานาฏศิลป์

ผู้สมัครที่พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาของสถาบันฯ เรียนไม่ครบกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร สามารถกลับเข้าศึกษาใหม่ได้

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

ผู้สมัครที่พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาของสถาบันฯ เรียนไม่ครบกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร สามารถกลับเข้าศึกษาใหม่ได้

๑๕. รายละเอียดอาจารย์ประจำหลักสูตร

สาขาวิชานาฏศิลป์

ปรับแก้ไขและตรวจสอบผลงานอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร เรียกว่าในภาคผนวก ก

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

ปรับแก้ไขและตรวจสอบผลงานอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร เรียกว่าในภาคผนวก ก

๑๖. คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษ

สาขาวิชานาฏศิลป์

หลักสูตรศิลปดุริยางค์บัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๒ ไม่มีคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษ

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

หลักสูตรศิลปดุริยางค์บัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๒ ไม่มีคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษ

๑๗. รายวิชาวิจัยระดับปริญญาเอก

สาขาวิชานาฏศิลป์

เนื่องจากหมวดวิชาวิจัย แบบ ๑.๑ มีจำนวนหน่วยกิต ๔๘ หน่วยกิต และแบบ ๒.๑ มีจำนวนหน่วยกิต ๓๖ หน่วยกิต ซึ่งมีความแตกต่างกัน ดังนั้นในการเขียนคำอธิบายรายวิชาจึงมีความแตกต่างกัน

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

เนื่องจากหมวดวิชาวิจัย แบบ ๑.๑ มีจำนวนหน่วยกิต ๔๘ หน่วยกิต และแบบ ๒.๑ มีจำนวนหน่วยกิต ๓๖ หน่วยกิต ซึ่งมีความแตกต่างกัน ดังนั้นในการเขียนคำอธิบายรายวิชาจึงมีความแตกต่างกัน

๑๘. ภาคผนวก ก

สาขาวิชานาฏศิลป์

เนื่องจากอาจารย์ประจำหลักสูตร บางท่านไม่ได้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ดังนั้นปรับแก้ไขและตรวจสอบผลงานเรียบร้อยแล้ว ในภาคผนวก ก

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

เนื่องจากอาจารย์ประจำหลักสูตรบางท่านไม่ได้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ดังนั้นปรับแก้ไขและตรวจสอบผลงานเรียบร้อยแล้ว ในภาคผนวก ก

๑๙. ตรวจสอบคำผิด

สาขาวิชานาฏศิลป์

ปรับแก้ไข และตรวจสอบการพิมพ์เรียบร้อยแล้ว

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์

ปรับแก้ไข และตรวจสอบการพิมพ์เรียบร้อยแล้ว

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกรรมการสภาสถาบัน

๑. หลักสูตรศิลปดุष्ฎิบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ หน้า ๗ บรรทัดที่ ๓ ระหว่างข้อความ “ความรู้ความเข้าใจด้านนาฏศิลป์กับศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง” กับข้อความ “ความสามารถของตนเองได้อย่างต่อเนื่อง” ให้ใช้คำเชื่อมเพื่อให้มีความหมายสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยให้ใช้ข้อความว่า “ความรู้ความเข้าใจด้านนาฏศิลป์กับศาสตร์ที่เกี่ยวข้องรวมทั้งพัฒนาความสามารถของตนเองได้อย่างต่อเนื่อง”

๒. ควรเพิ่มอาจารย์พิเศษให้มากกว่านี้ มีแค่ ๓ คน สมควรมีมากกว่านี้

๓. หน้า ๒๕ หลักสูตรศิลปดุष्ฎิบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ ในช่องที่มี ชื่อ – สกุล และเลขประจำตัวประชาชน ไม่ปรากฏเลขประจำตัวประชาชน ถ้าจะใส่ก็ใส่เหมือนกันทั้งหมด ถ้าจะไม่ใส่ก็ไม่ต้องใส่เหมือนกันทั้งหมด

๔. ในเรื่องของปรัชญา ของหลักสูตรศิลปดุष्ฎิบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ ใช้คำว่า ดุष्ฎิบัณฑิตดุริยางคศิลป์ “เป็นคนดี มีจริยธรรม มีศักยภาพในการสร้างสรรค์ศาสตร์ และศิลป์” แต่ในหลักสูตรศิลปดุष्ฎิบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ ใช้คำว่า ดุष्ฎิบัณฑิตนาฏศิลป์ “เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพสร้างสรรค์ศาสตร์ให้ยั่งยืน” สมควรใช้คำว่า “ศักยภาพ” แทนคำว่า “คุณภาพ” ดังนั้น ปรัชญาดุष्ฎิบัณฑิตนาฏศิลป์ควรใช้ “เป็นคนดี คนเก่ง มีศักยภาพในการสร้างสรรค์ศาสตร์ให้ยั่งยืน”

มติสภาสถาบัน อนุมัติหลักสูตรศิลปดุष्ฎิบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ ตามที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เสนอ และให้ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของกรรมการสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๔.๒.๒ หลักสูตรศิลปดุष्ฎิบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (หลักสูตรใหม่ พ.ศ.๒๕๖๒)

ข้อเท็จจริง

ด้วยโครงการบัณฑิตศึกษา นำเสนอหลักสูตรศิลปดุष्ฎิบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (หลักสูตรใหม่ พ.ศ.๒๕๖๒) ต่อสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๒ และกรรมการสภาสถาบัน มีมติให้กลับไปปรับแก้ไขและนำเสนอในการประชุมสภาสถาบันฯ ครั้งถัดไป บัดนี้ โครงการบัณฑิตศึกษา ได้ปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะของกรรมการสภาสถาบันเรียบร้อยแล้ว

ประเด็นที่เสนอต่อสภาสถาบันฯ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ หลักสูตรศิลปดุष्ฎิบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (หลักสูตรใหม่ พ.ศ.๒๕๖๒)

มติสภาสถาบัน อนุมัติหลักสูตรศิลปดุष्ฎิบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (หลักสูตรใหม่ พ.ศ.๒๕๖๒) ตามที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เสนอ และให้ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของกรรมการสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๓๐ น.

นายประนุท ไชยานุพงศ์ ผู้จัดรายงานการประชุม
นายอำนาจ นวลอนงค์ ผู้ตรวจรายงานการประชุม

ภาคผนวก ฉ

ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๒ เพื่อให้การจัดการศึกษาครอบคลุมทุกๆ ระดับ ตั้งแต่ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ระดับปริญญาโท ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง และระดับปริญญาเอกของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“สภาสถาบัน” หมายความว่า สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“คณะ” หมายความว่า คณะที่จัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“บัณฑิตศึกษา” หมายความว่า การจัดการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ระดับปริญญาโท ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง และระดับปริญญาเอกของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“หลักสูตร” หมายความว่า หลักสูตรสาขาวิชาต่างๆ ในระดับบัณฑิตศึกษาที่สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้ความเห็นชอบ

“คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา” หมายความว่า คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“คณะกรรมการบริหารหลักสูตร” หมายความว่า คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งจากอธิการบดีเพื่อทำหน้าที่บริหารจัดการหลักสูตรและพัฒนาหลักสูตร

“ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร” หมายความว่า ประธานหลักสูตรในสาขาวิชาต่างๆ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร” หมายความว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

“อาจารย์ประจำหลักสูตร” หมายความว่า อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

“อาจารย์ประจำ” หมายความว่า บุคคลที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ และอาจารย์เชี่ยวชาญเฉพาะ ในสถาบันที่ทำหน้าที่รับผิดชอบสอนหรือวิจัย

“อาจารย์พิเศษ” หมายความว่า ผู้ซึ่งมิได้เป็นอาจารย์ประจำและได้รับเชิญจากโครงการบัณฑิตศึกษาให้ทำหน้าที่สอนนักศึกษาและรับผิดชอบรายวิชาตามความเชี่ยวชาญของตน

“ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก” หมายความว่า ผู้ซึ่งมิได้เป็นอาจารย์ประจำหรือพนักงานราชการของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ แต่มีคุณสมบัติที่กำหนดตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายจากโครงการบัณฑิตศึกษา

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“วิทยานิพนธ์” หมายความว่า ผลงานวิจัย หรืองานวิจัยสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาโทหรือนักศึกษาระดับปริญญาเอกที่เขียนขึ้นเพื่อแสดงความรู้ที่ค้นคว้ามาได้ใหม่

“สารนิพนธ์” หมายความว่า การศึกษาวิจัยอิสระ โดยอาศัยการกลั่นกรองความรู้และสาระในเนื้อหาต่างๆ หรือการเรียบเรียง รวบรวม วิเคราะห์ และตีความข้อมูลตลอดจนสรุปผลอย่างเป็นระบบ

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์รักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดและแจ้งให้สภาสถาบันทราบ

หมวด ๑
คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

ข้อ ๖ ให้มีคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา ประกอบด้วย

- (๑) อธิการบดี เป็นประธานกรรมการ
- (๒) รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ เป็นรองประธานกรรมการ
- (๓) ผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอกที่อธิการบดีหลักสุตรละหนึ่งคน เป็นกรรมการ
- (๔) คณบดีและผู้อำนวยการวิทยาลัยที่เปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษา เป็นกรรมการ
- (๕) ประธานกรรมการบริหารหลักสุตรทุกหลักสุตร เป็นกรรมการ
- (๖) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสุตรที่อธิการบดีมอบหมายหลักสุตรละหนึ่งคน เป็นกรรมการ
- (๗) อาจารย์ประจำหลักสุตรที่อธิการบดีมอบหมายหลักสุตรละหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ให้หัวหน้าโครงการบัณฑิตศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิการบดีแต่งตั้งข้าราชการในสถาบันเป็นผู้ช่วยเลขานุการไม่เกินสองคน

ข้อ ๗ ให้คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) เสนอนโยบายในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาต่อสภาสถาบัน
 - (๒) กำกับดูแล และติดตามการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาให้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์และมีคุณภาพตามมาตรฐานการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
 - (๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการต่างๆ ตามข้อบังคับนี้
 - (๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่สภาสถาบันมอบหมาย
- ให้คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาทำหน้าที่ดังกล่าวข้างต้นจนกว่าจะมีการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย เมื่อมีการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัยแล้วให้เป็นอำนาจหน้าที่ของบัณฑิตวิทยาลัย

หมวด ๒ ระบบการศึกษา

ข้อ ๘ ระบบการจัดการศึกษา ใช้ระบบทวิภาค โดยหนึ่งปีการศึกษาแบ่งออกเป็นสองภาคการศึกษาปกติ ซึ่งหนึ่งภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์

กรณีที่เปิดการศึกษาภาคฤดูร้อน ให้กำหนดระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิต โดยมีสัดส่วนเทียบเคียงกันได้กับการศึกษาภาคปกติ

ข้อ ๙ การคิดหน่วยกิต

(๑) รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

(๒) รายวิชาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลอง ไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

(๓) การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

(๔) การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดตามที่ได้รับมอบหมาย ที่ใช้เวลาทำโครงการหรือกิจกรรมนั้นไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๕) สารนิพนธ์ นักศึกษาต้องใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

(๖) วิทยานิพนธ์นักศึกษาต้องใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

(๗) การกำหนดค่าหน่วยกิตของรายวิชาที่เปิดสอนในภาคฤดูร้อน ให้กำหนดชั่วโมงเรียนของทุกหน่วยกิตไม่น้อยกว่าจำนวนชั่วโมงที่ต้องใช้ในการเรียนภาคการศึกษาปกติ

ข้อ ๑๐ โครงสร้างหลักสูตร

(๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต และหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกอบด้วยรายวิชา มีหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

(๒) หลักสูตรปริญญาโท มีหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต โดยแบ่งการศึกษาเป็น ๒ แผน คือ

(ก) แผนที่ ๑ (ตามแผน ก แบบ ก ๒ ของเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ) โดยเป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยที่มีการทำวิทยานิพนธ์ ๑๒ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

(ข) แผนที่ ๒ (ตามแผน ข ของเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ) เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการศึกษารายวิชา โดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์แต่ต้องทำสารนิพนธ์ ๖ หน่วยกิต

(๓) หลักสูตรปริญญาเอก โดยเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง ประกอบด้วยรายวิชา ซึ่งมีหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต โดยรับผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโทแล้ว แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ คือ

(ก) แบบที่ ๑ (ตามแบบ ๑.๑ ของเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ) เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ ๔๘ หน่วยกิต และอาจให้ศึกษารายวิชาตามที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนดโดยไม่นับหน่วยกิตด้วยก็ได้

(ข) แบบที่ ๒ (ตามแบบ ๒.๑ ของเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ) เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ ๓๖ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

ข้อ ๑๑ ระยะเวลาการศึกษา นักศึกษาต้องใช้เวลาศึกษาตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร ดังนี้

(๑) นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต หรือประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ต้องใช้เวลาในการศึกษาตามที่กำหนดในหลักสูตรแต่ต้องไม่เกินสามปีการศึกษา

(๒) นักศึกษาหลักสูตรปริญญาโท ต้องใช้เวลาในการศึกษาตามที่กำหนดในหลักสูตร แต่ต้องไม่เกินห้าปีการศึกษา

(๓) นักศึกษาหลักสูตรปริญญาเอก ต้องใช้เวลาในการศึกษาตามที่กำหนดในหลักสูตร แต่ต้องไม่เกินหกปีการศึกษา

ปีการศึกษาตามข้อบังคับนี้ ให้นับตั้งแต่ภาคการศึกษาต้นของปีการศึกษาหนึ่งถึงวันก่อนวันเปิดภาคการศึกษาต้นของปีการศึกษาถัดไป หรือนับตั้งแต่วันเปิดภาคการศึกษาปลายของปีการศึกษาหนึ่งถึงวันก่อนวันเปิดภาคการศึกษาปลายของปีการศึกษาถัดไป แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๒ การนับเวลาศึกษาให้นับเฉพาะภาคการศึกษาปกติที่บัณฑิตศึกษาเปิดสอน โดยไม่รวมเวลาที่นักศึกษาได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาตามข้อ ๔๕

ในกรณีที่มีเหตุผลจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องขยายเวลาเรียน ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรพิจารณาอนุมัติเป็นการเฉพาะราย เพื่อขยายเวลาเรียนได้อีกสองครั้ง ครั้งละไม่เกินหนึ่งภาคการศึกษา

หมวด ๓

อาจารย์

ข้อ ๑๓ จำนวน คุณวุฒิ และคุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต

(๑) อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาและเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบห้าปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตทางวิชาชีพ อาจารย์ประจำหลักสูตรต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพนั้นๆ

(๒) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อยห้าคน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบห้าปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน หรือมีจำนวนนักศึกษาน้อยกว่าสิบคน สถาบันจะต้องเสนอจำนวนและคุณวุฒิของอาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตรที่มึ้นให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายกรณี

(๓) อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ ที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการ ในรอบห้าปีย้อนหลัง

ในกรณีของอาจารย์พิเศษ อาจได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาโท แต่ทั้งนี้ต้องมีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมาแล้วไม่น้อยกว่าหกปี ทั้งนี้ อาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตทางวิชาชีพ อาจารย์ผู้สอนต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตาม
มาตรฐานวิชาชีพนั้นๆ

ข้อ ๑๔ จำนวน คุณวุฒิ และคุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบ
หลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

(๑) อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือขั้นต่ำ ปริญญาโทหรือ
เทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา
และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคล
ดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบห้าปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงทางวิชาชีพ อาจารย์ประจำหลักสูตรต้องมี
คุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพนั้นๆ

(๒) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อยห้าคน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า
หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์และมีผลงานทางวิชาการ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของ
การศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการ
พิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบห้าปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑
รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบ
หลักสูตรครบตามจำนวนหรือมีจำนวนนักศึกษาน้อยกว่าสิบคน ทางสถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอจำนวนและ
คุณวุฒิของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้น ให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายกรณี

(๓) อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือ
เทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชา
ที่สัมพันธ์กันหรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงาน
ทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตาม
หลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการ ในรอบห้าปี
ย้อนหลัง

ในกรณีของอาจารย์พิเศษ อาจได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาเอก แต่ทั้งนี้ต้องมีคุณวุฒิ
ขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์ การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมาแล้ว

ไม่น้อยกว่าสี่ปี ทั้งนี้ อาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงทางวิชาชีพ อาจารย์ผู้สอนต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพนั้นๆ

ข้อ ๑๕ จำนวน คุณวุฒิ และคุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์ อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอน หลักสูตรปริญญาโท

(๑) อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบห้าปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการ ต้องเป็นผลงานวิจัย

(๒) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อยสามคน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือขั้นต่ำ ปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาและเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบห้าปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

(๓) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

(ก) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและสารนิพนธ์ ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบห้าปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

(ข) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ต้องมีคุณวุฒิและคุณสมบัติ ดังนี้

๑) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นอาจารย์ประจำ ต้องมีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

๒) สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ใน

ฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบันแล้ว และแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบ

(ค) อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน รวมไม่น้อยกว่า ๓ คน ทั้งนี้ ประธานกรรมการสอบต้องไม่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักหรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม โดยอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องมีคุณวุฒิ คุณสมบัติ และผลงานทางวิชาการ ดังนี้

๑) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตร ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอก หรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อย่างน้อย ๓ รายการในรอบห้าปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

๒) กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอก หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบันแล้ว และแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบ

(ง) อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ ที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำ ปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับ การเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่ง

ทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการ ในรอบห้าปีย้อนหลัง ทั้งนี้ อาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชาโดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

ข้อ ๑๖ จำนวน คุณวุฒิ และคุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอน หลักสูตรปริญญาเอก

(๑) อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบห้าปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการ ต้องเป็นผลงานวิจัย

(๒) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อยสามคน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบห้าปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

(๓) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

(ก) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบห้าปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

(ข) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ต้องมีคุณวุฒิ และคุณสมบัติ ดังนี้

๑) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นอาจารย์ประจำ ต้องมีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

๒) สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงมากเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรง

หรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบันแล้ว และแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษา
รับทราบ

(๔) อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิ
ภายนอกสถาบัน รวมไม่น้อยกว่าห้าคน ทั้งนี้ประธานกรรมการสอบ ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก โดย
อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องมีคุณวุฒิ คุณสมบัติ และผลงานทางวิชาการ ดังนี้

(ก) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตร ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอก หรือเทียบเท่าหรือชั้นด่ำ
ปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อ
รับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคล
ดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบห้าปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็น
ผลงานวิจัย

(ข) กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือ เทียบเท่าและมีผลงานทาง
วิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ซึ่งตรง
หรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น
ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงมากเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือ
สัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบันแล้ว และแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษา
รับทราบ

(๕) อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือ
เทียบเท่า หรือชั้นด่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่
สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการที่
ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่
กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการ ในรอบห้าปีย้อนหลัง

ในกรณีรายวิชาที่สอนไม่ใช่วิชาในสาขาวิชาของหลักสูตร อนุมัติให้อาจารย์ที่มีคุณวุฒิ
ระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่ำกว่า รองศาสตราจารย์ ทำหน้าที่อาจารย์ผู้สอนได้

ทั้งนี้ อาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำ
เป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

ข้อ ๑๗ ภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์

(๑) อาจารย์ประจำหลักสูตรหนึ่งคน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักของนักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอกตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(ก) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการตามเกณฑ์ ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ระดับปริญญาโทและปริญญาเอกรวมได้ไม่เกินห้าคน

(ข) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และดำรงตำแหน่งระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป หรือมีคุณวุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป และมีผลงานทางวิชาการตามเกณฑ์ ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกรวมได้ไม่เกินสิบคน

(ค) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์และมีความจำเป็นต้องดูแลนักศึกษาเกินกว่าจำนวนที่กำหนดให้เสนอต่อสภาสถาบันพิจารณา แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิบห้าคน หากมีความจำเป็นต้องดูแลศึกษามากกว่าสิบห้าคน ให้ขอความเห็นชอบจากสภาสถาบันเป็นรายกรณี

(๒) อาจารย์ประจำหลักสูตรหนึ่งคน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโทได้ไม่เกินสิบห้าคน

กรณีเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์ ให้คิดสัดส่วนจำนวนนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์หนึ่งคน เทียบได้กับจำนวนนักศึกษาที่สารนิพนธ์สามคน แต่ทั้งนี้รวมแล้ว ต้องไม่เกินสิบห้าคนต่อภาคการศึกษา

(๓) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรนั้นด้วย

ข้อ ๑๘ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ประกอบด้วย อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนไม่น้อยกว่าสามคน โดยแต่งตั้งคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการบริหารหลักสูตร และอีกคนหนึ่งเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกอย่างน้อยหนึ่งคนเป็นที่ปรึกษา ทั้งนี้ อาจมีอาจารย์ประจำร่วมเป็นกรรมการเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม

ทั้งนี้กรรมการบริหารหลักสูตรแต่ละคนอาจร่วมเป็นกรรมการบริหารหลักสูตรได้มากกว่าหนึ่งหลักสูตรก็ได้

ให้กรรมการตามวรรคหนึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว ให้กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) พ้นจากการเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

กรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้อธิการบดีแต่งตั้งกรรมการใหม่แทน และให้กรรมการผู้นั้นมีวาระเท่ากับกรรมการที่ตนแทน ทั้งนี้ หากมีวาระเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้ โดยให้กรรมการเท่าที่มีอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

กรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการใหม่แล้ว

ข้อ ๑๙ ให้มีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรในแต่ละหลักสูตร โดยมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) วางนโยบายและแผนการบริหารจัดการและการผลิตบัณฑิตของหลักสูตรให้สอดคล้องกับทิศทางการดำเนินงานของคณะ โครงการบัณฑิตศึกษา และสถาบัน

(๒) ควบคุมมาตรฐานหลักสูตรสาขาวิชาที่รับผิดชอบให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา และเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี)

(๓) ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา

(๔) ติดตามรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา รายงานผลการดำเนินการประสบการณ์วิชาชีพภาคสนาม (ถ้ามี) และจัดทำรายงานผลการดำเนินงานของหลักสูตรรวมทั้งให้คำแนะนำเพื่อการพัฒนา

(๕) ประสานงานเกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตรกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๐ อาจารย์ผู้สอบประเมินผลความรู้ (Comprehensive Examination) หลักสูตรปริญญาโท แผนกที่ ๒

(๑) เป็นอาจารย์ประจำ หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาที่สัมพันธ์กัน

(๒) ได้รับการแต่งตั้งจากสถาบัน และต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน ในแต่ละสาขาวิชา โดยประธานคณะกรรมการสอบประเมินผลความรู้ต้องเป็นอาจารย์ประจำ ทั้งนี้ อาจเชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกให้ทำหน้าที่กรรมการสอบประเมินผลความรู้ร่วมด้วยก็ได้

(๓) ทำหน้าที่ดำเนินการสอบข้อเขียน หรือสอบปากเปล่าในเนื้อหาหรือรายวิชาที่กำหนดสำหรับนักศึกษา เพื่อประเมินผลความรอบรู้ทางด้านวิชาการของนักศึกษาปริญญาโท

ข้อ ๒๑ อาจารย์ผู้สอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) หลักสูตรปริญญาเอก

(๑) เป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาที่สัมพันธ์กัน

(๒) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อขอรับปริญญา

(๓) ได้รับการแต่งตั้งจากสถาบัน และต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน ในแต่ละสาขาวิชา โดยประธานคณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติต้องเป็นอาจารย์ประจำ ทั้งนี้อาจเชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกให้ทำหน้าที่กรรมการสอบวัดคุณสมบัติร่วมด้วยก็ได้

(๔) ทำหน้าที่ดำเนินการสอบข้อเขียนหรือสอบปากเปล่าให้นักศึกษาปริญญาเอก เพื่อประเมินความรู้ความสามารถของนักศึกษาในการเป็นผู้มีสิทธิเสนอวิทยานิพนธ์เพื่อขอรับปริญญาเอก

หมวด ๔ การรับเข้าศึกษา

ข้อ ๒๒ คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษา

(๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต

(ก) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาที่หลักสูตรกำหนดจากสถาบันอุดมศึกษาทั้งในประเทศหรือต่างประเทศที่สถาบันรับรอง

(ข) มีคุณสมบัติอื่นตามที่หลักสูตรกำหนดในประกาศการรับสมัครเข้าศึกษาต่อของสถาบัน

(ค) ผู้ที่มีคุณสมบัติต่างจากที่กำหนดใน (ก) ถึง (ข) อาจได้รับการพิจารณาให้สมัครเข้าศึกษาได้โดยอยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(๒) หลักสูตรปริญญาโท

(ก) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาที่หลักสูตรกำหนดจากสถาบันอุดมศึกษาทั้งในประเทศหรือต่างประเทศที่สถาบันรับรอง

(ข) ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรที่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่า ๒.๕๐

(ค) มีคุณสมบัติอื่นตามที่หลักสูตรกำหนดในประกาศการรับสมัครเข้าศึกษาต่อของสถาบัน

(ง) ผู้ที่มีคุณสมบัติต่างจากที่กำหนดใน (ก) (ข) และ (ค) อาจได้รับการพิจารณาให้สมัครเข้าศึกษาได้โดยอยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ในกรณีผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาสุดท้าย ให้มีสิทธิสมัครเข้าศึกษา แต่จะต้องมีผลคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรเมื่อสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีไม่ต่ำกว่า ๒.๕๐ สถาบัน จึงจะรับเข้าศึกษาได้

(๓) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

(ก) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า ตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ในหลักสูตร จากสถาบันอุดมศึกษาทั้งในประเทศหรือต่างประเทศที่สถาบันรับรอง

(ข) มีคุณสมบัติอื่นตามที่หลักสูตรกำหนดในประกาศการรับสมัครเข้าศึกษาต่อของสถาบัน

(ค) ผู้ที่มีคุณสมบัติต่างจากที่กำหนดใน (ก) ถึง (ข) อาจได้รับการพิจารณาให้สมัครเข้าศึกษาได้ โดยอยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(๔) หลักสูตรปริญญาเอก

(ก) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาที่หลักสูตรกำหนด จากสถาบันอุดมศึกษาทั้งในประเทศหรือต่างประเทศที่สถาบันรับรอง

(ข) ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรที่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐

(ค) มีคุณสมบัติอื่นตามที่หลักสูตรกำหนดในประกาศการรับสมัครเข้าศึกษาต่อ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

(ง) ผู้ที่มีคุณสมบัติต่างจากที่กำหนดใน (ก) (ข) และ (ค) อาจได้รับการพิจารณา ให้สมัครเข้าศึกษาได้โดยอยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ในกรณีผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาสุดท้าย ให้มีสิทธิสมัครเข้าศึกษา แต่จะต้องมีผลคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรเมื่อสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐ สถาบัน จึงจะรับเข้าศึกษาได้

ข้อ ๒๓ การรับเข้าศึกษา

(๑) วิธีการรับเข้าศึกษา ให้ใช้วิธีการสอบคัดเลือกหรือการคัดเลือก หรือโดยวิธีอื่นใด ตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา ซึ่งสถาบันจะ ประกาศให้ทราบในแต่ละปีการศึกษา

(๒) การเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอก ผู้เข้าศึกษาจะต้องมีผลการทดสอบ วัดความรู้ทางภาษาอังกฤษจากสถาบันทดสอบทางภาษาตามเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด

(๓) ผู้เข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา จะศึกษาเกินกว่าหนึ่งสาขาวิชาไม่ได้

หมวด ๕ การขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาและการลงทะเบียนรายวิชา

ข้อ ๒๔ การขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

(๑) ผู้ผ่านการรับเข้าศึกษาตาม ข้อ ๒๓ จะมีสภาพเป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันต่อเมื่อได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา โดยนำหลักฐานตามที่สถาบันกำหนดมารายงานต่อโครงการบัณฑิตศึกษาด้วยตนเอง ตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด พร้อมทั้งชำระเงินค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ตามที่สถาบันประกาศกำหนด

(๒) ผู้ที่ไม่สามารถขึ้นทะเบียนนักศึกษาตามวัน เวลา และสถานที่ที่สถาบันกำหนด จะต้องแจ้งเหตุขัดข้องให้โครงการบัณฑิตศึกษาทราบเป็นลายลักษณ์อักษรภายในเจ็ดวัน นับแต่วันถัดจากวันที่กำหนด มิฉะนั้นจะถือว่าสละสิทธิ์การเข้าเป็นนักศึกษา และเมื่อได้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้โครงการบัณฑิตศึกษาของสถาบันทราบ แล้วจะต้องมาขึ้นทะเบียนนักศึกษาด้วยตนเอง ยกเว้นกรณีที่สถาบันพิจารณาแล้วเห็นว่ามีเหตุจำเป็นอันมีอาจหลีกเลี่ยงได้ จึงอนุญาตให้มอบผู้แทนโดยชอบธรรมมาทำการขึ้นทะเบียนนักศึกษาแทน ทั้งนี้ การดำเนินการขึ้นทะเบียนนักศึกษา ทั้งสองกรณีที่กล่าวมาต้องกระทำให้เสร็จสิ้นภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่กำหนด

ข้อ ๒๕ สถานภาพนักศึกษา

นักศึกษาที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษารับเข้าศึกษา จะมีฐานะเป็นนักศึกษาสถานภาพใด สถานภาพหนึ่ง ดังนี้

(๑) นักศึกษาสามัญ หมายถึง นักศึกษาที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาอนุมัติให้เป็นนักศึกษา โดยสมบูรณ์ในแต่ละสาขาวิชา หรือนักศึกษาที่สอบได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐

(๒) นักศึกษาทดลองเรียน หมายถึง นักศึกษาที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาอนุมัติให้เป็นนักศึกษาทดลองเรียน ซึ่งนักศึกษาจะต้องได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ และได้สัญลักษณ์ “S” ในวิชาที่ไม่นับหน่วยกิตเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาแรกที่ลงทะเบียน จึงจะเปลี่ยนสภาพเป็นนักศึกษาสามัญได้

(๓) นักศึกษาสถานภาพรอพินิจ หมายถึง นักศึกษาสามัญที่สอบได้ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ ๒.๕๐ ถึง ๒.๙๙

(๔) นักศึกษาสถานภาพอาคันตุกะ หมายถึง นักศึกษาจากสถาบันการศึกษาอื่นที่มาลงทะเบียนเรียนบางรายวิชาที่สถาบัน

(๕) นักศึกษาแลกเปลี่ยน หมายถึง นักศึกษาจากสถาบันอื่นที่มาเรียนที่สถาบันตามโครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กับสถาบันอื่นๆ

โครงการบัณฑิตศึกษาเริ่มจำแนกสภาพนักศึกษาตาม (๑) (๒) และ (๓) เมื่อสิ้นภาคการศึกษาแต่ละภาคยกเว้นนักศึกษาปีที่ ๑ จะเริ่มจำแนกสภาพเมื่อนักศึกษานั้นเรียนครบสองภาคการศึกษาแล้ว

ข้อ ๒๖ การลงทะเบียนรายวิชาตามหลักสูตร

(๑) การลงทะเบียนรายวิชาตามหลักสูตรและการชำระค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามที่สถาบันกำหนดไว้ในแต่ละภาคการศึกษา

(๒) การลงทะเบียนรายวิชาตามหลักสูตรและการลงทะเบียนเพื่อรักษาสภาพการเป็นนักศึกษา

(ก) การลงทะเบียนปกติ จะกระทำได้ก่อนวันเปิดเรียนของแต่ละภาคการศึกษา

(ข) การลงทะเบียนล่าช้าจะกระทำได้ภายในสองสัปดาห์ของภาคการศึกษานั้นหรือภายในสัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน

(ค) การลงทะเบียนเพื่อรักษาสภาพการเป็นนักศึกษา นักศึกษาที่ศึกษารายวิชาครบตามโครงสร้างของหลักสูตรแล้ว แต่ยังไม่สามารถสอบป้องกันวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ให้ปรากฏผลผ่านอย่างสมบูรณ์หรือรอการตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ ต้องลงทะเบียนพร้อมทั้งชำระค่ารักษาสภาพการเป็นนักศึกษาทุกภาคการศึกษาจนกว่าจะสำเร็จการศึกษา

(ง) การลงทะเบียนของบุคคลภายนอก สถาบันอาจอนุมัติให้บุคคลภายนอกใดๆ ที่มีใบนักศึกษาของสถาบันเข้าเรียนบางรายวิชาที่เปิดสอนในสถาบัน แต่ผู้นั้นจะต้องมีคุณสมบัติและพื้นความรู้ตามที่สถาบันเห็นสมควรและจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับและระเบียบต่างๆ เช่นเดียวกับนักศึกษา และต้องเสียค่าธรรมเนียมการศึกษาตามระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าด้วยการเก็บค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

(๓) นักศึกษาต้องลงทะเบียนทุกภาคการศึกษาปกติตามกำหนดเวลาในปฏิทินการศึกษา โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา ทั้งนี้ ในกรณีที่นักศึกษามีหนี้สินค้างชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาหรือหนี้สินอื่นกับสถาบัน นักศึกษาต้องชำระหนี้สินเหล่านั้นให้เรียบร้อยตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สถาบันกำหนด จึงจะถือว่าการลงทะเบียนนั้นสมบูรณ์

(๔) นักศึกษาที่ไม่ดำเนินการลงทะเบียนภายในสัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติ หรือภายในเจ็ดวันแรกของภาคการศึกษาฤดูร้อนนับตั้งแต่วันเปิดภาคการศึกษา จะไม่มีสิทธิลงทะเบียนรายวิชาเรียนในภาคการศึกษานั้น เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาแล้ว

(๕) นักศึกษาที่ลงทะเบียนหลังจากวันที่กำหนดจะต้องชำระค่าปรับตามอัตราที่กำหนดไว้ในระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าด้วยค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

(๖) นักศึกษาผู้ใดไม่ลงทะเบียนในภาคการศึกษาใดจะต้องพ้นสถานภาพการเป็นนักศึกษา เว้นแต่ได้ลาพักการศึกษาสำหรับภาคการศึกษานั้นตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในข้อ ๔๕

(๗) นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์เมื่อได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์แล้ว เว้นแต่นักศึกษาหลักสูตรปริญญาเอก แบบที่ ๑

ข้อ ๒๗ จำนวนหน่วยกิตที่นักศึกษาลงทะเบียนในแต่ละภาคการศึกษา

(๑) ภาคการศึกษาปกติ นักศึกษาลงทะเบียนได้ไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต

(๒) ภาคการศึกษาฤดูร้อน นักศึกษาลงทะเบียนได้ไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

การลงทะเบียนตามวรรคหนึ่งไม่นับรวมหน่วยกิตของรายวิชาที่ต้องศึกษาโดยไม่นับหน่วยกิต

นักศึกษาที่ประสงค์จะลงทะเบียนเกินกว่าที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งต้องได้รับอนุมัติจากหัวหน้าโครงการบัณฑิตศึกษา

ข้อ ๒๘ การลงทะเบียนเรียนวิชาเป็นพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิต (Audit)

(๑) นักศึกษาอาจลงทะเบียนเรียนวิชาเป็นพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิตได้ โดยต้องชำระค่าหน่วยกิตตามปกติ ทั้งนี้ โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอน

(๒) การลงทะเบียนเรียนโดยไม่นับหน่วยกิต จะไม่นับจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนรวมกับจำนวนหน่วยกิตที่นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษานั้น และจะไม่นับจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนรวมมาเป็นหน่วยกิตคำนวณประจำภาคการศึกษาและหน่วยกิตสะสม

(๓) การเรียนวิชาเป็นพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิตนี้ ไม่บังคับให้นักศึกษาสอบและให้บันทึกในทะเบียนช่องผลการเรียนว่า “Au” เฉพาะผู้ที่มีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดสำหรับรายวิชานั้น

ข้อ ๒๙ การลงทะเบียนภาคฤดูร้อน

(๑) ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรหรือผู้ที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมอบหมายเป็นผู้พิจารณากำหนดรายวิชาที่จะเปิดสอนภาคฤดูร้อน รวมทั้งจำนวนนักศึกษาที่จะลงทะเบียนเรียน โดยทำเป็นประกาศแจ้งให้นักศึกษาทราบ

(๒) กำหนดการลงทะเบียนเรียน การเปิด และการปิดภาคการศึกษา ตลอดจนกำหนดการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาภาคฤดูร้อน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในปฏิทินการศึกษาของสถาบัน

(๓) ผลการศึกษาภาคฤดูร้อนให้นำไปใช้ร่วมกับผลการศึกษาในภาคการศึกษาปกติ

ข้อ ๓๐ นักศึกษาอาจขอเปลี่ยน เพิ่ม ลด และถอนรายวิชาได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและประธานกรรมการบริหารหลักสูตร โดยต้องได้รับการอนุมัติจากโครงการบัณฑิตศึกษา และมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

(๑) การขอเปลี่ยนรายวิชา การขอเพิ่มรายวิชา ให้ดำเนินการได้ภายในสองสัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติ หรือภายในสัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน นับแต่วันที่สถาบันกำหนดให้ลงทะเบียนเรียน

(๒) การขอลดรายวิชา ให้ดำเนินการได้ภายในสองสัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติหรือภายในสัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อนนับแต่วันถัดจากวันที่สถาบันกำหนดให้ลงทะเบียนเรียนโดยรายวิชาที่ขอลดจะไม่บันทึกลงในใบแสดงผลการศึกษา

(๓) การขอลอกรายวิชา ให้ดำเนินการได้ภายในสองสัปดาห์นับแต่วันถัดจากวันสิ้นสุดการลงทะเบียนเรียนของภาคการศึกษาปกติหรือภายในสัปดาห์แรกนับแต่วันสิ้นสุดการลงทะเบียนเรียนของภาคฤดูร้อน โดยรายวิชาที่ขอลอนจะไม่บันทึกลงในใบแสดงผลการศึกษา

การขอลอกรายวิชาภายหลังระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง จะต้องยื่นคำร้องขออนุมัติต่อประธานกรรมการบริหารหลักสูตรและเมื่อได้รับอนุมัติให้ลอนได้ รายวิชาที่ขอลอนจะไม่บันทึกสัญลักษณ์ “W” โดยนักศึกษาจะไม่ได้รับค่าหน่วยกิตคืน แต่ถ้าไม่ได้รับอนุมัตินักศึกษาต้องศึกษารายวิชานั้นต่อไป

ข้อ ๓๑ การเปลี่ยนแผนหรือแบบการศึกษา การเปลี่ยนสาขาวิชา การเปลี่ยนระดับการศึกษา และการเทียบโอนหน่วยกิตของรายวิชา ให้เป็นไปตามระเบียบที่สถาบันกำหนด

ข้อ ๓๒ การรับโอนนักศึกษาต่างสถาบันและการเทียบโอนหน่วยกิต ให้เป็นไปตามระเบียบที่สถาบันกำหนด

ข้อ ๓๓ อัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าบริการต่างๆ ให้เป็นไปตามระเบียบสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าด้วยค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

หมวด ๖

การวัดและการประเมินผลการศึกษา

ข้อ ๓๔ ให้มีการวัดผลการศึกษาทุกรายวิชาที่นักศึกษาได้ลงทะเบียนไว้แต่ละภาคการศึกษา โดยอาจวัดผลด้วยการสอบหรือวิธีการที่เหมาะสม

เมื่อสิ้นภาคการศึกษาแต่ละภาคการศึกษา นักศึกษาจะมีสิทธิเข้าสอบในแต่ละรายวิชา จะต้องใช้เวลาศึกษาในรายวิชานั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาศึกษาทั้งหมดในภาคการศึกษานั้น หรือได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้สำหรับรายวิชานั้นเสร็จสิ้นแล้ว เว้นแต่อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาพิจารณาอนุญาตให้เข้าสอบในรายวิชานั้นได้

ให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชารายงานผลการศึกษาให้โครงการบัณฑิตศึกษา โดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรภายในระยะเวลาที่กำหนดในปฏิทินการศึกษา หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว โครงการบัณฑิตศึกษายังไม่ได้รับรายงานผลการศึกษา จะบันทึกสัญลักษณ์ “NR” ในรายวิชาดังกล่าว และให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาดำเนินการให้ได้ผลศึกษารายวิชานั้นและส่งให้โครงการบัณฑิตศึกษาโดยเร็วที่สุด ทั้งนี้ อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาต้องชี้แจงเหตุผลความจำเป็นที่ไม่สามารถรายงานผลการศึกษาได้ทันภายในกำหนดเวลาต่อโครงการบัณฑิตศึกษาด้วย

กรณีที่อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชามีความประสงค์จะขอแก้ไขผลการศึกษารายวิชานั้น ให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาจัดทำคำชี้แจงพร้อมแนบหลักฐานการให้คะแนนทั้งก่อนแก้ไขและหลังแก้ไขโดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร นำเสนออธิการบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายพิจารณาอนุมัติ

การขอแก้ไขผลการศึกษานอกเหนือจากกรณีที่กำหนดไว้ตามวรรคสี่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่โครงการบัณฑิตศึกษากำหนด

ข้อ ๓๕ การประเมิผลการศึกษาจะต้องกระทำเมื่อสิ้นภาคการศึกษาแต่ละภาคการศึกษา โดยทำเป็นสัญลักษณ์ ดังนี้

(๑) สัญลักษณ์แสดงผลการศึกษาแต่ละรายวิชา

(ก) รายวิชาที่มีการวัดผลเป็นระดับ (Grade) ให้กำหนดค่าระดับคะแนน (Grade Point) โดยมีสัญลักษณ์ ดังนี้

สัญลักษณ์	ค่าระดับคะแนน	ความหมาย
A	๔	ดีเยี่ยม (Excellent)
B+	๓.๕	ดีมาก (Very Good)
B	๓	ดี (Good)
C+	๒.๕	ค่อนข้างดี (Fairly Good)
C	๒	พอใช้ (Fairly)
D+	๑.๕	ค่อนข้างอ่อน (Below Average)
D	๑	อ่อน (Poor)
F	๐	ตก (Fail)

(ข) ในกรณีที่หลักสูตรกำหนดให้มีการวัดผลในรายวิชาใดโดยไม่นับหน่วยกิต ซึ่งไม่สามารถประเมินผลเป็นค่าระดับคะแนนตามที่กำหนด ให้ใช้สัญลักษณ์และความหมาย ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
S (Satisfactory)	ผลการศึกษาผ่าน
U (Unsatisfactory)	ผลการศึกษาไม่ผ่าน

(ค) ในกรณีที่รายวิชาใดยังมิได้ทำการวัดผลหรือไม่มีการวัดผล ให้รายงานผลการศึกษา รายวิชานั้นด้วยสัญลักษณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
I (Incomplete)	ยังไม่สมบูรณ์
W (Withdrawal)	ถอนรายวิชา
Au (Audit)	เรียนโดยไม่ได้รับการประเมินผล
NR (No-Report)	ไม่ปรากฏรายงานผลการศึกษา

IP (In-progress) มีความก้าวหน้า (สำหรับรายวิชาที่ใช้เวลาปฏิบัติงานต่อเนื่องและไม่สามารถดำเนินการให้เสร็จก่อนสิ้นภาคการศึกษา)

(ง) ในกรณีที่รายวิชาที่มาจากการเทียบโอนหน่วยกิต ให้แสดงผลการศึกษาในรายวิชานั้นด้วยสัญลักษณ์ ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
A*	ได้สัญลักษณ์ A จากรายวิชาที่ได้รับการเทียบโอน
B+*	ได้สัญลักษณ์ B+ จากรายวิชาที่ได้รับการเทียบโอน
B*	ได้สัญลักษณ์ B จากรายวิชาที่ได้รับการเทียบโอน
S*	ได้สัญลักษณ์ S จากรายวิชาที่ได้รับการเทียบโอน

(๒) การประเมินผลวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์

(ก) การประเมินผลวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์ซึ่งอยู่ในระหว่างการดำเนินการหลังจากนักศึกษาได้ลงทะเบียนแล้ว ให้แสดงผลด้วยสัญลักษณ์ ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
IP (In-progress)	ความก้าวหน้าของผลงานการศึกษาวิจัยยังอยู่ในขั้นกำลังดำเนินการ ยังไม่อาจประเมินได้ว่าในขณะที่ยังทำการประเมินอยู่ในระดับเป็นที่น่าพอใจหรือไม่เป็นที่น่าพอใจ
S (Satisfactory)	ความก้าวหน้าของผลงานการศึกษาวิจัยเป็นที่น่าพอใจ
U (Unsatisfactory)	ความก้าวหน้าของผลงานการศึกษาวิจัยไม่เป็นที่น่าพอใจ ซึ่งอยู่ในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑) นักศึกษาลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์แล้ว ในภาคการศึกษานั้น แต่ยังไม่ได้ดำเนินการจัดทำโครงร่างวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์

๒) นักศึกษาไม่ปฏิบัติตามแผนงานวิจัยที่กำหนด

(ข) การประเมินผลวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์ซึ่งผ่านการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ ให้กำหนดเป็น ๔ ระดับ ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
Excellent	ดีเยี่ยม
Good	ดี
Pass	ผ่าน
Failed	ตก

(๓) รายวิชาที่อยู่ในหมวดวิชาบังคับของหลักสูตรจะต้องได้สัญลักษณ์ไม่ต่ำกว่า “B” และรายวิชาที่อยู่ในหมวดวิชาเลือกของหลักสูตรจะต้องได้สัญลักษณ์ไม่ต่ำกว่า “C” ถ้าได้สัญลักษณ์ต่ำกว่าที่ระบุไว้ข้างต้น ต้องลงทะเบียนเรียนซ้ำในโอกาสแรกที่เปิดสอน ในรายวิชาในหมวดวิชาบังคับต้องลงทะเบียนเรียนซ้ำรายวิชาเดิม ถ้าเป็นรายวิชาในหมวดวิชาเลือกอาจลงทะเบียนรายวิชาอื่นแทนได้ ทั้งนี้ผลการศึกษารายวิชาที่เรียนซ้ำจะต้องได้ไม่สูงกว่าสัญลักษณ์ “B”

(๔) การให้สัญลักษณ์ “I” กระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

(ก) นักศึกษาป่วยก่อนสอบหรือระหว่างสอบเป็นเหตุให้ไม่สามารถเข้าสอบในบางรายวิชาหรือทั้งหมดได้และนักศึกษาได้ปฏิบัติถูกต้องตามระเบียบการลาป่วยโดยมีใบรับรองแพทย์และหรือใบรับรองการรักษาพยาบาลจากสถานพยาบาลของรัฐหรือเอกชนและต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหรือผู้ที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมอบหมาย แต่ทั้งนี้นักศึกษาจะต้องมีเวลาเรียนในแต่ละรายวิชาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

(ข) นักศึกษาขาดสอบโดยเหตุสุดวิสัยและได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหรือผู้ที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมอบหมาย

(ค) นักศึกษาทำงานเป็นส่วนประกอบของการศึกษาในแต่ละรายวิชาไม่ครบถ้วน ซึ่งอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาให้รอผลการศึกษา ทั้งนี้ จะต้องแจ้งให้โครงการบัณฑิตศึกษาทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

การแก้สัญลักษณ์ “I” นักศึกษาจะต้องสอบหรือปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาให้ครบถ้วนเพื่อให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาวัดผลและส่งผลการศึกษานักศึกษาโครงการบัณฑิตศึกษาภายในสิบวัน หลังจากวันเปิดภาคการศึกษาถัดไป หากพ้นกำหนดดังกล่าวโครงการบัณฑิตศึกษาจะเปลี่ยนสัญลักษณ์ “I” เป็น “F” หรือ “U” โดยอัตโนมัติ เว้นแต่อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาได้แจ้งขอขยายเวลาเป็นกรณีพิเศษ เมื่อเห็นว่ามีเหตุผลสำคัญและจำเป็นและได้รับอนุมัติจากโครงการบัณฑิตศึกษาแล้ว

(๕) การให้สัญลักษณ์ “F” ทำได้ในกรณีต่อไปนี้

(ก) นักศึกษาไม่ผ่านการวัดผลหรือสอบไม่ผ่าน

(ข) นักศึกษาขาดสอบโดยไม่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหรือผู้ที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมอบหมาย

(ค) นักศึกษาทุจริตในการสอบ

(ง) นักศึกษามี เวลาเรียนภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ หรือฝึกงาน ไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนในรายวิชานั้น

(จ) ให้ดำเนินการเปลี่ยนสัญลักษณ์ “I” เป็น “F” ในกรณีที่นักศึกษาไม่เข้าสอบหรือไม่ทำงานที่อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชากำหนดซึ่งอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาจะต้องรายงานผลการศึกษาไปยังโครงการบัณฑิตศึกษาภายในสิบวันหลังจากวันเปิดภาคการศึกษาถัดไป

(๖) การให้สัญลักษณ์ “W” ทำได้ในกรณีต่อไปนี้

- (ก) รายวิชาที่นักศึกษาได้รับอนุมัติให้ถอนรายวิชาตามข้อ ๓๐ (๓)
- (ข) นักศึกษาถูกสั่งพักการศึกษาในภาคการศึกษานั้น
- (ค) คณะกรรมการบริหารหลักสูตรหรือผู้ที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมอบหมายอนุมัติให้เปลี่ยนจากสัญลักษณ์ “I” เนื่องจากป่วยหรือขาดสอบโดยเหตุสุดวิสัย
- (ง) รายวิชาที่นักศึกษากระทำผิดเงื่อนไขการลงทะเบียนเรียน
- (๗) การให้สัญลักษณ์ “IP” สำหรับรายวิชาที่ใช้เวลาปฏิบัติงานต่อเนื่องและไม่สามารถดำเนินการให้เสร็จก่อนสิ้นภาคการศึกษา
- สัญลักษณ์ “IP” จะถูกเปลี่ยนเมื่อการศึกษาหรือการปฏิบัติงานในรายวิชานั้นสิ้นสุดและประเมินผลการศึกษาได้
- (๘) การให้สัญลักษณ์ “NR” ทำได้เฉพาะในรายวิชาที่ฝ่ายทะเบียนและประมวลผลของสถาบันยังไม่ได้รับรายงานการประเมินผลการศึกษาของรายวิชานั้นตามกำหนด
- (๙) การให้สัญลักษณ์ “Au” ทำได้เฉพาะในรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนโดยไม่มีการประเมินผล
- (๑๐) การขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงการประเมินผลการศึกษาจะต้องทำภายในภาคการศึกษาถัดจากภาคการศึกษาที่มีการประเมินผลโดยได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

ข้อ ๓๖ การลงทะเบียนเรียนซ้ำ

- (๑) นักศึกษาที่ได้รับสัญลักษณ์ “C+”, “C”, “D+”, “D”, “F” หรือ “W” ในหมวดวิชาบังคับจะต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นซ้ำอีกจนกว่าจะได้รับสัญลักษณ์ “B”
- (๒) นักศึกษาได้รับสัญลักษณ์ “D+”, “D”, “F” หรือ “W” ในหมวดวิชาเลือกจะลงทะเบียนเรียนวิชาอื่นแทนได้ ถ้าจำเป็น
- (๓) นอกจากกรณีตาม (๒) แล้วนักศึกษสามารถลงทะเบียนเรียนซ้ำในรายวิชาที่ได้รับสัญลักษณ์ “C+” หรือ “C” อีกได้ เพื่อเปลี่ยนระดับคะแนนให้สูงขึ้น (Re-grade)
- (๔) การลงทะเบียนเรียนในรายวิชาตาม (๒) และ (๓) ต้องได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหรือผู้ที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมอบหมาย

ข้อ ๓๗ การคำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ย

- (๑) การคำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ยให้กระทำเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาและจะต้องประกาศผลให้เสร็จก่อนการลงทะเบียนภาคการศึกษาต่อไป
- (๒) ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยแบ่งเป็น ๒ ประเภท ดังนี้
 - (ก) ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาคการศึกษา
 - (ข) ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

การคิดค่าคะแนนเฉลี่ยประจำภาคการศึกษาและการคิดค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้เป็นไปตามที่สถาบันประกาศกำหนด

ข้อ ๓๘ การสอบในรายวิชา

(๑) การสอบในรายวิชา เป็นการสอบเพื่อวัดว่านักศึกษามีความรู้ในวิชานั้นๆ ซึ่งอาจเป็นการสอบข้อเขียนหรือการประเมินผลการศึกษาโดยวิธีอื่น ทั้งนี้ ให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาเป็นผู้กำหนดรูปแบบและวิธีการสอบในรายวิชานั้นๆ และแจ้งให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า ตั้งแต่ต้นภาคการศึกษา ซึ่งนักศึกษาจะต้องสอบรายวิชาทุกวิชาที่ลงทะเบียน เว้นแต่รายวิชาที่ลงทะเบียนเป็นผู้ร่วมฟังบรรยาย หรือรายวิชาที่ได้ถอนโดยถูกต้องตามระเบียบ หรือเมื่อนักศึกษาได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา

(๒) นักศึกษาจะมีสิทธิเข้าสอบในแต่ละวิชา จะต้องใช้เวลาศึกษาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ เว้นแต่อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาพิจารณาอนุญาตให้เข้าสอบในรายวิชานั้นได้

(๓) กำหนดการสอบประจำภาคการศึกษา และการสอบระหว่างภาคการศึกษาให้อยู่ในดุลยพินิจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาหรือของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ข้อ ๓๙ การสอบภาษาต่างประเทศให้นักศึกษาทุกสาขาวิชาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก จะต้องมีการทดสอบวัดความรู้ทางภาษาอังกฤษจากสถาบันทดสอบทางภาษาตามเกณฑ์ในประกาศสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เรื่อง เกณฑ์การประเมินความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษสำหรับผู้เข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา หรือต้องสอบผ่านภาษาอังกฤษตามที่สถาบันประกาศกำหนด

ข้อ ๔๐ การสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) หลักสูตรปริญญาโท แผนกที่ ๒

(๑) ให้การสอบประมวลความรู้เป็นการสอบข้อเขียน และอาจมีสอบปากเปล่าในสาขาวิชาเอกและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เพื่อวัดว่านักศึกษาสามารถบูรณาการความรู้ที่ได้ศึกษาไปแล้ว

(๒) ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับผิดชอบในการจัดสอบประมวลความรู้อย่างน้อยปีการศึกษาละ ๒ ครั้ง โดยให้โครงการบัณฑิตศึกษาประกาศกำหนดการสอบประมวลความรู้ก่อนการลงทะเบียนในภาคการศึกษาดั้น

(๓) นักศึกษาลงทะเบียนรายวิชาต่างๆ ครบถ้วนตามหลักสูตรในภาคการศึกษาใดแล้ว ให้มีสิทธิสอบประมวลความรู้ตั้งแต่ภาคการศึกษานั้นเป็นต้นไป

(๔) ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบประมวลความรู้ ตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรเสนอ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามข้อ ๒๐

(๕) การตัดสินผลการสอบประมวลความรู้

(ก) เมื่อการสอบประมวลความรู้ ได้เสร็จสิ้นแล้ว ให้คณะกรรมการสอบประมวลความรู้อภิปรายแสดงความเห็นและลงมติ “ลับ” ตัดสินผลการสอบประมวลความรู้ตามเกณฑ์ ดังนี้

๑) “S” (Satisfactory) (ผ่าน) หมายถึง การที่นักศึกษาสามารถแสดงความรู้ นำหลักวิชาการ ทฤษฎี แนวคิด และประสบการณ์ในการเรียน ระดับบัณฑิตศึกษาไปประยุกต์ใช้

๒) “U” (Unsatisfactory) (ไม่ผ่าน) หมายถึง การที่นักศึกษาไม่แสดงความรู้ ตาม ๑) ให้ เป็นที่น่าพอใจของคณะกรรมการสอบประมวลความรู้

(ข) ให้ประธานกรรมการสอบประมวลความรู้ ส่งผลการสอบประมวลความรู้ต่อโครงการ บัณฑิตศึกษาโดยผ่านประธานกรรมการบริหารหลักสูตร ภายในสิบห้าวันนับจากวันที่เสร็จสิ้นการสอบ

(ค) ให้ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรแจ้งผลการตัดสินการสอบประมวลความรู้ให้ นักศึกษาทราบภายในเจ็ดวัน นับจากทราบผลจากคณะกรรมการสอบประมวลความรู้

(ง) กรณีนักศึกษาสอบประมวลความรู้ ไม่ผ่านในการสอบครั้งแรก นักศึกษาสามารถ ขอสอบได้อีก ภายในภาคการศึกษาถัดไป และหากผลการสอบวัดประมวลความรู้ในครั้งที่ ๒ ปรากฏเป็น “U” (ไม่ผ่าน) ให้ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร นำเข้าพิจารณาในคณะกรรมการบริหารหลักสูตร เพื่อพิจารณา เสนอขอให้นักศึกษาผู้นั้นพ้นสถานภาพการเป็นนักศึกษาต่ออธิการบดี

ข้อ ๔๑ การสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) หลักสูตรปริญญาเอก เป็นการสอบเพื่อ วัดความรอบรู้ในวิชาการตามที่หลักสูตรระดับปริญญาเอกกำหนด และวัดความสามารถในการวิเคราะห์ความรู้ ตลอดจนการนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป ตามเกณฑ์ดังนี้

(๑) การสอบวัดคุณสมบัติเป็นการสอบข้อเขียน และอาจมีสอบปากเปล่าในสาขาวิชาเอก และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เพื่อวัดว่านักศึกษาสามารถบูรณาการความรู้ที่ได้ศึกษามาแล้ว

(๒) ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับผิดชอบในการจัดสอบการสอบวัดคุณสมบัติอย่างน้อยปี การศึกษาละ ๒ ครั้ง โดยให้โครงการบัณฑิตศึกษาประกาศกำหนดการก่อนการลงทะเบียนในภาคการศึกษาต้น

(๓) นักศึกษาปริญญาเอก แบบที่ ๑ สอบวัดคุณสมบัติก่อนที่จะทำวิทยานิพนธ์ ส่วนนักศึกษา ปริญญาเอก แบบที่ ๒ ให้สอบวัดคุณสมบัติหลังจากสอบผ่านรายวิชาบังคับตามที่หลักสูตรกำหนด

(๔) ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติ ตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรเสนอ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามข้อ ๒๑

(๕) การตัดสินผลการสอบวัดคุณสมบัติ

(ก) เมื่อการสอบวัดคุณสมบัติได้เสร็จสิ้นแล้ว ให้คณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติ อภิปราย แสดงความเห็นและลงมติ “ลับ” ตัดสินการสอบวัดคุณสมบัติ ตามเกณฑ์ดังนี้

๑) “S” (Satisfactory) (ผ่าน) หมายถึง การที่นักศึกษาสามารถแสดงความรู้พื้นฐานที่ เกี่ยวข้อง และมีศักยภาพในการแสดงกระบวนการทางความคิด การวิเคราะห์และแก้ปัญหา โดยใช้ความรู้มา ประยุกต์เพื่อออกแบบงานวิจัยที่สามารถตอบโจทย์ได้อย่างเป็นระบบ ที่ทำให้คณะกรรมการสอบ วัดคุณสมบัติเห็นว่านักศึกษามีความพร้อมในการสร้างงานวิจัยได้ด้วยตนเอง

๒) “U” (Unsatisfactory) (ไม่ผ่าน) หมายถึง การที่นักศึกษาไม่แสดงความรู้ตาม ๑) ให้เป็นที่น่าพอใจของคณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติ

(ข) ให้ประธานกรรมการสอบวัดคุณสมบัติส่งผลการสอบวัดคุณสมบัติต่อโครงการบัณฑิตศึกษาโดยผ่านประธานกรรมการบริหารหลักสูตรภายใน ๑๕ วัน นับจากวันที่เสร็จสิ้นการสอบ

(ค) ให้ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร แจ้งผลการตัดสินของการสอบวัดคุณสมบัติให้นักศึกษาทราบภายใน ๗ วัน นับจากทราบผลจากคณะกรรมการวัดคุณสมบัติ

(ง) กรณีนักศึกษาสอบวัดคุณสมบัติไม่ผ่านในการสอบครั้งแรก นักศึกษาสามารถขอสอบได้อีกภายในภาคการศึกษาถัดไป และหากผลการสอบวัดคุณสมบัติในครั้งที่ ๒ ปรากฏเป็น “U” (ไม่ผ่าน) ให้ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร นำเข้าพิจารณาในคณะกรรมการบริหารหลักสูตร เพื่อพิจารณาเสนอ ขอให้ให้นักศึกษาผู้นั้นพ้นสถานภาพการเป็นนักศึกษาต่ออธิการบดี

ข้อ ๔๒ การทำวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ การตัดสินผลการสอบวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ ให้มีแนวปฏิบัติและขั้นตอนเป็นไปตามที่สถาบันประกาศกำหนด

ข้อ ๔๓ การลงโทษนักศึกษาที่ทุจริตในการสอบ เป็นอำนาจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบวิชาให้สัญลักษณ์ “F” ในรายวิชาที่ทุจริต ในกรณีที่นักศึกษาทุจริตในการสอบมากกว่าหนึ่งรายวิชา อธิการบดีอาจพิจารณาสั่งให้นักศึกษาผู้นั้นพ้นสถานภาพการเป็นนักศึกษาได้

ข้อ ๔๔ เมื่อเกิดกรณีกล่าวหาว่ามีการทุจริตในการทำวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อพิจารณาสอบสวน ซึ่งอำนาจหน้าที่และการสอบสวนให้เป็นไปตามที่สถาบันประกาศกำหนด โดยมีการพิจารณาดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผลการสอบสวนปรากฏว่าเป็นการทุจริตอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีสั่งให้พ้นสถานภาพการเป็นนักศึกษาและในกรณีที่สำเร็จการศึกษาแล้ว ให้เสนอสภาสถาบัน ถอดถอนปริญญาต่อไป

(๒) ในกรณีที่ผลการสอบสวนปรากฏว่านักศึกษามีได้ตั้งใจหรือเป็นกรณีที่นักศึกษาละเลยการดำเนินการตามขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ที่กำหนดไว้และไม่ร้ายแรง อาจให้ผลการประเมินวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ ปรากฏผลเป็น “ตก” และให้นักศึกษาเริ่มขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ใหม่ ทั้งนี้ต้องไม่ถือเป็นเหตุให้ต้องมีการต่ออายุการศึกษา

หมวด ๗

การลา

ข้อ ๔๕ นักศึกษาที่ประสงค์จะลาพักการศึกษาให้ยื่นคำร้องขออนุมัติลาพักการศึกษาต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหรือผู้ที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมอบหมายภายในสิบห้าวันของภาคการศึกษาที่จะลาพักซึ่งการลาพักการศึกษาจากกระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ถูกเกณฑ์หรือระดมพลเข้ารับราชการทหารกองประจำการ
- (๒) ได้รับทุนการศึกษาต่อต่างประเทศหรือทุนอื่นใดซึ่งสถาบันเห็นควรสนับสนุน
- (๓) เจ็บป่วยและได้รับคำสั่งจากแพทย์ให้พักรักษาตัวเป็นเวลาติดต่อกันเกินสามสัปดาห์ โดยจะต้องมีใบรับรองแพทย์
- (๔) มีเหตุจำเป็นสุดวิสัยหรือมีความจำเป็นส่วนตัวอันควรได้รับการพิจารณาให้ลาพักการศึกษาในภาคการศึกษานั้นได้

(๕) มีความจำเป็นส่วนตัวซึ่งในกรณีนี้นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งภาคการศึกษาและการพักการศึกษาจะสามารถลาได้ไม่เกินครึ่งละ หนึ่งภาคการศึกษา

ในกรณีที่นักศึกษาประสงค์จะลาพักการศึกษาเกินกว่าหนึ่งภาคการศึกษาให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหรือผู้ที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมอบหมาย

ในกรณีที่นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาต้องชำระเงินค่าทำเนียมการศึกษาเพื่อรักษาสภาพเป็นนักศึกษาตามที่สถาบันกำหนดภายในสองสัปดาห์แต่วันถัดจากวันเปิดภาคการศึกษาที่ลาพัก

ในกรณีที่นักศึกษาที่ชำระค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมการศึกษาเรียบร้อยแล้วมีความจำเป็นต้องลาพักการศึกษาทางสถาบันจะไม่คืนเงินดังกล่าวให้

ในกรณีที่นักศึกษาได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาให้นับระยะเวลา ที่ลาพักการศึกษารวมอยู่ในระยะเวลาการศึกษาด้วย เว้นแต่ในกรณีที่นักศึกษาได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาตาม (๑)

เมื่อสิ้นสุดกำหนดการลาพักการศึกษานักศึกษาจะต้องยื่นคำร้องขอกลับเข้าศึกษาพร้อมทั้งหลักฐานการอนุญาตให้ลาพักการศึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรหรือผู้ที่มีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรมอบหมายอนุมัติให้กลับเข้าศึกษา ก่อนวันกำหนดวันลงทะเบียนอย่างน้อยหนึ่งสัปดาห์

ข้อ ๔๖ การลาป่วย

(๑) การลาป่วยแยกเป็นสองประเภท ได้แก่

(ก) การลาป่วยในระหว่างการศึกษา เป็นกรณีที่นักศึกษาลาป่วยก่อนที่การเรียนในภาคการศึกษานั้นจะสิ้นสุดและยังป่วยอยู่จนกระทั่งถึงวันสอบทำให้นักศึกษาไม่สามารถเข้าสอบในบางรายวิชาหรือทั้งหมดได้ซึ่ง

ในกรณีนี้หากนักศึกษาประสงค์จะขอลาป่วยจะต้องยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหรือผู้ที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมอบหมายผ่านอาจารย์ที่ปรึกษา ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่นักศึกษาเริ่มป่วยพร้อมทั้งแนบใบรับรองแพทย์ของสถานพยาบาลของทางราชการหรือสถานพยาบาลของเอกชนที่กระทรวงสาธารณสุขรับรองมาด้วย

(ข) การลาป่วยระหว่างสอบ เป็นกรณีที่นักศึกษาได้ศึกษาจนสิ้นภาคการศึกษาแล้ว แต่เกิดป่วยจนไม่สามารถเข้าสอบได้ในบางรายวิชาหรือทั้งหมดก็ได้ ซึ่งนักศึกษาต้องโทรศัพท์แจ้งต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหรือผู้ที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมอบหมายทันที พร้อมทั้งแนบใบรับรองแพทย์ของสถานพยาบาลของทางราชการหรือสถานพยาบาลของเอกชนที่กระทรวงสาธารณสุขรับรองมาด้วย

(๒) ในกรณีที่นักศึกษาได้ลาป่วยติดต่อกันเกินสิบห้าวันจะต้องแนบใบรับรองแพทย์ของสถานพยาบาลของทางราชการหรือสถานพยาบาลของเอกชนที่กระทรวงสาธารณสุขรับรองมาด้วย

ข้อ ๔๗ การลากิจ

(๑) การลากิจเฉพาะบางชั่วโมงเรียนนักศึกษาต้องขออนุญาตจากอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

(๒) นักศึกษาที่ลากิจตั้งแต่วันที่หนึ่งขึ้นไปจะต้องยื่นใบลาก่อนวันลาพร้อมทั้งระบุสาเหตุของการลาให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาอนุญาต

(๓) การลากิจระหว่างสอบนักศึกษาจะต้องยื่นใบลาก่อนวันลาพร้อมทั้งระบุสาเหตุของการลาผ่านอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อเสนอคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหรือผู้ที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมอบหมายอนุญาตยกเว้นกรณีที่มีเหตุสุดวิสัย

ข้อ ๔๘ อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชามีอำนาจอนุญาตให้นักศึกษาลาได้ครั้งละไม่เกินเจ็ดวัน หากนักศึกษาลาป่วยหรือลาเกินนอกเหนือจากระยะเวลาที่กำหนดให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหรือผู้ที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมอบหมายในการพิจารณาอนุญาต

ข้อ ๔๙ การลาออกจากการเป็นนักศึกษาของสถาบันนักศึกษาต้องยื่นใบลาออกผ่านประธานกรรมการบริหารหลักสูตรหรือผู้ที่ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรมอบหมายเพื่อนำเสนออธิการบดีพิจารณาอนุมัติ

หมวด ๘

การพ้นสถานภาพการเป็นนักศึกษาและการคืนสถานภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๕๐ นักศึกษาจะพ้นสถานภาพการเป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในกรณีต่อไปนี้

- (๑) ศึกษาครบตามหลักสูตรและได้รับอนุมัติให้สำเร็จการศึกษา
- (๒) ลาออกโดยได้รับอนุมัติจากอธิการบดี
- (๓) อธิการบดีสั่งให้พ้นสถานภาพการเป็นนักศึกษา ในกรณีดังต่อไปนี้
 - (ก) เป็นนักศึกษาทดลองเรียนตามข้อ ๒๕ ที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสภาพเป็นนักศึกษา

สามัญได้

- (ข) ได้ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมประจำภาคเรียนต่ำกว่า ๒.๕๐ ติดต่อกัน ๒ ภาคการศึกษา
- (ค) ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาการศึกษาที่กำหนดไว้ในแต่ละหลักสูตรตามข้อ ๑๑

แล้วแต่กรณี

- (ง) ไม่ชำระค่าธรรมเนียมการศึกษา หรือไม่ชำระค่ารักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษา

ภายในเวลาที่กำหนด

- (จ) สอบประมวลความรู้ หรือสอบวัดคุณสมบัติไม่ผ่านตามเงื่อนไขที่กำหนด
- (ฉ) ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการลาพักการศึกษา
- (ช) ทุจริตในการสอบ
- (ซ) ทุจริตในการทำวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์
- (ณ) ขาดคุณสมบัติเป็นผู้สมัครเข้ารับการศึกษาหรือการเป็นนักศึกษาหรือกระทำผิด

ระเบียบของสถาบัน

ข้อ ๕๑ การขอคืนสถานภาพการเป็นนักศึกษา

(๑) นักศึกษาที่พ้นสถานภาพการเป็นนักศึกษาหลังจากขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาแล้ว และพ้นสถานภาพในกรณี ข้อ ๕๐ (๒) หรือ ๕๐ (๓) (ง) และ (ฉ) อาจยื่นคำร้องขอคืนสภาพการเป็นนักศึกษาได้ภายในกำหนดระยะเวลาการเรียนของแต่ละหลักสูตร

(๒) การคืนสถานภาพการเป็นนักศึกษาต้องได้รับอนุมัติจากอธิการบดีโดยผ่านความเห็นชอบจากประธานกรรมการบริหารหลักสูตร และโครงการบัณฑิตศึกษาตามลำดับ

(๓) นักศึกษาจะได้รับอนุมัติให้กลับเข้าเป็นนักศึกษาในภาคการศึกษาถัดจากภาคการศึกษาที่อธิการบดีอนุมัติให้พ้นสถานภาพ

(๔) การนับระยะเวลาการศึกษาให้นับรวมระยะเวลาที่นักศึกษาพ้นสถานภาพเป็นส่วนหนึ่งของระยะเวลาการศึกษาด้วย

(๕) นักศึกษาต้องชำระค่าธรรมเนียมการคืนสภาพ พร้อมทั้งค่าธรรมเนียมการศึกษาตามระเบียบสถาบันตลอดระยะเวลาที่นักศึกษาพ้นสถานภาพ

(๖) นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้กลับเข้าเป็นนักศึกษาแล้วจะมีสถานภาพเช่นเดียวกับสถานภาพเดิมก่อนพ้นสถานภาพ แต่ทั้งนี้การนับระยะเวลาการศึกษาให้เป็นไปตาม (๔)

หมวด ๙ การสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๕๒ การสำเร็จการศึกษา

โครงการบัณฑิตศึกษา จะเสนอขออนุมัติประกาศนียบัตร หรือปริญญาให้แก่นักศึกษาที่ปฏิบัติครบตามเงื่อนไขต่อไปนี้

(๑) นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต และระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

(ก) มีเวลาศึกษาตลอดหลักสูตร ตามข้อ ๑๑ (๑)

(ข) ศึกษารายวิชาต่างๆ ครบถ้วนตามโครงสร้างของหลักสูตรและได้รับสัญลักษณ์แสดงผลการศึกษาตามเกณฑ์ที่กำหนด

(ค) ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐

(ง) ไม่มีหนี้สินกับสถาบัน

(๒) นักศึกษาระดับปริญญาโท

(ก) แผนที่ ๑

๑) มีเวลาศึกษาตลอดหลักสูตร ตามข้อ ๑๑ (๒)

๒) ศึกษารายวิชาต่างๆ ครบถ้วนตามโครงสร้างของหลักสูตรและได้รับสัญลักษณ์แสดงผลการศึกษาตามเกณฑ์ที่กำหนด

๓) ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐

๔) มีผลการสอบภาษาอังกฤษตามประกาศของสถาบัน

๕) สอบผ่านวิทยานิพนธ์

๖) ส่งรูปเล่มวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ที่จัดพิมพ์ตามข้อกำหนดของโครงการบัณฑิตศึกษา พร้อมแผ่นบันทึกข้อมูลตามจำนวนที่โครงการบัณฑิตศึกษากำหนด

๗) ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์หรือนอย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการหรือนำเสนอต่อที่

ประชุมวิชาการโดยบทความที่นำเสนอฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings)

๘) ไม่มีหนี้สินกับสถาบัน

(ข) แผนที่ ๒

๑) มีเวลาศึกษาตลอดหลักสูตร ตามข้อ ๑๑ (๒)

๒) ศึกษารายวิชาต่างๆ ครบถ้วนตามโครงสร้างของหลักสูตรและได้รับสัญลักษณ์แสดงผลการศึกษิตตามเกณฑ์ที่กำหนด

๓) ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐

๔) สอบผ่านการสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination)

๕) มีผลการสอบภาษาอังกฤษตามประกาศของสถาบัน

๖) สอบผ่านวิทยานิพนธ์

๗) ส่งรูปเล่มสารนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ที่จัดพิมพ์ตามข้อกำหนดของโครงการบัณฑิตศึกษา พร้อมแผ่นบันทึกข้อมูลตามจำนวนที่โครงการบัณฑิตศึกษากำหนด

๘) ผลงานสารนิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของสารนิพนธ์ต้องได้รับการเผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สืบค้นได้

๙) ไม่มีหนี้สินกับสถาบัน

(๓) นักศึกษาระดับปริญญาเอก

(ก) แบบที่ ๑

๑) มีเวลาศึกษาตลอดหลักสูตร ตามข้อ ๑๑ (๓)

๒) กรณีที่หลักสูตรกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มโดยไม่ับหน่วยกิต ต้องได้รับสัญลักษณ์แสดงผลการศึกษิตตามเกณฑ์ที่กำหนด

๓) มีผลการสอบภาษาอังกฤษตามประกาศของสถาบัน

๔) สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination)

๕) สอบผ่านวิทยานิพนธ์

๖) ส่งรูปเล่มวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ที่จัดพิมพ์ตามข้อกำหนดของโครงการบัณฑิตศึกษา พร้อมแผ่นบันทึกข้อมูลตามจำนวนที่โครงการบัณฑิตศึกษากำหนด

๗) การเผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ อย่างน้อย ๒ เรื่อง

๘) ไม่มีหนี้สินกับสถาบัน

(ข) แบบที่ ๒

- ๑) มีเวลาศึกษาตลอดหลักสูตร ตามข้อ ๑๑ (๓)
- ๒) ศึกษารายวิชาต่างๆ ครบถ้วนตามโครงสร้างของหลักสูตรและได้รับสัญลักษณ์แสดงผลการศึกษาตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ๓) ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐
- ๔) สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination)
- ๕) มีผลการสอบภาษาอังกฤษตามประกาศของสถาบัน
- ๖) สอบผ่านสารนิพนธ์
- ๗) ส่งรูปเล่มวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ที่จัดพิมพ์ตามข้อกำหนดของโครงการบัณฑิตศึกษา พร้อมแผ่นบันทึกข้อมูลตามจำนวนที่โครงการบัณฑิตศึกษากำหนด
- ๘) การเผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศ คณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการหรือนำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการโดยบทความที่นำเสนอฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings)
- ๙) ไม่มีหนี้สินกับสถาบัน

ข้อ ๕๓ เมื่อนักศึกษาได้ปฏิบัติเงื่อนไขตามข้อ ๕๒ ครบถ้วนแล้ว ให้ยื่นคำร้องขอสำเร็จการศึกษาผ่านประธานกรรมการบริหารหลักสูตร เสนอต่อโครงการบัณฑิตศึกษา เพื่อนำเข้าสภาวิชาการพิจารณาเสนอการให้ปริญญาหรือประกาศนียบัตรชั้นใดชั้นหนึ่งต่อสภาสถาบัน

ข้อ ๕๔ ให้นักศึกษาผู้สำเร็จการศึกษามีสิทธิได้รับหนังสือรับรองสำเร็จการศึกษา ใบแสดงผลการศึกษา (Transcript) และใบปริญญาบัตร หรือใบประกาศนียบัตรตามที่สถาบันกำหนด

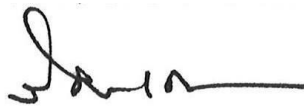
ข้อ ๕๕ สภาสถาบันอาจมีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิกถอนการให้ปริญญาหรือประกาศนียบัตรตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบของสถาบัน

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕๖ การดำเนินการใดๆ ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ และยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในขณะข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ดำเนินการหรือปฏิบัติการต่อไปตามข้อบังคับที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ จนกว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จ

ข้อ ๕๗ ในระหว่างที่ยังไม่มีบัณฑิตวิทยาลัย ให้โครงการบัณฑิตศึกษาทำหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีกฎกระทรวงจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนราชการในสถาบัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)
นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์